

IN DE NAAM VAN ONZE HEER, DE VERHEVENE, DE HOOGSTE.

1 *Niemand zal de kusten van de Oceaan van waarachtig begrip bereiken, tenzij hij los is van alles in de hemel en op aarde. Heiligt uw zielen, O gij volkeren der aarde, opdat gij mogelijk die staat moogt bereiken die God voor u heeft bestemd, en aldus de tabernakel binnengaan die volgens de beschikkingen van de Voorzienigheid is opgericht in het uitspansel van de Bayán.*

2 De innerlijke betekenis van deze woorden is deze: zij die het pad des geloofs betreden, zij die dorsten naar de wijn van zekerheid, moeten zich zuiveren van al het aardse - hun oren van ijdele praat, hun gemoed van nutteloze verbeeldingen, hun hart van wereldse begeerten, hun ogen van dat, wat vergaat. Zij moeten hun vertrouwen stellen in God en, aan Hem vasthoudend, Zijn weg volgen. Dan zullen zij de stralende glorie van de zon van goddelijke kennis en begrip waardig zijn en een genade ontvangen die oneindig is en ongezien, aangezien de mens nimmer kan verwachten de kennis van de Alglorierijke te geworden, nooit met volle teugen kan drinken van de stroom van goddelijke kennis en wijsheid, nooit de verblijfplaats van onsterfelijkheid kan binnengaan noch kan drinken uit de beker van goddelijke nabijheid en gunst, tenzij en aler hij ophoudt de woorden en daden van sterfelijke mensen te beschouwen als een maatstaf voor waarachtig begrip en erkenning van God en Zijn Profeten.

3 Ga het verleden na. Hoevelen, hoog en laag, hebben te allen tijde vol verlangen gewacht op de komst van de Manifestaties van God in de geheiligde personen van Zijn Uitverkorenen. Hoe dikwijls hebben zij Zijn komst verwacht, hoe veelvuldig hebben zij gebeden dat de koelte van goddelijke barmhartigheid mocht waaien, en de beloofde Schoonheid van achter de sluier van verborgenheid tevoorschijn mocht komen en kenbaar worden gemaakt aan de gehele wereld. En telkens wanneer de poorten van genade opengingen, de wolken van goddelijke barmhartigheid op de mensheid neerregenden en het licht van de Ongeziene boven de horizon van hemelse macht scheen, verloochenden zij Hem allen en wendden zich af van Zijn aangezicht - het aangezicht van God Zelf. Wendt u, om de juistheid van deze waarheid na te gaan, tot hetgeen is opgetekend in ieder heilig Boek.

4 Denk er eens goed over na wat de reden is geweest voor een dergelijke verloochening door hen die met zoveel ernst en verlangen hebben gezocht. Hun aanval is feller geweest dan tong of pen kunnen beschrijven. Geen enkele Manifestatie van Heiligheid is er verschenen of Hij werd bezocht door de verloocheningen, de afwijzing en de heftige tegenstand van de mensen om Hem heen. Aldus is geopenbaard: „O welke rampzaligheid van de mensen; niet komt er tot hen een Boodschapper of zij drijven de spot met Hem.”¹ Ook zegt Hij: „Ieder volk heeft in het geheim tegen zijn Boodschapper complotten gesmeed om Hem gewelddadig om te brengen en bracht ijdele twistgronden aan om daardoor de waarheid teniet te doen.”²

5 Insgelijks zijn de woorden die voortgestroomd zijn uit de bron van kracht en neergedaald uit de hemel van glorie ontelbaar en boven het alledaags begrip van de

¹ Qur'án 36:30

² Qur'án 40:5

mens. Voor hen die waar begrip en inzicht bezitten is de Súrah van Húd zekerlijk voldoende. Overweeg deze heilige woorden een wijle in uw hart en tracht, u geheel losmakend, hun betekenis te doorgronden. Onderzoek het bewonderenswaardige gedrag van de Profeten, en roep u de smaad en de verloocheningen weer in het geheugen die geuit zijn door de kinderen van ontkenning en leugen; misschien zult u dan de vogel van het menselijk hart doen wegvliegen van de verblijfplaatsen van onachtzaamheid en twijfel naar het nest van geloof en zekerheid, en volop drinken van de zuivere wateren van aloude wijsheid en deelhebben aan de vruchten van de boom van goddelijke kennis. Van dien aard is het aandeel van de zuiveren van hart in het brood dat is neergedaald uit de rijken van eeuwigheid en heiligheid.

6 Zoudt u zich op de hoogte stellen van de onwaardige behandelingen waarmee de Profeten Gods zijn overladen en de ware redenen begrijpen van de bezwaren, door hun onderdrukkers geuit, dan zult u voorzeker de betekenis van hun rang waarderen. Bovendien, hoe nauwkeuriger u de ontkenningen bestudeert van hen die de Manifestaties van de goddelijke hoedanigheden hebben bestreden, des te sterker zal uw geloof zijn in Gods Zaak. Bijgevolg zal er in deze Tafel in het kort melding worden gemaakt van verschillende verslagen met betrekking tot de Profeten Gods, opdat de waarheid moge worden aangetoond dat de Manifestaties van kracht en heerlijkheid door de eeuwen heen waren blootgesteld aan zulke gruwelijke wreedheden, dat geen pen ze durft beschrijven. Misschien zal dit enkelen in staat stellen niet langer verontrust te zijn door het misbaar en de plechtige verklaringen van de godgeleerden en de dwazen van deze tijd, en is het de oorzaak dat hun vertrouwen en zekerheid worden versterkt.

7 Onder de Profeten was Noach. Negen honderd en vijftig jaar lang vermaande Hij dapper Zijn volk en riep hen op naar de haven van zekerheid en vrede. Niemand echter sloeg acht op Zijn roepstem. Iedere dag deden zij Zijn gezegende persoon zoveel pijn en lijden ondergaan, dat niemand geloofde dat Hij in leven zou kunnen blijven. Hoe vaak verloochenden zij Hem, hoe boosaardig gaven zij hun verdenking jegens Hem te kennen! Aldus is het geopenbaard: „Telkens wanneer aanzienlijken van Zijn volk aan Hem voorbij kwamen, spotten zij met Hem. En Hij zeide: „Alhoewel gij ons nu bespot, wij zullen u hierna bespotten gelijk gij ons bespot. Tenslotte zult gij weten.”³ Lange tijd daarna beloofde Hij verscheidene malen de overwinning aan Zijn metgezellen en stelde het uur daarvan vast. Maar toen het uur aanbrak werd de goddelijke belofte niet vervuld. Daardoor keerden enkelen van het kleine aantal Zijner volgelingen zich van Hem af en hiervan getuigen de optekeningen van de meest bekende boeken. Deze hebt u voorzeker nauwkeurig gelezen; zo niet, dan zult u het ongetwijfeld doen. Ten laatste bleven er, zoals in de boeken en overleveringen staat vermeld, slechts veertig of twee en zeventig van Zijn volgelingen bij Hem. Ten laatste riep Hij luid vanuit het diepst van Zijn wezen: „Mijn Heer, laat op de aarde van de ongelovigen geen enkele over.”⁴

8 Denk eens diep na over de eigenzinnigheid van deze mensen. Wat kon de reden zijn geweest voor een dergelijk verloochenen en ontwijken van hun kant? Wat kon hun hebben bewogen om te weigeren het gewaad van verloochening af te leggen en zich te tooien met de mantel van aanvaarding? Bovendien, wat kon de niet-vervulling van de goddelijke belofte hebben veroorzaakt die de zoekers er toe bracht datgene te verwerpen wat zij hadden aangenomen? Denk diep na, opdat het geheim van ongeziene dingen aan u mag worden

³ Qur'án 11:38

⁴ Qur'án 71:26

geopenbaard, opdat u de zoetheid van een geestelijke en onvergankelijke geur moogt inademen en opdat u de waarheid moogt erkennen, dat de Almachtige sinds onheuglijke tijden en zelfs tot in eeuwigheid Zijn dienaren heeft beproefd en hen zal blijven beproeven, zodat licht kan worden onderscheiden van duisternis, waarheid van leugen, recht van onrecht, leiding van dwaling, geluk van ellende en rozen van doornen. Zoals Hij heeft geopenbaard: „Denken de mensen dat zij met rust worden gelaten, omdat zij zeggen: „Wij geloven” en dat zij niet beproefd zullen worden?”⁵

9 En na Noach scheen het licht van het aangezicht van Húd boven de horizon der Schepping. Gedurende bijna zeven honderd jaar, naar men zegt, spoorde Hij het volk aan een andere weg te bewandelen en de Ridván van de goddelijke tegenwoordigheid nader te komen. Wat een kwellingen werden over Hem uitgestort, totdat tenslotte Zijn bezwingen een toenemend verzet tot gevolg hadden en Zijn volhardende pogingen uitliepen op een eigenzinnige blindheid van Zijn volk. „En hun ongeloof zal bij de ongelovigen toenemen en hen ten val brengen.”⁶

10 En na Hem verscheen uit de Ridván van de Eeuwige, de Onzichtbare, de heilige persoon van Salih die wederom de mensen opriep tot de rivier van eeuwig leven. Gedurende meer dan honderd jaar maande Hij hen de geboden van God na te leven en hetgeen verboden is te schuwen. Zijn vermaningen droegen echter geen vrucht en Zijn smeekbeden baatten niet. Verscheidene malen trok Hij zich terug en leefde in afzondering. Dit alles, of schoon die eeuwige Schoonheid het volk opriep tot niets ander dan de stad Gods. Zoals is geopenbaard: „En tot de stam Thamud zouden Wij hun broeder Salih. Hij zeide: „O mijn volk, aanbidt God, gij hebt geen ander God dan Hem...” Zij antwoordden: „O Salih! tot nu toe was onze hoop op u gevestigd; verbiedt gij ons te aanbidden hetgeen onze vaders aanbaden? Waarlijk, wij verkeren in ernstige twijfel aangaande datgene, waartoe gij ons roept.”⁷ Dit alles bleek vruchteloos, totdat tenslotte een groot geschreeuw losbarstte en allen in het diepste verderf werden gestort.

11 Later verscheen de schoonheid van het aangezicht van de Vriend van God⁸ van achter de sluier en werd er een andere standaard van goddelijke leiding gehesen. Hij noodde de volkeren der aarde tot het licht van rechtvaardigheid. Hoe hartstochtelijker Hij hen aanspoorde, hoe heviger de afgunst en eigenzinnigheid van het volk toenam, behalve van diegenen die zich geheel losmaakten van alles buiten God en op de vleugelen van zekerheid omhoogwiekten tot de staat die God boven het menselijk begrip heeft verheven. Het is bekend welk een schare van vijanden Hem belegerde, totdat tenslotte het vuur van afgunst en opstand tegen Hem werd ontstoken. En na de episode van het vuur, werd Hij, de lamp van God onder de mensen, verbannen uit zijn stad, zoals staat opgetekend in alle boeken en kronieken.

12 En toen Zijn dagen beëindigd waren, kwam Mozes. Gewapend met de staf van hemelse heerschappij, getooid met de blanke hand van goddelijke kennis, en komend uit de Paran van Gods liefde, hanteerde Hij de slang van macht en eeuwigdurende majesteit en bescheen de wereld vanuit de Sinai van licht. Hij riep alle volkeren en geslachten der aarde

⁵ Qur'án 29:2

⁶ Qur'án 35:39

⁷ Qur'án 11:61/2

⁸ Abraham

op tot het Koninkrijk van eeuwigheid en noodde hen deel te hebben aan de vrucht van de boom van waar geloof. U bent voorzeker op de hoogte van de heftige tegenstand van Farao en zijn volk, en van de stenen van nutteloze verbeelding die de handen der ongelovigen naar die gezegende Boom wierpen. Zozeer, dat Farao en zijn volk tenslotte alles in het werk stelden om met de wateren van bedrog en verloochening het vuur van die heilige Boom te blussen, met voorbijzien van het feit, dat geen aards water de vlam van goddelijke wijsheid kan blussen noch sterfelijke rukwinden de lamp van eeuwige heerschappij kunnen doven. Neen, veeleer kan zulk water de vlam nog feller doen branden en de rukwinden het behoud van de lamp slechts veilig stellen, indien gij zoudt waarnemen met het oog des onderscheids en wandelen op de weg van Gods heilige wil en welbehagen. Hoe juist heeft een gelovige uit Farao's geslacht, wiens geschiedenis is verteld door de Alglorierijke in Zijn Boek dat is geopenbaard aan Zijn Geliefde, opgemerkt: „En een gelovig man uit het geslacht van Farao die zijn geloof verborg, zei: „Zult gijlieden een man doden omdat hij zegt: „Mijn Heer is God”, terwijl Hij reeds tot u is gekomen met de bewijstekenen van uw Heer? En indien hij een leugenaar is, zal zijn leugen op hem zijn, maar indien hij waarheidslievend is, zal ulieden een deel treffen van hetgeen hij u aanzegt. Waarlijk, God leidt niet hem die een overtreder, een leugenaar is.”⁹ Ten laatste was hun ongerechtigheid zo groot, dat deze zelfde gelovige op schandelijke wijze ter dood werd gebracht. „Gods vloek ruste op het volk van tirannie.”

13 En nu, denk hierover na. Wat kon de oorzaak zijn van zoveel twist en strijd? Wat is de reden, dat de komst van iedere ware Manifestatie van God vergezeld ging van zoveel tweedracht en beroering, zoveel tirannie en ontreddeering? Dit, niettegenstaande het feit dat alle Profeten van God, telkens wanneer zij aan de volkeren der aarde verschenen, zonder uitzondering de komst van weer een andere Profeet nà hen hebben voorgezegd, en de voortekenen hebben vastgelegd die de komst van de volgende Beschikking zouden aankondigen. Hiervan getuigen de optekeningen in alle heilige boeken. Hoe komt het dan dat, ondanks de verwachting der mensen in hun zoeken naar de Manifestaties van Heiligheid, en ondanks de voortekenen die vermeld staan in de heilige boeken, er in alle tijden zulke daden van geweld, onderdrukking en wreedheid zijn gepleegd tegen alle Profeten en Uitverkorenen van God? Zoals Hij heeft geopenbaard: „Telkens wanneer dan een Apostel tot u komt met datgene, wat uw ziel niet begeert, zwelt gij van trots; sommigen hebt gij bedriegers genoemd en anderen hebt gij gedood.”¹⁰

14 Overweeg, wat de beweegreden voor zulke daden kon zijn geweest! Wat kon zo'n gedrag jegens de Openbaarders van de schoonheid van de Alglorierijke hebben aangespoord? Alles wat in voorbije tijden de oorzaak is geweest van de verloochening en tegenstand van de mensen, heeft nu geleid tot de verdorvenheid van de mensen van deze tijd. Vol te houden dat het getuigenis van de Voorzienigheid onvolledig was, en dat dit daarom de oorzaak van de verloochening der mensen is geweest, is slechts openlijke godslastering. Hoe ver zij het van de genade van de Almilddadige en van Zijn liefdevolle voorzienigheid en tedere barmhartigheid om uit alle mensen één ziel te bestemmen voor de leiding van Zijn schepselen, en enerzijds Hem de volle maat van Zijn goddelijke getuigenis te onthouden, en anderzijds Zijn volk een zware vergelding op te leggen, omdat zij zich hebben afgekeerd van Zijn Uitverkorene! Neen, de veelvuldige milddadigheid van de Heer aller schepselen heeft te allen tijde, door de Manifestaties van Zijn goddelijk Wezen, de aarde en allen die daarop wonen, omvat. Geen moment is aan de mensheid Zijn genade onthouden, noch heeft de

⁹ Qur'án 40:28

¹⁰ Qur'án 2:87

stroom van Zijn goedertierenheid opgehouden over hen neer te dalen. Bijgevolg kan zo'n gedrag alleen worden toegeschreven aan de kleingeestigheid van die zielen die de vallei van aanmatiging en hoogmoed bewandelen, verdoold zijn in de wildernissen van verafzijn, de wegen van hun nutteloze verbeelding gaan en de voorschriften van hun godsdienstleiders opvolgen. Het is hun voornamelijk te doen om louter tegenstand; hun enige wens is de waarheid niet te willen kennen. Voor iedere scherpziende opmerker is het vanzelfsprekend en duidelijk dat, indien deze mensen ten tijde van de Manifestaties van de Zon van Waarheid hun ogen, oren en hart hadden geheiligd van al wat zij hadden gezien, gehoord en gevoeld, zij beslist niet verstoken zouden zijn geweest van het aanschouwen van de schoonheid van God, noch ver zijn afgedwaald van de verblijven van heerlijkheid. Maar, na de getuigenis van God te hebben gewogen naar de maatstaf van hun eigen kennis, verkregen uit de leringen van hun godsdienstleiders, en deze in strijd met hun beperkt begrip te hebben bevonden, stonden zij op om dergelijke onbetamelijke handelingen te plegen.

15 In ieder tijdperk hebben godsdienstleiders hun volk belet om de kusten van eeuwige verlossing te bereiken, aangezien zij de teugels van het gezag in hun machtige greep hielden. Sommigen zijn uit begeerte naar leiderschap, anderen door gebrek aan kennis en begrip, de oorzaak geweest van de geestelijke armoede der mensen. Door hun sanctie en gezag heeft iedere Profeet van God gedronken uit de beker van opoffering en Zijn vlucht genomen naar de hoogten van heerlijkheid. Welke onuitsprekelijke wreedheden hebben zij die de zetels van gezag en geleerdheid innamen toegebracht aan de ware Monarchen der wereld, die Juwelen van goddelijke deugd! Tevreden met een vergankelijke heerschappij hebben zij zichzelf beroofd van een eeuwigdurende soevereiniteit. Aldus zagen hun ogen niet het licht van het aangezicht van de Welbeminde noch luisterden hun oren naar de zoete melodieën van de Vogel van Verlangen. Om deze reden is er in alle heilige boeken melding gemaakt van de godgeleerden van alle tijden. Zo zegt Hij: „O volk van het Boek! waarom gelooft gij niet in Gods bewijstekenen, waarvan gij zelf hebt getuigd?”¹¹ En ook zegt Hij: „O volk van het Boek! Waarom bekleedt gij de waarheid met valsheid? Waarom verbergt gij opzettelijk de waarheid?”¹² En verder zegt Hij: „Zeg, O volk van het Boek, waarom houdt gij hen die geloven af van Gods weg?”¹³ Indien gij zoudt zien met het oog van God, dan is het duidelijk dat met „hen die de Schriften hebben ontvangen”, die hun medemensen afhielden van het rechte pad van God, geen anderen bedoeld zijn dan de godgeleerden van die tijd wier namen en aard kenbaar zijn gemaakt in de heilige boeken en waarop gezinspeeld is in de verzen en overleveringen, daarin opgetekend.

16 Onderzoek eens met standvastige blik, geboren uit het nimmer falende oog van God, de horizon van goddelijke kennis en overpeins de woorden van volmaaktheid die de Eeuwige heeft geopenbaard, opdat wellicht de mysteries van goddelijke wijsheid - tot nu toe verborgen achter de sluier van heerlijkheid en als schat bewaard in de tabernakel van Zijn genade - aan u duidelijk gemaakt mogen worden. De afwijzingen en de tegenspraak van deze godsdienstleiders waren merendeels te wijten aan hun gebrek aan kennis en begrip. De woorden, geuit door de Openbaarders van de schoonheid van de ene ware God, die de tekenen vermeldten welke de komst van de volgende Manifestatie zouden aankondigen, hebben zij nooit begrepen of doorgrond. Vandaar dat zij het vaandel van oproer hesen, en onheil en opstand verwekten. Het is voor de hand liggend en duidelijk dat de ware betekenis

¹¹ Qur'án 3:70

¹² Qur'án 3:71

¹³ Qur'án 3:99

van de uitingen der Vogels van Eeuwigheid aan geen ander geopenbaard is dan aan degenen die het Eeuwige Wezen manifesteren, en de melodieën van de Nachtegaal van Heiligheid alleen het oor bereiken van de bewoners van het eeuwigdurende rijk. De Copt van tirannie kan nimmer drinken uit de beker die aangeraakt is door de lippen van de Sept van rechtvaardigheid, en de Farao van ongelooft kan er nooit op hopen de hand van de Mozes van waarheid te herkennen. Evenals Hij zegt: „Niemand kent de betekenis daarvan behalve God en degenen die goed onderlegd zijn in kennis.”¹⁴ En toch hebben zij de uitleg van het Boek gezocht bij hen die in sluiers gewikkeld zijn, en hebben zij geweigerd verlichting te zoeken bij de bron van kennis.

17 En toen de dagen van Mozes ten einde waren en het licht van Jezus, schijnend vanuit de dageraad van de Geest, de wereld omvatte, stonden alle volken van Israel tegen Hem op. Zij riepen luid dat Hij, Wiens komst de Bijbel voorspeld had, beslist de wetten van Mozes moest verkondigen en vervullen, terwijl deze jeugdige Nazarener die aanspraak maakte op de rang van de goddelijke Messias, de wet van de echtscheiding en de wet van de Sabbathdag - de gewichtigste van alle wetten van Mozes - had opgeheven. Hoe stond het bovendien met de tekenen van de Manifestatie die nog komen zal? Dit volk van Israel verwacht zelfs tot op de huidige dag nog de Manifestatie die de Bijbel heeft voorspeld. Hoevele Manifestaties van Heiligheid, hoeveel Openbaarders van het eeuwige licht zijn er sedert de tijd van Mozes verschenen en toch verwacht Israel, gewikkeld in de dichtste sluiers van duivelse fantasie en bedrieglijke inbeeldingen, nog steeds dat de afgod van eigen maaksel zal verschijnen met door hemzelf bedachte wondertekenen! Daarom heeft God hen hard aangepakt voor hun zonden, de geest van geloof in hen gedooft en hen gefolterd met de vlammen van het diepste vuur. En dit om geen andere reden, dan dat Israel weigerde de betekenis te beseffen van de woorden die in de Bijbel zijn onthuld aangaande de tekenen van de komende Openbaring. Daar het nimmer de werkelijke betekenis daarvan begreep en oppervlakkig gezien zulke gebeurtenissen nooit plaats vonden, bleef het ervan verstoken de schoonheid van Jezus te herkennen en het aangezicht Gods te aanschouwen. En nog wachten zij op Zijn komst! Sinds onheuglijke tijden en zelfs tot op deze dag, hebben alle geslachten en volken der aarde zich vastgeklampt aan zulke fantastische en onbetamelijke gedachten en zich zodoende beroofd van de heldere wateren, die stromen uit de bronnen van zuiverheid en heiligheid.

18 Bij het onthullen van deze geheimen hebben Wij in Onze vorige Tafelen - gericht aan een vriend in de welluidende taal van Hijaz enige van de verzen geciteerd die aan de Profeten vanouds geopenbaard waren. En nu zullen Wij, aan uw verzoek voldoende, op deze bladzijden dezelfde verzen opnieuw aanhalen, dit keer uitgedrukt in de prachtige taal van Iraq, opdat de zeer dorstigen in de wildernissen van verafzijn misschien de oceaan van goddelijke tegenwoordigheid mogen bereiken, en zij die wegwijnen in de woestijnen van afzondering naar het tehuis van eeuwige hereniging worden geleid. Zo kan het zijn dat de nevelen van dwaling worden weggevaagd en het luisterrijke licht van goddelijke leiding daagt boven de horizon van het menselijk hart. In God stellen Wij Ons vertrouwen en tot Hem roepen Wij om hulp, opdat uit deze pen hopelijk datgene mag vloeien dat de zielen der mensen zal verlevendigen, opdat zij allen mogen opstaan van hun bed van onachtzaamheid en luisteren naar het geritsel der bladeren van het Paradijs, van de boom die de hand van goddelijke macht met Gods goedkeuring heeft geplant in de Ridván van de Alglorierijke.

¹⁴ Qur'án 3:7

19 Voor hen die begiftigd zijn met begrip is het overduidelijk dat, toen het vuur van Jezus de sluiers van joodse bekrompenheid verteerde en Zijn gezag duidelijk werd en ten dele in werking trad, Hij, de Onthuller van de ongeziene Schoonheid, op een dag Zijn discipelen toesprekend, zinspeelde op Zijn heengaan en daardoor in hun hart het vuur van groot verlies deed ontvlammen. „Ik ga heen en kom tot u”. En op een andere plaats zei Hij: „Ik ga heen en een ander zal komen Die u alles zal vertellen wat Ik u niet heb verteld en alles waar maken wat Ik heb gezegd”. Zoudt gij met goddelijk inzicht over de Manifestaties van de Eenheid van God nadenken, dan hebben beide uitspraken slechts één betekenis.

20 Ieder scherpzinnig opmerker zal erkennen dat in de Beschikking van de Qur’án, zowel het Boek als de Zaak van Jezus werden bevestigd. Wat betreft de namen, verklaarde Muhammad zelf: „Ik ben Jezus”. Hij erkende de waarheid van de tekenen, profetieën en woorden van Jezus en getuigde dat zij alle van God waren. In dit opzicht verschilden noch de persoon van Jezus noch Zijn woorden van die van Muhammad en Zijn heilig Boek, aangezien beiden de Zaak Gods voorstonden, Zijn lof verkondigden en Zijn geboden openbaarden. Zo verklaarde Jezus Zelf: „Ik ga heen en kom tot u”. Neem bijvoorbeeld de zon. Als zij vandaag zegt: „Ik ben de zon van gisteren”, dan zou zij de waarheid spreken. En zou zij, denkend aan het tijdsverloop, er aanspraak op maken een andere zon te zijn, dan zou zij ook de waarheid spreken. Indien eveneens gezegd zou worden dat alle dagen gelijk zijn, is ook dit volkomen juist. En wanneer ten opzichte van hun bijzondere namen en bestemmingen gezegd wordt dat zij verschillen, is ook dat waar. Want ofschoon zij gelijk zijn, kent men toch aan iedere dag een aparte bestemming, een specifiek kenmerk, een eigen karakter toe. Stel dienovereenkomstig het onderscheid, de verscheidenheid en de eenheid voor, die eigen zijn aan de verschillende Manifestaties van heiligheid, opdat gij de zinspelingen zult begrijpen die de Schepper van alle namen en hoedanigheden heeft gemaakt op de mysteries van verscheidenheid en eenheid, en gij dan het antwoord zult vinden op uw vraag waarom die immerdurende Schoonheid Zich op verschillende tijden met verschillende namen en titels heeft genoemd.

21 Later vroegen de metgezellen en discipelen van Jezus Hem naar de tekenen die eens de wederkomst van Zijn Manifestatie moesten kenmerken. Wanneer, vroegen zij, zullen deze dingen gebeuren? Verscheidene malen stelden zij vragen aan die weergalozes Schoonheid, en steeds wanneer Hij antwoordde, vermeldde Hij een bepaald teken dat de komst van de beloofde Beschikking zou aankondigen. Hiervan getuigen de vier Evangeliën.

22 Deze Verguisde zal slechts één van deze voorbeelden aanhalen om zo de mensheid, ter wille van God, die genadegiften te schenken welke nog verholen zijn in de schatkamer van de verborgen en heilige Boom, opdat wellicht de sterfelijke mens niet verstoken zal blijven van zijn aandeel in de onsterfelijke vrucht, en een dauwdroppeel van de wateren van eeuwig leven zal ontvangen die wordt verleend aan de gehele mensheid vanuit Baghdád, de „Verblijfplaats van Vrede.” Wij vragen noch lof noch beloning. „Wij voeden uw zielen ter wille van God; wij verlangen van u geen beloning noch dank.”¹⁵ Dit is het voedsel dat eeuwig leven geeft aan de reinen van hart en de verlichten van geest. Dit is het brood waarvan is gezegd: „Heer, zendt Uw brood vanuit de hemel op ons neer.”¹⁶ Dit brood zal nooit onthouden worden aan hen die het verdienen, noch kan het ooit uitgeput raken. Het groeit eeuwig aan de boom van genade; het daalt te allen tijde neer vanuit de hemelen van

¹⁵ Qur’án 76:9

¹⁶ Qur’án 5:117

gerechtigheid en barmhartigheid. Zoals Hij zei: „Ziet gij niet waarmede God een goed woord gelijk stelt? Met een goede boom, welke vast geworteld staat en welks takken ten hemel reiken; terwijl hij in alle seizoenen vruchten voortbrengt.”¹⁷

23 O, hoe erbarmelijk! dat de mens zich zou beroven van dit voortreffelijke geschenk, deze onvergankelijke milddadigheid, dit eeuwige leven. Hij behoort dit voedsel dat van de hemel komt op prijs te stellen, opdat misschien door de wonderbaarlijke gunstbewijzen van de Zon van Waarheid de doden tot leven mogen worden gebracht en verdorde zielen worden verlevendigd door de oneindige Geest. Haast u, O mijn broeder opdat, terwijl het nog tijd is, uw lippen mogen proeven van de onsterfelijke drank, want de ademtocht des levens die nu waait vanuit de stad van de Welbeminde, kan niet aanhouden en de rivier van heilige uiting moet eens ophouden te stromen, en de poorten van de Ridván kunnen niet eeuwig geopend blijven. De dag zal zeker komen dat de Nachtegaal van het Paradijs zal zijn weggewiekt van zijn aardse verblijfplaats naar zijn hemels nest. Dan zal zijn melodie niet meer worden gehoord en de schoonheid van de roos zal niet langer schitteren. Benut daarom de tijd voordat de pracht van de goddelijke lente voorbij is en de Vogel der Eeuwigheid heeft opgehouden met zijn melodieuze gezang, opdat uw innerlijk oor er niet van verstoken zal zijn naar zijn roep te luisteren. Dit is Mijn raad aan u en aan de geliefden van God. Al wie dit wenst, laat hij zich er naar toe keren en al wie dit wenst, laat hij zich afwenden. God is waarlijk onafhankelijk van hem en van hetgeen hij kan zien en waarvan hij kan getuigen.

24 Dit zijn de melodieën, gezongen door Jezus, Zoon van Maria, in woorden van majestueuze macht in de Ridván van het Evangelie, daarbij de tekenen openbarend die de komst van de Manifestatie nà Hem moesten aankondigen. In het eerste Evangelie volgens Mattheus staat geschreven: En toen zij Jezus vroegen naar de voortekenen van Zijn komst, zei Hij tot hen: „Terstond na de verdrukking¹⁸ van die dagen zal de zon worden verduisterd en de maan haar licht niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten der aarde zullen wankelen: en dan zal het teken van de Zoon des mensen in de hemel verschijnen; en dan zullen al de geslachten der aarde rouwen, en zij zullen de Zoon des mensen zien, komende in de wolken des hemels met macht en grote heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen zenden met bazuingeschal.”¹⁹ Overgezet in de Perzische taal²⁰, is de strekking van deze woorden de volgende: Wanneer de verdrukking en de rampspoeden die de mensheid moeten overkomen, voorbij zullen zijn, dan zal de zon worden weerhouden te schijnen en de maan om licht te geven; de sterren des hemels zullen op de aarde vallen en de pilaren van de wereld zullen beven. Dan zullen de tekenen van de Zoon des mensen in de hemel verschijnen, dat wil zeggen, de beloofde Schoonheid en het Wezenlijke van het leven zal, wanneer deze tekenen zijn verschenen, vanuit het rijk van het onzichtbare in de zichtbare wereld treden. En Hij zegt: „Alsdan zullen alle volkeren en geslachten die op aarde wonen, jammeren en weklagen en zij zullen de goddelijke Schoonheid zien komen vanuit de hemel, gezeten op de wolken met macht, grootheid en pracht, Zijn engelen zendend met bazuingeschal.” Ingevolge zijn in de drie andere Evangeliën van Lukas, Markus en Johannes dezelfde verklaringen opgetekend. Daar Wij hiernaar uitvoerig hebben verwezen in Onze Tafelen in de Arabische taal, hebben Wij ze niet vermeld en Ons bepaald tot slechts één verwijzing.

¹⁷ Qur’án 14:24

¹⁸ Het gebruikte Griekse woord (Thlipsis) heeft twee betekenissen: druk en verdrukking

¹⁹ Mattheus 24:29-31

²⁰ Deze passage wordt door Bahá’u’lláh aangehaald in het Arabisch, en in het Perzisch uitgelegd

25 Aangezien de christelijke godgeleerden er niet in geslaagd zijn de betekenis van deze woorden te begrijpen, het oogmerk en de bedoeling ervan niet erkenden en zich hebben vastgeklampt aan de letterlijke vertolking van de woorden van Jezus, bleven zij verstoken van de stralende genade van de mohammedaanse Openbaring en haar overvloedige gaven. De onwetenden in de christelijke gemeenschap, het voorbeeld van de leiders van hun geloof volgend, werden eveneens verhinderd de schoonheid van de Koning van heerlijkheid te aanschouwen, aangezien de tekenen die de dageraad van de zon van de mohammedaanse Beschikking moesten vergezellen, niet werkelijk plaatsvonden. Zo zijn tijden vergaan en eeuwen vergleden en die allerzuiverste Geest is teruggekeerd naar de rustplaats van Zijn aloude souvereiniteit. Wederom heeft de eeuwige Geest in de mystieke bazuin geblazen, waardoor de doden zich uit de graven van onachtzaamheid en dwaling hebben gespoed naar het rijk van leiding en genade. En toch roept die verwachtende gemeenschap nog steeds uit: „Wanneer zullen deze dingen gebeuren? Wanneer zal de Beloofde, het voorwerp van onze verwachting zichtbaar worden, zodat Wij kunnen opstaan voor de overwinning van Zijn Zaak, zodat wij have en goed kunnen offeren ter wille van Hem en ons leven geven in Zijn pad?Evenzo hebben dergelijke verkeerde inbeeldingen andere gemeenschappen doen afdwalen van de Kawthar van de oneindige genade der Voorzienigheid en zich bezig doen houden met hun eigen nutteloze gedachten.

26 Behalve deze passage is er nog een ander vers in het Evangelie, waarin Hij zegt: „Hemel en aarde zullen voorbijgaan: maar Mijn woorden zullen niet voorbijgaan.”²¹ Zo komt het dat de aanhangers van Jezus volhielden, dat de wet van het Evangelie nooit zal worden opgeheven en dat, wanneer ook de Beloofde Schoonheid zal verschijnen en alle tekenen zijn geopenbaard, Hij de wet die in het Evangelie is verkondigd weer moet bevestigen en invoeren, zodat er in de wereld geen ander geloof dan Zijn geloof kan overblijven. Dit is hun fundamentele geloof. En hun overtuiging is zodanig dat, indien er een persoon zou verschijnen met al de beloofde tekenen en hij datgene zou verkondigen wat in strijd is met de letter van de wet van het Evangelie, zij hem beslist moeten afwijzen, moeten weigeren zich aan zijn wet te onderwerpen, hem tot een ongelovige moeten verklaren en hem uitlachen. Dit is bewezen door hetgeen er gebeurde toen de zon van de Mohammedaanse Openbaring werd onthuld. Hadden zij met een nederig gemoed bij de Manifestaties van God in iedere Beschikking naar de ware betekenis van deze woorden gezocht, geopenbaard in de heilige boeken - woorden waarvan de misvatting de mensheid verstoken deed blijven van de herkenning van de Sadratu'l-Muntahá, het uiteindelijke Doel - dan zouden zij zeker geleid zijn naar het licht van de Zon der Waarheid en zouden zij de mysteriën van goddelijke kennis en wijsheid hebben ontdekt.

27 Deze dienaar zal nu met u een dauwdruppel delen uit de onpeilbare oceaan van de waarheden die zorgvuldig in deze heilige woorden verborgen liggen, opdat misschien scherpzinnige harten alle toespelingen en gevolgtrekkingen in de uitspraken van de Manifestaties van Heiligheid zullen begrijpen, zodat de overweldigende majesteit van het Woord Gods hen niet kan verhinderen de oceaan van Zijn namen en attributen te bereiken noch beroven van de erkenning van de Lamp Gods die de zetel is van de openbaring van Zijn verheerlijkt Wezen.

28 Wat betreft de woorden: „Terstond na de verdrukking van die dagen” - deze verwijzen naar de tijd dat de mensheid verdrukt en bezocht zal worden, de tijd dat de overgebleven

²¹ Lukas 21:33

sporen van de Zon der waarheid en de vruchten van de Boom van kennis en wijsheid uit haar midden zullen zijn verdwenen, de teugels van het mensdom in de greep zullen zijn van dwazen en onwetenden, de deuren van goddelijke éénheid en begrip - het essentieële en hoogste doel in de schepping - gesloten zullen zijn, kennis plaats gemaakt zal hebben voor ijdele waan, en corruptie wederrechtelijk de plaats van rechtvaardigheid zal hebben ingenomen. Van zulke omstandigheden is men in deze tijd getuige, nu de teugels van iedere gemeenschap in handen zijn gevallen van dwaze leiders die leiding geven naar hun eigen grillen en begeerten. In hun mond is het noemen van God een holle naam geworden; in hun midden is Zijn heilig Woord een dode letter. Zo groot is de macht van hun begeerten dat de lamp van het geweten en de rede in hun hart is gedooft en dit, ofschoon de vingers van goddelijke macht de deuren van de kennis Gods hebben ontsloten, en het licht van goddelijke kennis en hemelse genade het wezen van al het geschapene zo sterk heeft verlicht en beziel, dat in ieder ding een deur van kennis is geopend en in ieder atoom sporen van de zon zichtbaar zijn gemaakt. En toch beelden zij zich - niettegenstaande al deze veelvuldige openbaringen van goddelijke kennis die de wereld hebben omvat - vergeefs in dat de deur van kennis is gesloten en de stroom van genade is opgehouden. Zich vastklemmend aan loze inbeelding zijn zij ver afgedwaald van het „Urvatu'l-Vuthqá" van goddelijke kennis. Hun hart schijnt niet geneigd te zijn tot kennis en de deur daartoe, noch denken zij aan de openbaarmakingen ervan, aangezien zij in hun loze inbeelding de deur hebben gevonden die leidt naar aardse rijkdommen, terwijl zij in de manifestatie van de Openbaarder van kennis niets vinden dan de oproep tot zelfopoffering. Daarom houden zij natuurlijkerwijs vast aan het eerste, en ontvluchten het laatste. Ofschoon zij in hun hart erkennen dat de Wet van God één en dezelfde is, vaardigen zij toch van alle kanten een nieuw gebod uit en maken zij herhaaldelijk nieuwe besluiten bekend. Geen twee worden er gevonden die het eens zijn over één en dezelfde wet, want zij zoeken niet God, maar hun eigen begeerten en bewandelen geen ander pad dan dat van dwaling. In leiderschap hebben zij het einddoel van hun streven gezien, en zij rekenen trots en hoogmoed tot de meest begeerde verworvenheid. Zij hebben hun lage kuiperijen boven het goddelijke gebod geplaatst, overgave aan Gods wil verworpen, zich bezig gehouden met zelfzuchtige berekeningen en de weg van de huichelaar bewandeld. Uit alle macht streven zij er naar zich veilig te stellen in hun onbetekenend werk, uit vrees dat het geringste discrediet hun gezag ondermijnt of hun uiterlijk vertoon bezoedelt. Was het oog gezalfd en verlicht met de kennis van God, dan zou het zekerlijk ontdekken dat een aantal vraatzuchtige dieren zich hebben verzameld en azen op de rottende overblijfselen van de zielen der mensen.

29 Welke „verdrukking" is groter dan de reeds opgesomde? Welke „verdrukking" is smartelijker dan dat een ziel die zoekt naar de waarheid, en tot de kennis van God wenst te komen, niet weet waarheen zich te wenden en bij wie dit te zoeken? Want er zijn pijnlijke meningsverschillen en de wegen om tot God te komen hebben zich vermenigvuldigd. Deze „verdrukking" is het wezenlijke kenmerk van iedere Openbaring. Dit moet eerst plaatsvinden anders kan de Zon der Waarheid niet worden gemanifesteerd. Want het aanbreken van de morgen van goddelijke leiding zal onvermijdelijk volgen op de duisternis van de nacht van dwaling. Om deze reden is er in alle kronieken en overleveringen van deze dingen melding gemaakt, n.l. dat ongerechtigheid het oppervlak der aarde zal bedekken en duisternis de mensheid omhullen. Daar de overleveringen waarnaar verwezen is, bekend zijn en daar het de bedoeling is van deze dienaar om beknopt te zijn, zal Hij er zich van onthouden de tekst van deze overleveringen aan te halen.

30 Zou deze „verdrukking" (wat letterlijk betekent: druk) worden uitgelegd dat de aarde zal inkrimpen of zou de mens in zijn nutteloze verbeelding denken, dat soortgelijke rampen

de mensheid zouden treffen, dan is het zonneklaar dat dergelijke gebeurtenissen nooit kunnen voorvallen. Zij zullen vast en zeker tegenwerpen, dat dit eerste vereiste van goddelijke openbaring niet aan het licht is getreden. Dit hebben zij altijd beweerd en beweren zij nog. Terwijl met „verdrukking” bedoeld is: het gebrek aan bekwaamheid om geestelijke kennis te verwerven en het Woord van God te begrijpen. Er is mee bedoeld dat, wanneer de Dagster van Waarheid is ondergegaan en de spiegels die Zijn licht weerkaatsen zijn heengegaan, de mensheid zal worden bezocht met „verdrukking” en ontbering, niet wetend waarheen zich te wenden voor leiding. Derhalve onderrichten Wij u in de uitleg van de overleveringen en onthullen u de geheimen van goddelijke wijsheid, opdat gij wellicht de betekenis daarvan moge begrijpen en behoren tot hen die volop uit de beker van goddelijke kennis en begrip hebben gedronken.

31 En nu wat betreft Zijn woorden - „De zon zal verduisterd worden en de maan zal geen licht geven en de sterren zullen van de hemel vallen.” Met de termen „zon” en „maan” die in de geschriften van Gods Boodschappers zijn vermeld, zijn niet uitsluitend de zon en de maan van de zichtbare wereld bedoeld. Neen, veelvoudig zijn de betekenissen die zij met deze termen hebben bedoeld. In elk afzonderlijk geval hebben zij een speciale betekenis aan deze woorden toegekend. Zo wordt er met de „zon” enerzijds bedoeld die Zonnen der Waarheid die opkomen aan de dageraad van aloude glorie en de wereld vullen met een milde uitstorting van genade uit den hoge. Deze Zonnen van Waarheid zijn de universele Manifestaties van God in de werelden van Zijn hoedanigheden en namen; evenals de zichtbare zon die op bevel van God, de Ware, de Aangebedene, helpt bij de ontwikkeling van alle aardse dingen, zoals de bomen, de vruchten en de kleuren, de mineralen en alles wat men in de wereld der schepping kan waarnemen, zo maken de goddelijke Hemellichten door hun liefhebbende zorg en opvoedende invloed, dat de bomen van goddelijke eenheid, de vruchten van Zijn éénheid, de bladeren van onthechting, de bloesems van kennis en zekerheid en de mirten van wijsheid en uiting tot leven komen en zichtbaar worden. Zo wordt door de opkomst van deze Hemellichten van God de wereld nieuw, stromen de wateren van eeuwig leven voort, golven de baren van liefderijkheid, worden de wolken van genade vergaard en gaat de ademtocht van barmhartigheid over al het geschapene. Door de warmte van deze Hemellichten van God en het ontstervelijke vuur dat zij doen ontvlammen, laait het licht van de liefde Gods op in het hart der mensheid. Door de overvloedige genade van deze Symbolen van Ongehechtheid wordt de Geest van eeuwig leven geademd in de lichamen der doden. De zichtbare zon is zonder twijfel slechts een teken van de pracht van die Zon der Waarheid, een Zon die nimmer haar weerga of een mededinger kan hebben. Door Hem leven en bewegen alle dingen, en hebben hun bestaan. Door Zijn genade zijn zij zichtbaar gemaakt en tot Hem keren zij allen terug. Uit Hem zijn alle dingen voortgesproten en allen hebben zich naar de schatkamers van Zijn openbaring begeven. Van Hem ging al het geschapene uit en naar de verblijfplaatsen van Zijn wet keerden zij terug.

32 Dat deze goddelijke Lichten soms beperkt schijnen te zijn tot bepaalde aanduidingen en hoedanigheden, zoals u hebt opgemerkt en nu kunt opmerken, is enkel en alleen te wijten aan het onvolmaakte en beperkte begrip van bepaalde geesten. Anderszins waren zij te allen tijde- en zullen zij tot in eeuwigheid voortgaan dit te zijn verheven boven iedere loftuiting en geheiligd van iedere beschrijving. Nooit kan de kern van welke naam dan ook hopen op toelating tot Hun hof van heiligheid, en de hoogste en Zuiverste van alle hoedanigheden kan nimmer Hun koninkrijk van glorie naderen. Onmetelijk hoog zijn de Boodschappers van God verheven boven het begripsvermogen van de mens die Hen nimmer kan kennen dan door hen Zelf. In de verste verte komt het niet met Gods Glorie overeen dat Zijn Uitverkorenen zouden

worden verheven door iemand anders dan door Hen persoonlijk. Verheerlijkt zijn Zij boven de lof van mensen; verheven zijn Zij boven menselijk begrip!

33 De term „zonnen” is menigmaal gebruikt in de geschriften van de „onbevleete Zielen” voor de Boodschappers van God, die lichtende Symbolen van Onthechting. Uit die geschriften zijn de volgende woorden opgetekend in het „Gebed van Nudbih”²² „Waar zijn de stralende Zonnen naar toe gegaan? Waarheen hebben die glansrijke Manen en schitterende Sterren zich begeven?” Aldus is het duidelijk geworden dat de termen „zon”, „maan” en „sterren” in de eerste plaats duiden op de Boodschappers van God, de heiligen en hun metgezellen, de Hemellichten Die het licht van Hun kennis hebben uitgestort over de werelden van het zichtbare en het onzichtbare.

34 In een andere betekenis worden met deze termen de geestelijken van de vorige Beschikking bedoeld, die leven ten tijde van de daaropvolgende Openbaring en de teugels van de godsdienst in handen houden. Indien deze geestelijken verlicht worden door het licht van de nieuwe Openbaring, zullen zij voor God aanvaardbaar zijn en met een eeuwig licht schijnen. Anderszins zullen zij als blind verklaard worden, zelfs al zijn zij ogenschijnlijk leiders der mensen, aangezien geloof en ongeloof, leiding en dwaling, geluk en ongeluk, licht en duisternis, alle afhankelijk zijn van de bekrachtiging van Hem die de Dagster van Waarheid is. Wie ook onder de geestelijken aller tijden op de Dag der Vergelding het getuigenis van trouw ontvangt van de Bron van ware kennis, wordt waarlijk de ontvanger van kennis van goddelijke genade en van het licht van waarachtig begrip. Anderszins wordt hij gebrandmerkt als schuldig aan dwaasheid, verloochening, godslastering en verdrukking.

35 Het is voor ieder scherpzinnig opmerker overduidelijk dat, evenals het licht van een ster verbleekt voor de schitterende pracht van de zon, ook het licht van aardse kennis, wijsheid en begrip in het niet verzinkt, wanneer het van aangezicht tot aangezicht wordt gebracht met de schitterende glorie van de Zon der Waarheid, de Dagster van goddelijke verlichting.

36 Dat de term „zon” is toegepast op de godsdienstleiders is te danken aan hun verheven positie, hun faam en vermaardheid. Zo zijn de algemeen erkende godgeleerden van iedere tijd die spreken met gezag en wier roem stevig is gevestigd. Indien zij het evenbeeld zijn van de Zon der Waarheid, zullen zij zeker gerekend worden tot de verhevenste aller lichten; anders moeten zij gezien worden als de brandpunten van hels vuur. Zoals Hij zei: „Waarlijk, de zon en de maan zijn beide gedoemd tot kwelling van hellevuur.”²³ Ongetwijfeld bent u op de hoogte van de uitleg van de term „zon” en „maan”, in dit vers vermeld; het is daarom niet nodig daarnaar te verwijzen. En al wie van de soort is van deze „zon” en „maan”, dat wil zeggen, het voorbeeld volgt van deze leiders door zijn gelaat te wenden naar de leugen en zich af te keren van de waarheid, komt ongetwijfeld uit helse duisternis en keert daarheen terug.

37 En nu, o zoeker, dienen wij ons stevig vast te klemmen aan het 'Urvatu'l-Vuḥqá', opdat wij mogelijkerwijs de duistere nacht van dwaling achter ons mogen laten en het ochtendgloren van goddelijke leiding omvatten. Zullen wij maar wegvluchten van het aangezicht van verloochening en het beschuttende lommer van zekerheid zoeken? Is het niet

²² Klaaglied geschreven door de Imám 'Alí

²³ Qur'án 55:5

beter ons vrij te maken van de verschrikking van helse dreiging en ons te haasten naar het opkomende licht van de hemelse Schoonheid? Op deze wijze schenken wij u de vruchten van de Boom van goddelijke kennis, opdat gij blijmoedig en vreugdevol moogt verblijven in de Ridván van goddelijke wijsheid.

38 In een ander zinsverband zijn met de bewoordingen „zon”, „maan” en „sterren” zulke wetten en leringen bedoeld als zijn ingesteld en verkondigd in iedere Beschikking, zoals de wetten van het gebed en de vasten. Toen de schoonheid van de Boodschapper Muhammad achter de sluier was verdwenen, zijn deze wetten overeenkomstig de Qur’án beschouwd als de meest fundamentele en bindende van Zijn beschikking. Hiervan getuigen de teksten van de overleveringen en kronieken waarnaar, daar zij wijd en zijd bekend zijn, hier niet hoeft te worden verwezen. Neen, veeleer is in iedere Beschikking de nadruk gelegd op de wet met betrekking tot het gebed en allerwegen gehandhaafd. Hiervan getuigen de opgetekende overleveringen, toegeschreven aan de lichten die zijn voortgekomen uit de Dagster van Waarheid, het wezen van de Profeet Muhammad.

39 De overleveringen hebben het feit bevestigd, dat in alle Beschikkingen de wet van het gebed een fundamenteel bestanddeel heeft uitgemaakt van de Openbaring van alle Boodschappers van God, een wet waarvan de vorm en het gebruik zijn aangepast aan de wisselende behoeften van ieder tijdperk. Aangezien iedere volgende Openbaring de gebruiken, gewoonten en leringen heeft afgeschaft, die duidelijk, specifiek en grondig vastgelegd waren door de voorafgaande Beschikking, zijn deze dienovereenkomstig symbolisch uitgedrukt met termen als „zon” en „maan”. „Opdat Hij u zal beproeven - wie uwer het beste in werken is.”²⁴

40 Bovendien zijn in de overleveringen de termen „zon” en „maan” toegepast op het gebed en de vasten, gelijk gezegd is: „Vasten is verlichting, gebed is licht.” Op een dag kwam een welbekend godgeleerde Ons bezoeken. Terwijl Wij Ons met hem onderhielden, verwees hij naar de bovenaangehaalde overlevering. Hij zei: „Aangezien vasten maakt dat de warmte van het lichaam toeneemt, is het vergeleken met het licht van de zon; en daar het avondgebed de mens verfrist, is het vergeleken met de glans van de maan.” Daarop beseften Wij, dat de arme man met geen enkele druppel van de oceaan van waar begrip was begunstigd en ver was afgedwaald van de brandende Braamstruik van goddelijke kennis. Wij merkten toen beleefd op: „De uitleg die uw edelachtbare aan deze overlevering heeft gegeven is de gangbare onder de mensen. Zou deze niet anders uitgelegd kunnen worden?” Hij vroeg Ons: „Wat zou dat kunnen zijn?” Wij antwoordden: „Muhammad, het Zegel der Profeten, en de meest onderscheiden van Gods Uitverkorenen, heeft de Beschikking van de Qur’án vergeleken met de hemel, vanwege de verhevenheid, de overheersende invloed, de majesteit ervan en het feit dat deze alle godsdiensten omvat. Zoals de zon en de maan de helderste en meest op de voorgrond tredende lichten aan de hemel vormen, zo zijn er eveneens aan de hemel van Gods religie twee helder schijnende lichten verordend - vasten en gebed.” „Islam is de hemel; vasten is de zon en gebed de maan ervan.”

41 Dit is de strekking die aan de symbolische woorden van de Manifestaties van God ten grondslag ligt. Bijgevolg is de toepassing van de termen „zon” en „maan” op de reeds vermelde zaken aangetoond en gerechtvaardigd door de tekst van de heilige verzen en de opgetekende overleveringen. Daarom is het overduidelijk, dat met de woorden „de zon zal

²⁴ Qur’án 67:2

verduisterd worden en de maan zal haar licht niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen” de eigenzinnigheid van de godgeleerden is bedoeld. Ook is door de Manifestatie van God in symbolische taal de afschaffing aangekondigd van door goddelijke Openbaring hecht ingestelde wetten. Geen ander dan de rechtvaardige zal deel hebben aan deze beker, geen ander dan de godvruchtige kan erin delen. „Waarlijk, de rechtvaardigen drinken uit een beker, gemengd aan de kamferbron.”²⁵

42 Het valt niet te betwijfelen, dat in iedere volgende Openbaring de „zon” en „maan” van de leringen, wetten, geboden en verboden die zijn ingesteld in de voorafgaande Beschikking en de mensen van die tijd hebben beschermd, verduisterd worden, d.w.z. uitgeput raken en ophouden hun invloed uit te oefenen. Overweeg nu: hadden de mensen uit de tijd van het Evangelie de betekenis ingezien van de symbolische uitdrukkingen „zon” en „maan”, hadden zij, anders dan de weerspannigen en onredelijken, klaarheid gezocht bij Hem die de Onthuller is van goddelijke kennis, dan zouden zij zeker de bedoeling van deze uitdrukkingen hebben begrepen en zouden zij niet zijn bezocht en verdrukt door het duister van hun zelfzuchtige begeerten. Ja, maar aangezien zij in gebreke Zijn gebleven om ware kennis te verkrijgen van de Bron zelf, zijn zij omgekomen in de gevaarlijke vallei van eigenzinnigheid en dwaling. Zij zijn nog niet ontwaakt om te bemerken dat alle voorspelde tekenen openbaar zijn gemaakt, dat de beloofde Zon verzezen is boven de horizon van goddelijke Openbaring en dat de „zon” en „maan” van de leringen, de wetten en de kennis van een vorige Beschikking zijn verduisterd en ondergegaan.

43 Betreed nu met vaste blik en zekere tred de weg van zekerheid en waarheid. „Zeg: Het is God; laten zij zich dan verlustigen in hun spitsvondigheden.”²⁶ Zo zult gij gerekend worden tot die metgezellen van wie Hij zegt: „Zij die zeggen: „Onze Heer is God, en standvastig blijven op Zijn weg, op hen zullen de engelen nederdalen.”²⁷ Dan zult gij met uw eigen ogen getuige zijn van al deze verborgenheden.”

44 O mijn broeder! Neem de stap van de geest, zodat gij in een oogwenk door de wildernissen van afzondering en zwaar verlies moogt flitsen, de Ridván van eeuwige hereniging bereiken en in één adem omgang moogt hebben met de hemelse Geesten. Want met menselijke voeten kunt gij nimmer verwachten deze onmetelijke afstanden af te leggen noch uw doel bereiken. Vrede zij met hem die door het licht der waarheid naar alle waarheid wordt geleid en die, in de naam van God, zich op het pad van Zijn Zaak bevindt, aan de kust van waarachtig begrip.

45 Dit is de betekenis van het heilige vers: „Maar neen! Ik zweer bij de Heer van de Oostens en de Westens,”²⁸ aangezien de „Zonnen” waarnaar wordt verwezen ieder hun bijzondere plaats van opkomst en ondergang hebben. Aangezien de uitleggers van de Qur’án gefaald hebben de symbolische betekenis van deze „Zonnen” te begrijpen, kostte het hun derhalve moeite het bovenaangehaalde vers te verklaren. Sommigen van hen hielden vol dat, aangezien de zon iedere dag vanuit een ander punt opkomt, de termen „Oostens” en „Westens” in het meervoud zijn genoemd. Anderen hebben geschreven, dat met dit vers de vier jaargetijden zijn bedoeld, aangezien de plaatsen van opkomst en ondergang van de zon

²⁵ Qur’án 76:5

²⁶ Qur’án 6:91

²⁷ Qur’án 41:30

²⁸ Qur’án 70:40

verschillen met de verandering der jaargetijden. Zo diep is hun begrip! Niettemin houden zij vol, dwaling en dwaasheid toe te schrijven aan deze Juwelen van kennis, deze onberispelijke en meest zuivere Symbolen van wijsheid.

46 Streeft gij er eveneens naar uit deze doorzichtige, deze machtige, afdoende en ondubbelzinnige uiteenzettingen de betekenis te begrijpen van het „splitsen van de hemel”, één van de tekenen die noodzakelijkerwijs de komst van het laatste Uur, de Dag der Opstanding, moeten aankondigen. Zoals Hij heeft gezegd: „Wanneer de hemel vaneen gespleten wordt.”²⁹ Met „hemel” wordt bedoeld de hemel van goddelijke Openbaring die met iedere Manifestatie wordt hooggeheven en met iedere volgende vaneengescheurd. Met „vaneen gespleten” wordt bedoeld, dat de vorige Beschikking vervangen en herroepen wordt. Ik zweer bij God! Dat deze hemel vaneen wordt gespleten is voor de scherpzienden een daad die machtiger is dan het splitsen van het uitspannel! Overdenk dit. Een goddelijke Openbaring die hecht gegrondvest was; onder de bescherming waarvan alle gelovigen zijn grootgebracht en gevoed; waarvan de verlichte wetten generaties van mensen hebben gedisciplineerd; waarvan het verheven woord van geslacht op geslacht aan de mensen verteld is, op zodanige wijze, dat het menselijk oog niets dan de doordringende invloed van de genade ervan heeft aanschouwd, en het sterfelijk oor niets dan de weergalmende majesteit van haar gebod heeft gehoord - welke daad is machtiger dan dat een dergelijke Openbaring door de kracht van God zou worden „vaneen gespleten” en vernietigd bij de verschijning van één ziel? Overdenk: is dit een machtiger daad dan die, welke naar de inbeelding van deze verachtelijke en dwaze mensen met het „vaneen splitsen van de hemel” wordt bedoeld?

47 Bovendien: overweeg de ontberingen en de bitterheid van de levens van die Onthullers der goddelijke Schoonheid. Bedenk hoe zij geheel alleen tegenover de wereld en al haar volkeren kwamen te staan en de Wet van God verkondigden! Hoe hevig ook de vervolgingen waren waaraan men deze heilige, deze dierbare en liefdevolle Zielen blootstelde, toch bleven zij, in de volheid van hun macht, geduldig en, in weerwil van hun overwicht verdroegen zij hun lijden tot het einde.

48 Tracht evenzo de betekenis te begrijpen van „het veranderen van de aarde.” Weet, dat op welk hart ook de milddadige buien van genade, regenend uit de „hemel” van goddelijke Openbaring, zijn gevallen, de aarde van deze harten voorwaar veranderd is in de aarde van goddelijke kennis en wijsheid. Wat een mirren van eenheid heeft de bodem van hun hart voortgebracht! Wat een bloesems van ware kennis en wijsheid heeft hun verlicht gemoed afgeworpen! Indien de aarde van hun hart onveranderd was gebleven, hoe konden dan dergelijke zielen, aan wie geen letter is onderwezen, die geen onderwijzer hebben gezien en geen school hebben bezocht, zulke woorden uiten en zo'n grote kennis ten toon spreiden die niemand kan begrijpen? Mij dunkt, zij zijn gevormd uit de klei van oneindige kennis en gekneed met het water van goddelijke wijsheid. Daarom is er gezegd: „Kennis is een licht, dat God plaatst in het hart van wie Hij ook wil.” Het is deze soort kennis die lofwaardig is en dit altijd is geweest, en niet de beperkte kennis die is voortgesproten uit versluisde en verduisterde geesten. Deze beperkte kennis lenen zij zelfs heimelijk van elkaar en zij beroemen zich daar ijdelijk op!

49 O, hoe wenste ik dat de harten der mensen gezuiverd konden worden van deze, door mensen gemaakte, beperkingen en aan hen opgelegde duistere gedachten, opdat zij wellicht

²⁹ Qur'án 82:1

verlicht kunnen worden door het licht van de Zon van ware kennis, en de geheimen van goddelijke wijsheid begrijpen. Overweeg nu: indien de verdroogde en onvruchtbare grond van deze harten onveranderd bleef, hoe konden zij dan ooit de ontvangers worden van de Openbaring der mysteriën Gods en de Onthullers van de goddelijke Essentie? Daarom heeft Hij gezegd: „Ten dage als de aarde in een andere aarde veranderd zal worden.”³⁰

50 De ademtochten der milddadigheid van de Koning der schepping deden zelfs de stoffelijke aarde veranderen; overdacht gij slechts in uw hart de geheimen der goddelijke Openbaring.

51 En begrijp nu de betekenis van dit vers: „De ganse aarde zal ten dage der Opstanding in Zijn greep zijn en de hemelen zullen zijn samengevouwen in Zijn rechterhand, glorie zij Hem! En hoog verheven zij Hij boven de deelgenoten die zij aan hem verbinden.”³¹ En wees nu eerlijk in uw oordeel. Zou dit vers de betekenis hebben die de mensen veronderstellen dat het heeft, van welk nut mag men vragen, kan het dan zijn voor de mens? Bovendien is het overduidelijk dat geen hand, zichtbaar voor het menselijk oog, dergelijke daden zou kunnen volbrengen, of mogelijkerwijs kon worden toegeschreven aan het verheven Wezen van de ene ware God. Neen, zo iets te aanvaarden is niets dan louter godslastering, een volslagen verdraaiing van de waarheid. En zou verondersteld worden, dat met dit vers de Manifestaties van God bedoeld zijn, Die op de Dag des Oordeels geroepen zullen zijn dergelijke daden te volvoeren, dan lijkt dit ook ver van de waarheid en is voorzeker van geen nut. Integendeel, met de term „aarde” wordt de aarde van begrip en kennis bedoeld en met „hemelen” de hemelen van goddelijke Openbaring. Overweeg hoe Hij, enerzijds met Zijn machtige greep, de voordien ontvouwen aarde van kennis en begrip in slechts een handvol heeft veranderd, en anderzijds een nieuwe en hoogverheven aarde in de harten der mensen heeft uitgespreid, waardoor Hij de meest frisse en lieflijke bloesems, en de meest machtige en hoge bomen deed tevoorschijn komen uit het verlichte gemoed der mensen.

52 Overweeg eveneens, hoe de verheven hemelen van de Beschikkingen uit het verleden in de rechterhand van macht zijn samengevouwen, hoe de hemelen van goddelijke Openbaring op bevel van God zichtbaar werden en getooid met de zon, de maan en de sterren van Zijn wonderbaarlijke geboden. Van dien aard zijn de mysteries van het Woord Gods die onthuld zijn en zichtbaar gemaakt, opdat gij wellicht voor het morgenlicht van goddelijke leiding toegankelijk moogt worden, door de kracht van vertrouwen en zelfverloochening de lamp van ijdele waan, van nutteloze verbeelding, van aarzeling en twijfel moogt uitdoven en in de binnenkamer van uw hart het nieuwgeboren licht van goddelijke kennis en zekerheid moogt ontsteken.

53 Weet waarlijk, dat het oogmerk, verscholen achter al deze symbolische termen en diepzinnige toespelingen die afkomstig zijn van de Openbaarders van Gods heilige zaak, geweest is om de volkeren der wereld op de proef te stellen; zodat hierdoor de aarde van de zuivere en verlichte harten onderkend kan worden van de aan bederf onderhevige en onvruchtbare grond. Sinds onheuglijke tijden is dit de weg van God onder Zijn schepselen geweest en hiervan getuigen de optekeningen in de heilige boeken.

³⁰ Qur'án 41:48

³¹ Qur'án 39:67

54 En overdenk ook het geopenbaarde vers met betrekking tot de „Qiblih”.³² Toen Muhammad, de Zon der Profeten, gevlucht was van de dageraad van Bathá³³ naar Yathrib³⁴, bleef Hij gedurende het gebed Zijn gelaat keren naar Jeruzalem, de heilige stad, totdat de Joden onbetamelijke woorden tegen Hem begonnen te uiten - woorden die, wanneer ze vermeld werden, slecht zouden passen op deze bladzijden en de lezer zouden hinderen. Muhammad voelde zich door die woorden zeer gekrenkt. Terwijl Hij, in overpeinzing en verwondering verzonken, naar de hemel staarde, hoorde Hij de vriendelijke Stem van Gabriël, zeggende: „Wij zien vanuit den hoge dat Gij uw gelaat ten hemel wendt, maar Wij willen, dat Gij het zult keren naar een Qiblih welke U zal behagen.”³⁵ De volgende dag, toen de Profeet samen met Zijn metgezellen het middaggebed opdroeg en reeds twee der voorgeschreven Rik’ats³⁶ had volbracht, werd de Stem van Gabriël weer gehoord: „Wend Uw gelaat naar de heilige Moskee.”³⁷ Midden in datzelfde gebed keerde Muhammad plotseling Zijn gelaat af van Jeruzalem en keerde het naar de Ka’bih. Waarop plotseling een diepe verslagenheid de metgezellen van de Profeet beving. Hun geloof was ernstig geschokt. Zo groot was hun verbijstering, dat velen van hen hun gebed onderbraken en hun geloof afvallig werden. Waarlijk, God veroorzaakte deze onrust slechts om Zijn dienaren te testen en op de proef te stellen. Overigens kon Hij, de volmaakte Koning, gemakkelijk de Qiblih onveranderd hebben gelaten en Jeruzalem het Punt van Aanbidding in Zijn Beschikking laten blijven, waardoor Hij aan deze heilige stad niet de onderscheiding van aanzien had onthouden welke haar was geschonken.

55 Geen der vele Profeten die, sinds de verschijning van Mozes, als Boodschappers van het Woord Gods gezonden waren, zoals David, Jezus en anderen onder de meer verheven Manifestaties die verschenen zijn in het tussenliggende tijdvak der Openbaringen van Mozes en Muhammad, heeft ooit de wet van de Qiblih veranderd. Deze Boodschappers van de Heer der schepping hebben allen hun volken voorgeschreven zich in dezelfde richting te keren. In de ogen van God, de volmaakte Koning, zijn alle plaatsen op aarde hetzelfde, uitgezonderd de plaats welke Hij, in de dagen van Zijn Manifestaties, voor een speciaal doel aanwijst. Zoals Hij heeft geopenbaard: „Aan God behoren het Oosten en het Westen; derhalve, waarheen gij u ook wendt, daar is Gods aangezicht.”³⁸ Waarom zou, niettegenstaande de waarheid van deze feiten, de Qiblih zijn veranderd, waardoor zo’n verslagenheid over het volk kwam, de metgezellen van de Profeet gingen weifelen en er zo’n verwarring onder hen ontstond? Voorwaar, zulke dingen die ontsteltenis veroorzaken in de harten van alle mensen gebeuren alleen, opdat iedere ziel kan worden beproefd door de toetssteen van God, opdat de oprechten kunnen worden gekend en onderscheiden van de trouwelozen. Aldus heeft Hij na de breuk onder het volk geopenbaard: „De plaats, waar Gij wildet hebben dat de Qiblih zou zijn, wezen Wij daarvoor niet aan, opdat Wij hem die de Apostel volgt zouden kunnen onderscheiden van hem die zich op zijn hielen omkeert.”³⁹ „Opgeschrikte ezels wegvlochtend voor een leeuw.”⁴⁰

³² De richting waarheen het gezicht moet worden gekeerd tijdens het gebed.

³³ Mecca

³⁴ Medina

³⁵ Qur’án 2:144

³⁶ Het zich bij het gebed ter aarde werpen

³⁷ Te Mecca. Qur’án 2:149

³⁸ Qur’án 2:115

³⁹ Qur’án 2:143

⁴⁰ Qur’án 74:50

56 Zou u slechts een ogenblik deze uitingen in uw hart overpeinzen, dan zou u zeker de deuren van begrip ontsloten vinden, en alle kennis en de geheimen daarvan voor uw ogen onthuld zien. Zulke dingen gebeuren alleen opdat de zielen der mensen zich kunnen ontwikkelen en worden bevrijd uit de gevangeniskooi van zelfzucht en begeerte. Anderszins is deze volmaakte Koning tot in eeuwigheid in Zijn Essentie onafhankelijk geweest van het bevattingsvermogen van alle wezens en zal Hij eeuwig voortgaan in Zijn eigen Wezen verheven te zijn boven de verering van iedere ziel. Eén enkele vleug van Zijn overvloed is voldoende om de gehele mensheid te tooien met het kleed der rijkdom; en één druppel uit de oceaan van Zijn milddadige genade is genoeg om aan alle wezens de heerlijkheid van eeuwig leven te schenken. Maar aangezien het goddelijke Doel heeft voorgeschreven dat de oprechten zouden worden onderscheiden van de trouwelozen, en de zon van de schaduw, daarom heeft Hij te allen tijde vanuit Zijn Koninkrijk van heerlijkheid stromen van beproevingen op de mensheid neergezonden.

57 Indien de mensen diep nadachten over de levens van de Boodschappers van weleer, dan zouden zij heel gemakkelijk de wegen van deze Boodschappers gaan kennen en begrijpen, dan zouden hun de daden en woorden onthuld worden die in strijd zijn met hun eigen wereldse begeerten en op die manier iedere tussenhangende sluier verteren met het vuur dat brandt in de Braamstruik van goddelijke kennis, en veilig verblijven op de troon van vrede en zekerheid. Houd bijvoorbeeld Mozes voor ogen, zoon van Imran, één der verheven Profeten en auteur van een goddelijk geopenbaard Boek. Terwijl Hij in Zijn jonge jaren, voordat Hij tot Zijn opdracht werd geroepen, op een dag over de markt liep, zag Hij twee mannen die aan het vechten waren. Eén van hen riep de hulp van Mozes in tegen zijn opponent. Waarop Mozes tussenbeide kwam en de laatste dood sloeg. Hiervan getuigt hetgeen in het heilige Boek is opgetekend. Indien alle bijzonderheden zouden worden vermeld, dan zou dit de argumentatie verlengen en het verloop ervan onderbreken. Het gerucht van dit voorval verspreidde zich door de hele stad en Mozes was zeer bevreesd, waarvan de tekst van het Boek getuigt. En toen Hij de waarschuwing: „O Mozes! waarlijk, de rijksgenoten beraadslagen om U te doden,”⁴¹ hoorde, ging Hij weg uit de stad en verbleef in Midian in dienst van Shoeb. Bij Zijn terugkeer kwam Mozes in de heilige vallei, gelegen in de Sinai woestijn en daar zag Hij de verschijning van de Koning van heerlijkheid vanaf de „Boom die noch tot het Oosten noch tot het Westen behoort.” Daar hoorde Hij de zielontroerende Stem van de Geest, sprekend vanuit het aangestoken Vuur, Hem opdringend over Farao'sche zielen het licht van goddelijke leiding uit te storten; zodat Hij, hen bevrijdend uit de schaduwen van de vallei van eigenliefde en begeerte, hen in staat mocht stellen de weiden van hemelse vreugde te bereiken, en hen met de Salsibil van zelfverloochening verlossend uit de verbijstering van veraf zijn, doen binnengaan in de vredige stad van goddelijke tegenwoordigheid. Toen Mozes bij Farao kwam en hem, zoals door God was opgedragen, de goddelijke Boodschap mededeelde, sprak Farao beledigend: „Zijt gij niet degene die een moord begin en een ongelovige werd?” Zo heeft de Heer van majesteit uitvoerig verhaald, hetgeen door Farao tot Mozes is gezegd: „Wat voor een daad hebt gij begaan! Gij behoort tot de ondankbaren.” Hij zeide: „Ik heb haar begaan en Ik behoorde tot de dwalenden. En Ik vluchtte van u, toen Ik u vreesde, maar Mijn Heer heeft Mij wijsheid geschonken en Mij tot een van Zijn Apostelen gemaakt.”⁴²

⁴¹ Qur'án 28:20

⁴² Qur'án 26:19

58 Overweeg nu in uw hart de beroering die God teweeg brengt. Overdenk de ongewone en veelsoortige beproevingen waarmee Hij Zijn dienaren op de proef stelt. Ga eens na hoe Hij onverwacht uit Zijn dienaren Hem heeft gekozen en belast met de verheven opdracht goddelijke leiding te geven, die Hij schuldig wist aan doodslag; Hij, die Zelf Zijn wreedheid had bekend en die bijna dertig jaar lang ten aanschouwen van de wereld was grootgebracht in het huis van Farao en aan diens tafel was gevoed. Was God, de almachtige Koning, niet in staat om de hand van Mozes terug te houden van moord, zodat Hem geen doodslag zou worden toegeschreven, met als gevolg verbijstering en afkeer onder de mensen?

59 Denk eveneens na over de staat en toestand van Maria. Zo diep was de verslagenheid van dit allerschoonste gelaat, zo smartelijk haar geval, dat zij bitter betreurde ooit geboren te zijn. Hiervan getuigt de tekst van het heilige vers, waarin vermeld wordt dat Maria, na Jezus gebaard te hebben, haar lot beweende en uitriep: „O hoe wenste ik dat ik voordien gestorven ware en dat ik vergeten, geheel vergeten ware.”⁴³ Ik zweer bij God! Zulk weklagen verteert het hart en beroert het wezen. Zo'n ontsteltenis van de ziel, zo'n moedeloosheid, konden door niets anders veroorzaakt zijn dan door de afkeuring van de vijand en de kwaadsprekerij van de ongelovige en de verdorvene. Denk na, welk antwoord kon Maria aan de mensen om haar heen hebben gegeven? Hoe kon zij beweren, dat een Kind, Wiens vader onbekend was, ontvangen was van de Heilige Geest? Daarom nam Maria, dat gesluierde en onsterfelijke Wezen, haar Kind op en keerde terug naar haar huis. Nauwelijks hadden de mensen haar bespeurd of zij verhieven hun stem, zeggende: „O zuster van Aaron! Uw vader was geen slecht man noch was uw moeder een onkuis vrouw.”⁴⁴

60 Overpeins nu deze allergrootste schok, deze smartelijke beproeving. Niettegenstaande dit alles schonk God aan deze kern van de Geest, die onder de mensen bekend stond als vaderloos, de glorie van het Profetendom, en maakte Hem tot Zijn getuigenis aan allen die in de hemel en op aarde zijn.

61 Zie, hoe de wegen van Gods Manifestaties, zoals die bevolen zijn door de Koning der schepping, in strijd zijn met de gebruiken en begeerten der mensen! Als gij de kern van deze goddelijke mysteries gaat begrijpen, zult gij de bedoeling begrijpen van God, de goddelijke Wonderdoener, de Meestgeliefde. Gij zult de woorden en daden van de almachtige Souverein zien als één en dezelfde; van dien aard dat al hetgeen gij waarneemt in Zijn daden, gij evenzo zult vinden in Zijn woorden, en al hetgeen gij leest in Zijn gezegden, ook in Zijn daden zult herkennen. Zo komt het dat naarbuiten dergelijke daden en woorden het vuur der wrake zijn voor de goddelozen, maar in wezen de wateren der barmhartigheid voor de rechtvaardigen. Zou het oog van het hart opengaan, dan zou het zeker bemerken dat de woorden die uit de hemel van Gods wil zijn geopenbaard, overeenstemmen met en hetzelfde zijn als de daden die voortgekomen zijn uit het Koninkrijk van goddelijke macht.

62 En let nu op, o broeder! Indien dergelijke dingen in deze Beschikking worden geopenbaard en zulke voorvallen in de tegenwoordige tijd plaatsvinden, wat zouden de mensen dan doen? Ik zweer bij Hem die de ware Opvoeder der mensheid is en de Onthuller van het Woord Gods, dat de mensen Hem ogenblikkelijk en zonder twijfel voor een ongelovige zouden verklaren en Hem ter dood zouden veroordelen. Hoe ver zijn zij er vandaan om te luisteren naar de stem die verklaart: „Zie! een Jezus is verschenen uit de

⁴³ Qur'án 19:22

⁴⁴ Qur'án 19:28

ademtocht van de Heilige Geest en een Mozes is opgeroepen tot een goddelijk aangewezen taak!" Al verhieven zich ontelbare stemmen, geen oor zou luisteren, indien Wij zeiden dat aan een vaderloos Kind de opdracht van Boodschapper was verleend of dat een moordenaar vanuit de vlam van het brandende Braambos de boodschap had gebracht:"Voorwaar, voorwaar, Ik ben God!"

63 Indien het oog van rechtvaardigheid wordt geopend, zal het in het licht van hetgeen vermeld is, geredelijk erkennen dat Hij Die de Oorzaak en het uiteindelijke Doel is van al deze dingen, in deze dag is geopenbaard. Ofschoon overeenkomstige gebeurtenissen in deze Beschikking niet zijn voorgevallen, houden de mensen toch nog altijd vast aan nutteloze inbeeldingen zoals deze worden gekoesterd door de goddelozen. Hoe zwaar de beschuldigingen die tegen Hem zijn ingebracht! Hoe genadeloos werd Hij vervolgd - beschuldigingen en vervolgingen, zoals een mens nog nooit heeft gezien of gehoord!

64 Grote God! Toen de stroom van woorden deze fase bereikte, waren Wij er getuige van dat de zoete geuren Gods op de wind werden aangevoerd vanuit de dageraad van Openbaring en het morgenkoeltje waaide vanuit het Scheba van de Eeuwige. Zijn boodschap verblijdde opnieuw het hart en verleende de ziel een onmetelijke vreugde. Alle dingen werden nieuw gemaakt, en ontelbare en onschatbare gaven werden gebracht van de onkenbare Vriend. Het gewaad van menselijke lof kan nooit verwachten Zijn edele gestalte te evenaren en de mantel van woorden kan nooit passend zijn voor Zijn stralende figuur. Zonder woorden ontvouwt Hij de innerlijke verborgenheden en onthult zonder spreken de geheimen van de goddelijke uitspraken. Het leert klaagzang en jammertonen aan de nachtegalen die op de tak van afzondering en zwaar verlies kwelen, onderricht hen in de kunst van liefdes wegen en toont hun het geheim van de overgave des harten. Aan de bloemen van de Ridván van hemelse hereniging onthult Het de liefkozingen van de onstuimige minnaar en ontsluit de beking van de schone. Aan de anemonen van de tuin der liefde schenkt Het de mysteriën van waarheid en aan de harten van minnenden vertrouwt Het de symbolen van de geheimste tederheden toe. Op dit uur is de uitstorting van Zijn genade zo overvloedig, dat de heilige Geest zelf jaloers is! Aan de druppel heeft Het de golven van de zee gegeven en het stofje heeft Het begiftigd met de pracht van de zon. Zo groot is de overdaad van Zijn milddadigheid, dat de meest stinkende kever de geur van de muskus heeft gezocht en de vleermuis het licht van de zon. Het heeft de doden opgewekt met de adem des levens en hen uit de graven van hun sterfelijke lichaam doen spoeden. Het heeft de onwetenden geplaatst op de zetels van geleerdheid en de verdrukker verheven op de troon van gerechtigheid.

65 Het heelal is rijk aan deze veelvuldige milddadigheden, en wacht het uur af waarop de gevolgen van Zijn ongeziene gaven zullen worden duidelijk gemaakt in deze wereld, waarop de smachtenden en hevig dorstenden de levende Kawthar van hun Welbeminde zullen bereiken en de afgedwaalde zwerver, verloren in de wildernis van veraf-zijn en niets-zijn, de tabernakel des levens zal binnentreden en zich zal herenigen met zijn hartewens. In de grond van wiens hart zullen deze heilige zaden ontkiemen? Uit de tuin van wiens ziel zullen de bloesems van de onzichtbare werkelijkheden te voorschijn komen? Voorwaar, zeg Ik, zo fel is de gloed van het Braambos van liefde dat brandt in de Sinai van het hart, dat de stromende wateren van heilige uiting nimmer zijn vlam kunnen blussen. Oceanen kunnen nooit de brandende dorst van deze Leviathan lessen, en deze Phoenix van het eeuwige vuur kan nergens anders verblijven dan in de gloed van het aangezicht van de Welbeminde. Daarom, o broeder, ontsteek met de olie van wijsheid de lamp van de geest in de binnenkamer van uw hart en bescherm deze lamp met de ballon van begrip, opdat de adem van de ongelovige haar vlam niet kan uitdoven noch haar helderheid verzwakken. Zo hebben Wij de hemelen van

uiting verlicht met de pracht van de Zon van goddelijke wijsheid en begrip, opdat uw hart vrede moge vinden en gij zult behoren tot hen die op de vleugelen van zekerheid omhoog zijn gewiekt naar de hemel van de liefde van hun Heer, de Albarmhartige.

66 En nu wat betreft Zijn woorden: „En dan zal het teken van de Zoon des mensen aan de hemel verschijnen.” Met deze woorden is bedoeld dat, wanneer de zon der hemelse leringen is verduisterd, de sterren der goddelijk gevestigde wetten zijn gevallen en de maan van ware kennis - de opvoeder der mensheid - is verduisterd; wanneer de maatstaven van leiding en gelukzaligheid nietig zijn verklaard, en de morgen van waarheid en rechtschapenheid is verzonken in nacht, dan zal het teken van de Zoon des mensen aan de hemel verschijnen. Met „hemel” is de zichtbare hemel bedoeld in zoverre dat, wanneer het uur nadert waarop de Dagster van de hemel van gerechtigheid zichtbaar zal worden en de Ark van goddelijke leiding op de zee van glorie zal zeilen, er een ster zal verschijnen aan de hemel die aan het volk de komst van dat allergrootste licht aankondigt. Evenzo zal er aan de onzichtbare hemel een ster kenbaar worden gemaakt die voor de volkeren der aarde zal zijn als de voorloper van het aanbreken van die ware en verheven Morgenstond. Deze tweevoudige voortekenen aan de zichtbare en de onzichtbare hemel, hebben de Openbaring van elk der Boodschappers Gods aangekondigd, zoals algemeen wordt aangenomen.

67 Onder de Boodschappers was Abraham, de Vriend van God. Voordat Hij Zich manifesteerde, had Nimrod een droom. Daarop riep hij de waarzeggers tot zich, die hem inlichtten over de opkomst van een ster aan de hemel. Eveneens verscheen er een heraut die door het hele land de komst van Abraham aankondigde.

68 Na Hem kwam Mozes, Hij die met God sprak. De waarzeggers van Zijn tijd waarschuwden Farao met deze woorden: „Een ster is opgekomen aan de hemel en zie! Zij voorspelt de ontvangenis van een Kind dat uw lot en het lot van uw volk in Zijn hand houdt.” Eveneens verscheen er een wijze die, in de duisternis van de nacht, een boodschap van vreugde bracht aan het volk van Israël, en daarmee vertroosting aan hun ziel en zekerheid aan hun hart gaf. Hiervan leggen de optekeningen in de heilige boeken getuigenis af. Zouden alle bijzonderheden worden vermeld, dan zou deze brief aangroeien tot een boek. Bovendien is het niet Onze wens om het gebeuren te verhalen van voorbije tijden. God is Onze getuige, dat zelfs wat Wij nu vermelden alleen te danken is aan Onze tedere genegenheid voor u, opdat misschien de armen der aarde de kusten van de zee van rijkdom zullen bereiken, de onwetenden naar de oceaan van goddelijke kennis worden geleid, en zij die dorsten naar begrip, zullen drinken uit de Salsabil van goddelijke wijsheid. Anderszins beschouwt deze dienaar het als een ernstige fout en een zware overtreding aan deze optekeningen aandacht te schenken.

69 Evenzo, toen het uur van de Openbaring van Jezus naderde, zochten enige Wijzen uit het Oosten die er zich van bewust waren dat de ster van Jezus aan de hemel was verschenen, naar deze ster en volgden haar, totdat zij bij de stad kwamen welke de zetel van het Koninkrijk van Herodes was. De invloed van Zijn heerschappij strekte zich in die dagen over het gehele land uit.

70 Deze Wijzen uit het Oosten zeiden: „Waar is Hij, die geboren is als Koning der Joden? Want wij hebben Zijn ster gezien in het Oosten en zijn gekomen om Hem te

aanbidden!”⁴⁵ Na lang zoeken vonden zij uit dat het Kind geboren was in Bethlehem, in het land Judea. Dit was het teken dat verschenen was aan de zichtbare hemel. Wat betreft het teken aan de onzichtbare hemel - de hemel van goddelijke kennis en begrip - was het Yahyá, zoon van Zacharias, die aan het volk de boodschap van de Manifestatie van Jezus bracht. Evenals Hij heeft geopenbaard: „God kondigt Yahyá bij u aan, die zal getuigen van het Woord van God, en Hij zal een eerwaardig en kuis man zijn.”⁴⁶ Met de uitdrukking „Woord” is Jezus bedoeld, wiens komst door Yahyá werd voorspeld. Bovendien staat in de hemelse Geschriften geschreven: „Johannes de Doper predikte in de woestijn van Judea en zeide: „Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.”⁴⁷ Met Yahyá wordt Johannes de Doper bedoeld.

71 Eveneens werden, voordat de schoonheid van Muhammad werd ontsluitend, de tekenen aan de zichtbare hemel kenbaar gemaakt. Wat betreft de tekenen aan de onzichtbare hemel, verschenen er vier mannen die na elkaar aan het volk de vreugdevolle tijding bekend maakten van de opkomst van dit goddelijke Hemellicht. Rúz-bih, later Salmán genoemd, had de eer in hun dienst te zijn. Wanneer het einde van één dezer naderde, placht hij Rúz-bih naar de andere te sturen, totdat de vierde, zijn dood nabij voelend, Rúz-bih aansprak met te zeggen: „O Rúz-bih! wanneer gij mijn lichaam hebt opgenomen en het hebt begraven, ga dan naar Hijaz, want daar zal de Dagster van Muhammad opkomen. Gelukkig zijt gij, want gij zult Zijn gelaat aanschouwen!”

72 En nu wat betreft deze wondere en meest verheven Zaak. Weet voorzeker dat menig astronoom de verschijning van haar ster aan de zichtbare hemel heeft aangekondigd. Ook verschenen op aarde Ahmad en Kázim,⁴⁸ deze luisterrijke tweelinglichten, - moge God hun rustplaats heiligen!

73 Uit alles wat wij te kennen hebben gegeven is overduidelijk gebleken, dat, voor de openbaring van elk der Spiegels die de goddelijke Essentie weerkaatsen, de tekenen die hun komst aankondigen onvermijdelijk moeten verschijnen aan de zichtbare zowel als de onzichtbare hemel, waar de zetel is van de zon van kennis, van de maan van wijsheid en van de sterren van begrip en uiting. Het teken aan de onzichtbare hemel moet beslist worden geopenbaard in de persoon van die volmaakte mens die, voordat elke Manifestatie verschijnt, de zielen der mensen opvoedt en voorbereidt op de komst van het goddelijke Hemellicht, het Licht van de eenheid Gods onder de mensen.

74 En nu met betrekking tot Zijn woorden: „En dan zullen al de volken der aarde treuren en zij zullen de Zoon des mensen zien, komend in de wolken des hemels met macht en grote heerlijkheid.” Deze woorden betekenen, dat in die dagen de mensen zullen weeklagen over het verlies van de Zon van goddelijke schoonheid, van de Maan van kennis en van de Sterren van goddelijke wijsheid. Daarop zullen zij het aangezicht zien van de Beloofde, de aangebeden Schoonheid, neerdalend uit de hemel en rijdend op de wolken. Hiermee is bedoeld, dat de goddelijke Schoonheid kenbaar gemaakt zal worden vanuit de hemel van Gods wil, en zal verschijnen in de gedaante van de menselijke tempel. Het woord „hemel” wijst op hoogheid en -verhevenheid, aangezien het de zetel is van de openbaring van deze

⁴⁵ Matheus 2:2

⁴⁶ Qur’án 3:39

⁴⁷ Matheus 3:1-2

⁴⁸ Shaykh Ahmad-i-Ahsá’í en Siyyid Kazim-i-Rashtí

Manifestaties van Heiligheid, de Dageraden van aloude heerlijkheid. Deze aloude Wezens zijn, ofschoon voortgekomen uit de moederschoot, in werkelijkheid neergedaald uit de hemel van Gods wil. Ofschoon zij wonen op deze aarde, zijn toch hun ware woningen de verblijven van heerlijkheid in de rijken in den hoge. Terwijl zij zich onder stervelingen bewegen, verheffen zij zich in de hemel van goddelijke tegenwoordigheid. Zonder voeten betreden zij het pad van de geest en zonder vleugelen stijgen zij op naar de verheven hoogten van goddelijke eenheid. Met iedere ademtocht bestrijken zij de onmetelijke ruimte, en ieder ogenblik doorkruisen zij de koninkrijken van het zichtbare en het onzichtbare. Op hun tronen staat geschreven: „Niets, wat dan ook, weerhoudt Hem bezig te zijn met iets anders”; en op hun zetels is gegrift: „Voorwaar, Zijn wegen zijn iedere dag verschillend.”⁴⁹ Zij zijn uitgezonden door de alovertreffende macht van de aloude der Dagen en zijn opgestaan door de verheven wil van God, de almachtige Koning. Dit wordt bedoeld met de woorden: „Komend in de wolken des hemels.”

75 In de uitingen van de goddelijke Hemellichten is het woord „hemel” aangewend voor veel verschillende dingen; zoals de „hemel van Gebod”, de „hemel van Wil”, de „hemel van het goddelijke Doel”, de „hemel van goddelijke Kennis”, de „hemel van Zekerheid”, de „hemel van Uiting”, de „hemel van Openbaring”, de „hemel van Verborgenschap” en dergelijke. In ieder afzonderlijk geval heeft Hij het Woord „hemel” een bijzondere betekenis gegeven, waarvan de strekking aan niemand is geopenbaard, behalve aan hen die zijn ingewijd in de goddelijke mysteriën en gedronken hebben uit de kelk van onsterfelijk leven. Hij zegt bijvoorbeeld: „De hemel heeft voedsel voor u en het bevat wat u is beloofd”⁵⁰; terwijl het de aarde is, die zulk voedsel voortbrengt. Eveneens is er gezegd: „De namen komen vanuit de hemel”, terwijl zij voortkomen uit de mond van mensen. Zoudt gij de spiegel van uw hart reinigen van het stof van boosaardigheid, dan zoudt gij de betekenis begrijpen van de symbolische termen die door het alomvattend Woord van God zijn geopenbaard en in iedere Beschikking kenbaar gemaakt; ook zoudt gij de geheimen van goddelijke kennis ontdekken. Gij kunt echter niet de glansrijke morgen van ware kennis aanschouwen voordat gij met de vlam van volkomen onthechting de sluiers van opgeblazen geleerdheid, die onder de mensen gangbaar zijn, hebt vernietigd.

76 Weet waarlijk dat Kennis van tweeërlei aard is: goddelijk en satanisch. De eerste welt op uit de fontein van goddelijke ingeving; de andere is slechts een weerspiegeling van ijdele en duistere gedachten. De bron van de eerste is God Zelf; de drijfkracht van de laatste het gefluister van zelfzuchtige begeerte. De ene wordt geleid door het beginsel: „Vrees God; God zal u onderrichten”, de andere is slechts een bevestiging van de waarheid: „Geleerdheid is de meest smartelijke sluier tussen de mens en zijn Schepper.” De eerste brengt de vruchten voort van geduld, van verlangend wensen, van waar begrip en liefde; terwijl de laatste niets dan hoogmoed, grootspraak en eigendunk kan opleveren. In de gezegden van die Meesters van heilige uiting die de betekenis van ware kennis hebben uitgelegd, kan de geur van deze duistere leringen die de wereld hebben overschaduw op generlei wijze worden bespeurd. De boom van dergelijke leringen kan niets dan ongerechtigheid en oproer voortbrengen, en draagt alleen vruchten van haat en afgunst. De vruchten ervan zijn een dodelijk vergif; de schaduw ervan een verterend vuur. Hoe goed is het gezegd: „Klem u vast aan het kleed van het Verlangen uws harten en zet alle schaamte van u af, verzoek de drogredenaars heen te gaan, hoe groot ook hun naam.”

⁴⁹ Qur’án 55:49

⁵⁰ Qur’án 51:22

77 Het hart moet daarom noodzakelijkerwijs gezuiverd worden van de ijdele uitspraken der mensen en geheiligd van iedere aardse gebondenheid, zodat het de verborgen bedoeling van goddelijke inspiratie kan ontdekken en de schatkamer worden van de geheimen van goddelijke kennis. Aldus is er gezegd: „Hij die het sneeuwwitte Pad betreedt en volgt in de voetstappen van de Karmijnroden Pilaar, zal nimmer zijn woonplaats bereiken, tenzij hij vrij is van de wereldse dingen die de mensen zo dierbaar zijn.” Dit is een eerste vereiste voor een ieder die dit pad betreedt. Denk hierover na, opdat gij met open oog de waarheid van deze woorden moogt ontdekken.

78 Wij zijn van het doel van Ons betoog afgedwaald, ofschoon alles wat Wij genoemd hebben alleen dient om Onze bedoeling te bekrachtigen. Bij God! hoe groot ook Onze wens om kort te zijn, toch voelen Wij dat Wij Onze pen niet kunnen tegenhouden. Hoe talloos de paarden die onontsloten bleven in de schaal van Ons hart, niettegenstaande al hetgeen Wij vermeld hebben! Hoe vele de húrí's van diepe betekenis die alsnog verborgen blijven in de verblijven van goddelijke wijsheid! Niemand heeft deze nog benaderd; - húrí's „die mens noch geest voordien heeft beroerd.”⁵¹ Niettegenstaande al wat gezegd is, schijnt het alsof niet één letter van Ons doel is geuit, noch één enkele aanwijzing betreffende Ons thema openbaar is gemaakt. Wanneer zal er een gelovig zoeker worden gevonden die het bedevaartskleed zal aandoen, de Ka'bih van het hartsverlangen bereiken en, zonder oor of tong, de mysteriën van goddelijke uiting ontdekken?

79 Met deze verlichtende, deze afdoende en heldere uiteenzettingen is de betekenis van „hemel” in het hiervoor vermelde vers overduidelijk gemaakt. En nu wat betreft Zijn woorden dat de Zoon des mensen zal „komen in de wolken des hemels”. Met de term „wolken” zijn die dingen bedoeld, welke tegenstrijdig zijn aan de wegen en begeerten der mensen. Evenals Hij in het reeds aangehaalde vers heeft geopenbaard: „Telkens wanneer dan een Apostel tot u komt met datgene wat uw ziel niet begeert, zwelt gij van trots; sommigen hebt gij bedriegers genoemd en anderen hebt gij gedood.”⁵² Deze „wolken” betekenen enerzijds de herroeping van wetten, de intrekking van vorige Beschikkingen, de afschaffing van onder de mensen gangbare riten en gewoonten, de verheffing van de ongeletterde gelovigen boven de geleerde tegenstanders van het Geloof. Anderszins betekenen zij de verschijning van die onsterfelijke Schoonheid in de gedaante van de sterfelijke mens met menselijke beperkingen als eten en drinken, armoede en rijkdom, glorie en vernedering, slapen en wakker zijn, en andere dingen die twijfel veroorzaken in de gemoederen der mensen en maken dat zij zich afkeren. Al deze sluiers zijn zinnebeeldig terug te brengen tot „wolken”.

80 Deze zijn de „wolken” die maken, dat de hemelen van kennis en begrip van allen die op aarde wonen vaneen worden gespleten. Evenals Hij heeft geopenbaard: „En ten dage, dat de hemel gespleten wordt door de wolken.”⁵³ Evenals de wolken de ogen der mensen verhinderen de zon te aanschouwen, zo verhinderen deze dingen de zielen der mensen het licht van het goddelijke Hemellicht te herkennen. Hiervan getuigt hetgeen is voortgekomen uit de mond van de ongelovige, zoals is geopenbaard in het heilige Boek: „En zij zeggen: „Wat is dit voor een boodschapper? Hij neemt voedsel tot zich en loopt door de straten. Tenzij een engel wordt neergezonden, die met Hem een waarschuwer zal zijn, zullen wij niet

⁵¹ Qur'án 55:56

⁵² Qur'án 2:87

⁵³ Qur'án 25:25

geloven.”⁵⁴ Andere Profeten zijn insgelijks onderhevig geweest aan armoede en bezoeken, aan honger en aan het wel en wee van deze wereld. Daar deze heilige Personen onderhevig waren aan zulke behoeften en noden, verdwaalden de mensen bijgevolg in de wildernis van argwaan en twijfel, en werden zij met verbijstering en verwarring bezocht. Hoe, zo vroegen zij zich af, kon zo'n persoon door God zijn neergezonden, Zijn overwicht over alle volkeren en geslachten der aarde doen gelden en beweren dat Hij het doel van de gehele schepping is, - evenals Hij heeft gezegd: „Ware het niet voor U, Ik zou allen die in de hemel en op aarde zijn niet hebben geschapen”, - en toch onderworpen zijn aan zulke alledaagse dingen? U moet ongetwijfeld zijn ingelicht over de kwellingen, de armoede, de rampen en de vernederingen die iedere Boodschapper van God en Zijn metgezellen hebben getroffen. U moet hebben vernomen, hoe de hoofden van hun aanhangers als geschenken naar verschillende steden werden gezonden, hoe smartelijk zij werden verhinderd in de uitvoering van de hun opgedragen taak. Allen vielen zij ten prooi aan de handen van de vijanden van Zijn Zaak en moesten alles ondergaan wat zij geboden.

81 Het is duidelijk dat de veranderingen, in iedere Beschikking teweeggebracht, de donkere wolken vormen die hangen tussen het oog van menselijk begrip en het goddelijk Licht dat schijnt vanuit de dageraad van de goddelijke Essentie. Bedenk, hoe de mensen generaties lang blindelings hun vaders hebben nagebootst, en zijn opgevoed volgens de gebruiken en gewoonten als zijn vastgelegd door de voorschriften van hun Geloof. Zouden deze mensen bijgevolg plotseling ontdekken dat een Man, die in hun midden leefde en, wat betreft iedere menselijke beperking, hun gelijke was, zich verhief om ieder, door hun Geloof opgelegd, beginsel af te schaffen - beginselen waarmee zij eeuwenlang zijn getraind, en iedere tegenstander en ontkenner ervan zijn gaan beschouwen als ongelovig, zedeloos en zondig - dan zouden zij zeker verblind zijn en verhinderd Zijn waarheid te erkennen. Zulke dingen zijn als „wolken,” die de ogen versluisen van hen, wier innerlijk wezen niet de Salsabil⁵⁵ van onthechting heeft geproefd noch heeft gedronken uit de Kawthar⁵⁶ van de kennis van God. Wanneer zulke mensen met deze gebeurtenissen bekend worden gemaakt, worden zij zo verblind, dat zij, zonder de minste bedenking, de Manifestatie van God voor een ongelovige verklaren en Hem ter dood veroordelen. U moet ervan hebben gehoord dat zulke dingen door alle tijden heen plaats vonden en u neemt ze nu in deze dagen waar.

82 Het betaamt ons derhalve om ons uiterste best te doen, opdat, met Gods onzichtbare bijstand, deze donkere sluiers, deze wolken van uit de Hemel gezonden beproevingen, ons niet beletten de schoonheid van Zijn stralend Aanschijn te aanschouwen en dat wij Hem alleen door Zijn eigen Zelf mogen herkennen. En zouden wij om een bewijs vragen van Zijn waarheid, dan zouden wij ons tevreden moeten stellen met enkel en alleen één bewijs; opdat wij daardoor Hem mogen bereiken die de Bron is van oneindige genade, in Wiens tegenwoordigheid alle overvloed ter wereld in het niet verzinkt, opdat wij mogen ophouden dagelijks op Hem te vitten en aan onze eigen nutteloze verbeelding vast te houden.

83 Genadige God! Niettegenstaande de waarschuwing die in prachtige, symbolische taal en subtiele toespelingen in het verleden is geuit, en die bedoeld was om de volkeren der wereld te doen ontwaken en te voorkomen dat Zij verstoken zouden zijn van hun aandeel in de golvende oceaan van Gods genade, zijn toch zulke dingen gebeurd als waarvan reeds is

⁵⁴ Qur'án 25:7

⁵⁵ bron in het paradijs

⁵⁶ idem

getuigd! Naar deze dingen is ook reeds in de Qur'án verwezen, zoals dit vers getuigt: „Wat kunnen dezulken anders verwachten dan dat God tot hen zal komen, overschaduwde door wolken?”⁵⁷ Een aantal godsdienstleiders, die strikt vasthouden aan de letter van Gods Woord, zijn dit vers gaan beschouwen als één van de tekenen van die verwachte wederopstanding welke is ontstaan in hun nutteloze verbeelding. Dit, niettegenstaande het feit dat soortgelijke verwijzingen zijn gedaan in de meeste der hemelse Boeken en zijn vermeld in alle passages die handelen over de tekenen van de komende Manifestatie.

84 Eveneens zegt Hij: „Op de dag waarop de hemel duidelijk waarneembare rook zal verspreiden die de mensheid zal omhullen; dit zal een pijnlijke kwelling zijn.”⁵⁸ De Algloerijke heeft bepaald dat juist deze dingen die in strijd zijn met de begeerten van verdorven mensen, de toetssteen en maatstaf zullen zijn waarmee Hij Zijn dienaren op de proef stelt, opdat de rechtvaardigen mogen worden onderkend van de verdorvenen en de gelovigen onderscheiden van de ongelovigen. De symbolische term „rook” geeft ernstige tweedracht, de afschaffing en vernietiging van erkende maatstaven aan, evenals de totale verdelging van hun bekrompen vertolkers. Welke rook is dichter en overweldigender dan die, welke nu alle volkeren der wereld heeft omhuld, die een kwelling voor hen is geworden en waarvan zij hopeloos in gebreke blijven zich te bevrijden, hoezeer zij zich ook inspannen? Zo hevig brandt het vuur van eigenliefde in hen, dat zij ieder ogenblik met nieuwe kwellingen bezocht schijnen te worden. Hoe meer hun wordt verteld dat deze wonderbaarlijke Zaak van God, deze Openbaring van de Allerhoogste, kenbaar is gemaakt aan de gehele mensheid en met de dag grootser en sterker wordt, des te heviger neemt het vuur van woede in hun hart toe. Hoe meer zij de onbedwingbare kracht, de verheven zelfverloochening, de nietwankelende standvastigheid van Gods heilige metgezellen waarnemen die, met Gods hulp, met de dag edeler en roemrijker worden, des te dieper de ontzetting die hun ziel teistert. In deze dagen - God zij geloofd - heeft de macht van Zijn Woord zulk een overwicht gekregen over de mensen dat zij niets durven zeggen. Zouden zij één van Gods metgezellen ontmoeten die, als hij kon, ongedwongen en vreugdevol tienduizend levens zou offeren voor zijn Geliefde, dan zou hun angst zo hevig zijn dat zij op staande voet hun geloof in Hem zouden belijden, terwijl zij heimelijk Zijn naam zouden belasteren en vervloeken! Evenals Hij heeft geopenbaard: „En wanneer zij u ontmoeten, zeggen zij: „Wij geloven”, maar wanneer zij alleen zijn, bijten zij op hun vingertoppen uit woede over u. Zeg: „Sterf in uw woede.”⁵⁹ Waarlijk, God kent de diepste schuilhoeken van uw gemoed.”

85 Eerlang zullen uw ogen de standaarden van goddelijke macht ontplooid zien in alle landstreken, en de tekenen van Zijn zegevierende macht en souvereiniteit duidelijk waarnemen in ieder land. Aangezien het merendeel der godsdienstleiders heeft gefaald de betekenis van deze verzen te begrijpen, en de betekenis van de Dag der Opstanding niet heeft gevat, daarom hebben zij deze verzen op een dwaze wijze uitgelegd volgens hun ongegronde en onjuiste opvatting. De ene ware God is Mijn getuige! Weinig begrip is er voor nodig om hen in staat te stellen uit de symbolische taal van deze twee verzen alles af te leiden wat Wij van plan waren naar voren te brengen en zo door de genade van de Albarmhartige, de stralende morgen van zekerheid te bereiken. Dit zijn de klanken van de hemelse melodie welke de onsterfelijke Vogel des Hemels, kwelend op de Sadrih van Baha, over u uitstort, opdat gij met Gods toestemming het pad van goddelijke kennis en wijsheid moogt betreden.

⁵⁷ Qur'án 2:210

⁵⁸ Qur'án 44:10

⁵⁹ Qur'án 3:119

86 En nu wat betreft Zijn woorden: „En Hij zal Zijn engelen zenden. . .” Met „engelen” zijn zij bedoeld die, versterkt door de kracht van de geest alle menselijke eigenaardigheden en beperkingen hebben verteerd met het vuur van de liefde Gods en zich hebben bekleed met de hoedanigheden van de meest verheven Wezens en van de Engelenschare. De heilige Sádiq⁶⁰ zegt in zijn lofrede op de engelenschare: „Er staat een schare van onze mede-Shí’iten achter de Troon.” Talrijk en veelsoortig zijn de uitleggingen van de woorden „achter de Troon”. In één betekenis duiden zij aan dat er geen ware Shí’iten bestaan. Zoals hij in een andere passage heeft gezegd: „Een waar gelovige is te vergelijken met de steen der wijzen.” Vervolgens zijn toehoorders toesprekend, zegt hij: „Hebt gij ooit de steen der wijzen gezien?” Overdenk, hoe deze symbolische taal, welsprekender dan enige redevoering, hoe openhartig ook, getuigenis aflegt van het nietbestaan van een waar gelovige. Dit is het getuigenis van Sádiq. Bedenk nu hoe oneerlijk en talrijk degenen zijn die, ofschoon zij zelf hebben gefaald de geur van geloof in te ademen, diegenen als ongelovigen hebben veroordeeld, door wier woord het geloof juist wordt erkend en gevestigd.

87 En aangezien nu deze heilige wezens zich geheiligd hebben van iedere menselijke beperking, begiftigd werden met geestelijke hoedanigheden, en getooid met de edele kenmerken van de gelukzaligen, daarom zijn zij aangeduid als „engelen”. Zo is de betekenis van deze verzen, waarvan ieder woord met behulp van kristalheldere teksten, de meest overtuigende argumenten en de deugdelijkste bewijzen is verklaard.

88 Daar de aanhangers van Jezus nooit de verborgen betekenis van deze woorden hebben begrepen, en daar de tekenen die zij en de leiders van hun Geloof hebben verwacht niet verschenen zijn, daarom hebben zij zelfs tot nu toe geweigerd om de waarheid van de Manifestaties van Heiligheid, die zich sedert de dagen van Jezus hebben geopenbaard, te erkennen. Zij hebben zich zodoende beroofd van de uitstortingen van Gods heilige genade en van de wonderen van Zijn goddelijke uiting. Zo laag is hun staat in deze Dag, de Dag der Opstanding! Zij hebben zelfs gefaald in te zien dat, indien de tekenen van de Manifestaties van God in ieder tijdperk zouden verschijnen in het zichtbare rijk in overeenstemming met de tekst van gevestigde overleveringen, niemand met enige mogelijkheid zou kunnen ontkennen of zich afwenden en evenmin de gelukzaligen onderscheiden kunnen worden van de rampzaligen en de zondaar van de Godvrezende. Oordeel eerlijk; zouden de profetieën, in het Evangelie vermeld, letterlijk worden vervuld; zou Jezus, Zoon van Maria, vergezeld van engelen, vanuit de zichtbare hemel op de wolken nederdalen; wie zou wagen dit niet te geloven, wie zou de waarheid durven verwerpen en hoogmoedig worden? Nee, onmiddellijk zou zich zo’n ontsteltenis van alle bewoners der aarde meester maken dat geen ziel in staat zou zijn een woord te uiten, laat staan de waarheid te verwerpen of te aanvaarden. Het was toe te schrijven aan hun verkeerd begrijpen van deze waarheden, dat menig christelijk godgeleerde bezwaren heeft ingebracht tegen Muhammad en zijn protest in woorden als volgt weergaf: „Indien Gij in waarheid de beloofde Profeet zijt, waarom zijt Gij dan niet vergezeld van de engelen die onze heilige boeken voorspelden, en die met de beloofde Schoonheid moeten nederdalen om Hem in Zijn Openbaring bij te staan en als waarschuwers voor Zijn volk moeten optreden? Juist zoals de Alglorierijke hun bewering te boek heeft gesteld: „Waarom is tot hem geen engel neergezonden, zodat hij met Hem een waarschuwer zal zijn?”⁶¹

⁶⁰ De zesde Imám van de Shí’iten

⁶¹ Qur’án 25:7

89 Zulke bezwaren en geschilpunten zijn in ieder tijdperk en iedere eeuw hardnekkig volgehouden. De mensen hebben zich altijd met dergelijke schijngronden beziggehouden onder het zinloze protest: „Waarom is niet dit of dat teken verschenen?” Zulke kwalen overkwamen hun alleen, omdat zij hebben vastgehouden aan de wegen van de godgeleerden van de tijd waarin zij leefden, en hen blindelings navolgden in het aanvaarden of verloochenen van deze Kernen van Onthechting, deze heilige en goddelijke Wezens. Omdat deze leiders verzonken waren in hun zelfzuchtige begeerten, en onverkwikkelijke en vergankelijke dingen najaagden, hebben zij deze goddelijke verlichters beschouwd als in strijd met hun maatstaven van kennis en begrip, en als de tegenstanders van hun handelwijzen en inzichten. Daar zij het Woord van God en de gezegden en overleveringen van de Exponenten van Eenheid letterlijk hebben vertolkt en deze overeenkomstig hun eigen gebrekkige begrip hebben uitgelegd, daarom hebben zij zichzelf en hun gehele volk beroofd van de milde stromen van Gods genade en barmhartigheid. En toch getuigen zij van deze welbekende overleveringen: „Voorwaar Ons Woord is diepzinnig, verbijsterend diepzinnig.” Op een andere plaats is er gezegd: „Onze Zaak is uiterst moeilijk en hoogst verwarrend; niemand kan haar bevatten, behalve een gunsteling des hemels of een geïnspireerde Profeet of hij, wiens geloof God op de proef heeft gesteld.” Deze godsdienstleiders geven toe, dat geen van deze drie aangegeven voorwaarden op hen van toepassing is. De eerste twee voorwaarden zijn duidelijk buiten hun bereik; wat betreft de derde is het onmiskenbaar dat zij nooit bestand zijn geweest tegen de beproevingen die door God zijn gezonden en dat, toen de goddelijke Toetssteen verscheen, zij getoond hebben niets dan droesem te zijn.

90 Grote God! Niettegenstaande hun aanvaarding van de waarheid van deze overlevering, maken deze godgeleerden die nog in twijfel verkeren en redetwisten over de theologische duisterheden van hun geloof, er toch aanspraak op de vertolkers te zijn van de subtiliteiten van Gods wet en de uitleggers van de essentiële verborgenheden van Zijn heilig Woord. Zij verklaren zelfbewust, dat die overleveringen welke op de komst van de verwachte Qá'im wijzen nog niet in vervulling zijn gegaan, terwijl zij zelf gefaald hebben de geur van de betekenis van deze overleveringen in te ademen en zich nog altijd niet bewust zijn van het feit, dat al de voorspelde tekenen hebben plaatsgevonden, dat de weg van Gods heilige Zaak is geopenbaard, en de schare der gelovigen op dit ogenblik bliksemsnel die weg gaat, terwijl deze dwaze godgeleerden wachten, in de veronderstelling getuige te zijn van de voorspelde tekenen. Zegt, o gij dwazen! wacht gijlieden, evenals zij die voor u waren, wachtten!

91 Zou hun gevraagd worden naar die tekenen welke de openbaring en opkomst van de zon der mohammedaanse Beschikking moesten aankondigen, waarnaar Wij reeds hebben verwezen, en waarvan er géén letterlijk is vervuld, en tot hen gezegd worden: „Waarom hebt gij de aanspraken verworpen die de Christenen en volgelingen van andere godsdiensten aanvoeren, en beschouwt gij hen als ongelovigen?”, dan zullen zij, niet wetend wat te antwoorden, zeggen: „Deze Boeken zijn vervalst en zijn niet van God en zijn dit ook nooit geweest.” Overweeg: de woorden van de verzen zijn een welsprekende getuigenis van de waarheid dat zij van God zijn. Een dergelijk vers is ook geopenbaard in de Qur'án, indien gij behoort tot hen die begrijpen. Voorwaar ik u zeg, dat zij gedurende dit hele tijdperk volkomen hebben gefaald te begrijpen wat bedoeld is met het vervalsen van de tekst.

92 Zeker, in de geschriften en uitingen van de Spiegels die de zon van de mohammedaanse Beschikking weerkaatsten, is melding gemaakt van: „Wijziging door de verheven wezens” en „verandering door de versmaders”. Zulke passages hebben echter alleen betrekking op bijzondere gevallen. Hiertoe behoort de geschiedenis van Ibn-i-Súríyá. Toen het volk van Khaybar aan het brandpunt van de mohammedaanse Openbaring vroeg naar de

straf voor overspel, gepleegd tussen een gehuwde man en een gehuwde vrouw, antwoordde Muhammad: „De wet Gods is dood door steniging.” Waarop zij protesteerden, zeggende: „Geen wet als deze is geopenbaard in de Pentateuch.” Muhammad antwoordde: „Wie onder uw rabbi's beschouwt gij als een erkende autoriteit en volkomen bekend met de waarheid?” Zij werden het eens over Ibn-I-Súríyá. Daarop riep Muhammad hem tot zich en zei: „Ik bezweer u bij God Die de zee voor u vaneen deed gaan, manna op u deed neerdalen en de wolk u deed overschaduwden, die u bevrijdde van Farao en zijn volk en u boven alle menselijke wezens verhief, ons te vertellen, wat Mozes heeft verordend met betrekking tot overspel tussen een gehuwde man en een gehuwde vrouw.” Hij antwoordde: „O Muhammad! dood door steniging is de wet.” Muhammad merkte op: „Waarom is deze wet dan afgeschaft en niet meer van kracht onder de Joden?” Hij antwoordde: „Toen Nebukadnezar Jeruzalem aan de vlammen prijs gaf en de Joden ter dood bracht, overleefden er slechts enkelen. De godgeleerden van die tijd, overwegend hoe uiterst gering het aantal Joden was en hoe groot het aantal Amelekieten, overlegden tezamen en kwamen tot het besluit dat, indien zij de wet van de Pentateuch ten uitvoer brachten, iedere overlevende die ontkomen was aan de hand van Nebukadnezar ter dood gebracht zou moeten worden volgens het oordeel van het Boek. Aan deze overwegingen is het te danken, dat zij de doodstraf geheel afschaften.” Ondertussen inspireerde Gabriel Mohammeds verlicht hart met deze woorden: „Zij verdraaien de tekst van het Woord van God.”⁶²

93 Dit is één van de voorbeelden, waarnaar is verwezen. Waarlijk met het „verdraaien” van de tekst is niet bedoeld wat deze dwaze en verachtelijke zielen zich hebben ingebeeld, juist zoals sommigen volhouden dat joodse en christelijke godgeleerden die verzen uit het Boek hebben uitgewist, welke de verschijning van Muhammad prijzen en verheerlijken, en inplaats daarvan het tegengestelde hebben ingevoegd. Hoe volkomen bedrieglijk en onwaar zijn die woorden! Kan een man die gelooft in een boek en oordeelt, dat het door God is ingegeven, dit verminken? Bovendien, de Pentateuch is over het oppervlak van de gehele aarde verspreid en was niet beperkt tot Mekka en Medina, zodat zij heimelijk de tekst hadden kunnen vervalsen en verdraaien. Neen, eerder is met verdraaiing van de tekst datgene bedoeld, waarmee alle mohammedaanse godgeleerden heden ten dage bezig zijn, en wel: de uitleg van Gods heilige Boek in overeenstemming met hun ijdele inbeeldingen en dwaze begeerten. En daar de Joden, ten tijde van Muhammad, die verzen uit de Pentateuch welke betrekking hadden op Zijn Manifestatie, naar eigen waanvoorstellingen uitlegden en weigerden om genoeg te nemen met Zijn heilige uiting, werd de beschuldiging van het „verdraaien” van de teksten derhalve tegen hen uitgesproken. Eveneens is het duidelijk, hoe in deze dag het volk van de Qur'án de tekst van Gods heilige Boek betreffende de tekenen van de verwachte Manifestatie heeft verdraaid en uitgelegd overeenkomstig hun voorkeur en begeerten.

94 In een ander geval zegt Hij: „Een groep van hen, die het Woord van God hadden gehoord, maar dit vervolgens verdraaiden nadat zij het hadden begrepen, en zij wisten dat zij het deden.”⁶³ Dit vers duidt tevens aan, dat de betekenis van het Woord van God is verdraaid, niet dat de werkelijke woorden zijn uitgewist. Van de waarheid hiervan getuigen zij, die een gezond verstand bezitten.

⁶² Qur'án 4:45/6

⁶³ Qur'án 2:75

95 In nog een ander geval zegt Hij: „Wee dan hun die eigenhandig het Boek corrupteel herschrijven en dan zeggen: „Dit komt van God,“ om daarmee iets van geringe waarde te verkopen.”⁶⁴ Dit vers werd geopenbaard met betrekking tot de godgeleerden en leiders van het joodse Geloof. Deze godgeleerden schreven, teneinde de rijken te behagen, wereldse verdiensten te verwerven en uiting te geven aan hun afgunst en onbegrip, een aantal verhandelingen waarin zij de aanspraken van Muhammad weerlegden, hun argumenten stavend met dusdanige bewijzen dat het onbetamelijk zou zijn ze te vermelden, en zij beweerden dat deze bewijsgronden aan de Pentateuch waren ontleend.

96 Van hetzelfde kan men in deze tijd getuige zijn. Overweeg hoe overvloedig de aanklachten zijn, door de dwaze godgeleerden van deze tijd geschreven tegen deze meest wonderbaarlijke Zaak! Hoe zinloos hun inbeeldingen, dat deze lasteringen in overeenstemming zijn met de verzen van Gods geheiligd Boek en verenigbaar met de uitingen van mensen met inzicht!

97 Wij vermelden deze dingen om u te waarschuwen dat, zouden zij volhouden dat deze verzen met de in het Evangelie aangehaalde tekenen zijn verdraaid en zouden zij ze verwerpen en inplaats daarvan vasthouden aan andere verzen en overleveringen, dan moet u weten dat hun woorden volstrekte leugen en enkel laster zijn. Ja, „vervalsing” van tekst in de zin, waarnaar Wij hebben verwezen, heeft in bijzondere gevallen werkelijk plaats gehad. Enkele daarvan hebben Wij vermeld, opdat het duidelijk mag worden aan ieder scherpziend waarnemer, dat aan enkele ongeschoolde heilige Mannen de heerschappij over menselijke geleerdheid is gegeven, zodat de kwaadgezinde tegenstander kan ophouden met te beweren, dat een bepaald vers wijst op vervalsing van de tekst en te insinueren dat Wij uit gebrek aan kennis dergelijke dingen hebben vermeld. Bovendien zijn de meeste verzen die wijzen op „vervalsing” van de tekst met betrekking tot het Joodse volk geopenbaard, zo gij deze gedeelten der Openbaring van de Qur’án grondig zou navorsen.

98 Wij hebben ook een aantal van de dwazen der aarde horen beweren, dat de echte tekst van het hemelse Evangelie niet onder de Christenen bestaat, maar ten hemel is gevaren. Hoe smartelijk hebben zij gedwaald! Hoe zeer vergeten zij het feit, dat zo’n verklaring de ernstigste onrechtvaardigheid en dwingelandij ten laste legt aan een genadige en liefdevolle Voorzienigheid! Hoe zou God, toen eenmaal de Dagster van de schoonheid van Jezus uit het gezicht van Zijn volk was verdwenen en was opgevaren ten vierde hemel, Zijn heilige Boek, Zijn grootste getuigenis onder Zijn schepselen, ook kunnen laten verdwijnen? Wat zou er overblijven voor dat volk om zich aan vast te klampen vanaf het ondergaan van de zon van Jezus tot aan het opkomen van de zon van de mohammedaanse Beschikking? Welke wet zou hun steun en gids kunnen zijn, en hoe is het mogelijk dat deze mensen het slachtoffer worden gemaakt van de wrekende gramschap van God, de almachtige Wreker? Hoe zouden zij kunnen worden gekweld met de gesel van kastijding door de hemelse Koning? Bovenal, hoe zou de stroom van genade van de Almiddadige kunnen worden gestuit? Hoe zou de oceaan van Zijn tedere barmhartigheid tot bedaren kunnen worden gebracht? Wij zoeken Onze toevlucht bij God voor wat Zijn schepselen zich omtrent Hem hebben ingebeeld. Verheven is Hij boven hun begrip!

⁶⁴ Qur’án 2:79

99 Beste vriend! Nu het licht van Gods eeuwige Morgen aanbreekt; nu de glans van Zijn heilige woorden: „God is het licht der hemelen en der aarde”,⁶⁵ zich over de gehele mensheid verspreidt en haar verlicht; nu de onschendbaarheid van Zijn tabernakel wordt verkondigd door Zijn heilige uitspraak: „God wil niets anders dan Zijn licht vervolmaken.”;⁶⁶ en de Hand van almacht die van Hem getuigt: „In Zijn greep houdt Hij het koninkrijk aller dingen”, is uitgestrekt naar alle volkeren en geslachten der aarde, betaamt het ons de lendenen te omgorden en ons in te spannen, opdat wij misschien door Gods genade en milddadigheid de hemelse Stad: „Voorwaar, wij zijn van God”, mogen binnengaan en verblijven in de verheven woning: „En tot Hem keren wij weder.” Het is uw plicht, met Gods toestemming, uw innerlijk oog te zuiveren van wereldse zaken, opdat gij de oneindigheid van goddelijke kennis moogt beseffen en de Waarheid zo helder moogt aanschouwen dat gij geen bewijs nodig hebt om Zijn realiteit aan te tonen noch enig teken om Zijn getuigenis te bewijzen.

100 O liefhebbend zoeker! Indien gij omhoog zoudt stijgen in het heilig rijk van de geest, dan zoudt gij God zo duidelijk verheven boven alle dingen herkennen, dat uw ogen niets anders dan Hem zouden aanschouwen. „God was alleen; er was niets anders buiten Hem.” Zo verheven is deze staat dat geen enkele verklaring hiervan kan getuigen noch enig bewijs recht kan doen wedervaren aan de waarheid ervan. Zoudt gij het geheiligde gebied van waarheid grondig onderzoeken, dan zult gij ontdekken, dat alle dingen alleen door het licht van Zijn erkenning worden gekend, dat Hij altijd werd en voor immer zal worden gekend door Hem Zelf. En indien gij woont in het land van getuigenis, stel u dan tevreden met hetgeen Hij Zelf heeft geopenbaard: „Is het soms niet genoeg voor hen dat Wij tot U het Boek hebben neergezonden?”⁶⁷ Dit is het getuigenis dat Hij Zelf heeft bepaald; een groter bewijs dan dit is er niet, noch zal er ooit zijn. „Dit bewijs is Zijn Woord, Zijn eigen Zelf, de getuigenis van Zijn waarheid.”

101 En nu smeken Wij het volk van de Bayán, al de geleerden, de wijzen, de godgeleerden en getuigen onder hen, niet de wensen en vermaningen te vergeten welke in hun Boek zijn geopenbaard. Laten zij te allen tijde hun blik strak gericht houden op het wezenlijke van Zijn Zaak, opdat, wanneer Hij Die de Quintessens van Waarheid is, de diepste Realiteit aller dingen en de Bron van alle licht, kenbaar wordt gemaakt, zij zich niet vastklemmen aan bepaalde passages van het Boek en Hem weer hetzelfde aandoen als in de Beschikking van de Qur’án. Want, voorwaar, Hij, de Koning van goddelijke macht, heeft de macht om met één letter van Zijn wonderbaarlijke woorden de levensadem van de gehele Bayán en het volk ervan af te snijden, en met één letter hen een nieuw en eeuwig leven te schenken, en te maken dat zij opstaan en zich spoeden uit de graven van hun ijdele en zelfzuchtige begeerten. Let op en wees waakzaam; en bedenk dat alle dingen hun voltooiing vinden in geloof in Hem, in het bereiken van Zijn dag en in de verwezenlijking van Zijn goddelijke tegenwoordigheid. „Niet is vroomheid dat gij uw gelaat wendt naar het oosten of naar het westen, maar vroom is hij die gelooft in God en de Laatste Dag.”⁶⁸ Luister, o volk van de Bayán, naar de waarheid waartoe Wij u hebben gemaand, opdat gij wellicht de beschutting moogt zoeken van de bescherming die, in de Dag van God, is uitgespreid over de gehele mensheid.

⁶⁵ Qur’án 24:35

⁶⁶ Qur’án 9:33

⁶⁷ Qur’án 29:51

⁶⁸ Qur’án 2:177

Deel II

102 *Voorwaar, Hij die de Dagster van waarheid is en de Openbaarder van de Allerhoogste, is voor eeuwig met onbetwistbare souvereiniteit bekleed over alles wat in de hemel en op aarde is, al wordt er niemand op aarde gevonden die Hem gehoorzaamt. Hij is waarlijk onafhankelijk van alle aardse heerschappij, al verkeert Hij ook in volslagen armoede. Aldus openbaren Wij u de verborgenheden van Gods Zaak en schenken u de juwelen van goddelijke wijsheid, opdat gij misschien op de vleugelen van zelfverloochening omhoog moogt wieken naar de hoogten die verborgen zijn voor de ogen der mensen.*

103 De betekenis en werkelijke bedoeling die achter deze woorden schuilt, is om aan de zuiveren van hart en geheiligden van geest bekend te maken en aan te tonen, dat Zij die de lichten van Waarheid zijn en de Spiegels die het licht van goddelijke Eenheid weerkaatsen, in welk tijdperk of cyclus Zij ook uit hun onzichtbare verblijfplaatsen van aloude glorie zijn neergezonden naar deze wereld om de zielen der mensen op te voeden en het geschapene met genade te bekleden, onveranderlijk begiftigd zijn met een algebiedende macht en bekleed met een onoverwinnelijke soevereiniteit. Want deze verborgen Juwelen, deze verscholen en onzichtbare Schatten, bewijzen en rechtvaardigen in zichzelf de realiteit van deze heilige woorden: „Waarlijk, God doet al wat Hij wil en beveelt al wat Hem behaagt.”

104 Voor ieder scherpziend en verlicht hart is het duidelijk dat God, de onkenbare Essentie, het goddelijk Wezen, onmetelijk verheven is boven iedere menselijke eigenschap, zoals lichamelijk bestaan, stijgen en neerdalen, vooruitgang en teruggang. Verre zij het van Zijn heerlijkheid dat de menselijke tong Zijn lof naar behoren kan verkondigen of het mensenhart Zijn onpeilbaar mysterie bevatten. Hij is en was altijd verborgen in de aloude eeuwigheid van Zijn wezen en zal eeuwigdurend in Zijn Werkelijkheid verborgen blijven voor het menselijk oog. „Geen blik ontwaart Hem, doch Hij ontwaart alles. Hij is de Onnaspeurlijke, de Aldoorziende.”⁶⁹ Geen band van directe gemeenschap kan Hem dan ook verbinden met Zijn schepselen. Hij is verheven buiten en boven alle scheiding en vereniging, alle nabijheid en veraf-zijn. Geen teken kan Zijn tegenwoordigheid of Zijn afwezigheid aanduiden; aangezien door één woord van Zijn gebod allen die in de hemel en op aarde zijn tot bestaan kwamen en door Zijn wens die de Eerste Wil zelf is, allen uit het volslagen niets zijn getreden in het rijk van het zijnde, de wereld van het zichtbare.

105 Genadige God! Hoe zou er enige bestaande verwantschap of mogelijke samenhang gedacht kunnen worden tussen Zijn Woord en hen die hierdoor geschapen zijn? Het vers: „God wil dat gij u in acht neemt voor Hem” getuigt onmiskenbaar van de realiteit van Ons

⁶⁹ Qur’án 6:103

argument en de woorden: „God was alleen; er was niemand buiten Hem”⁷⁰ zijn een zeker bewijs van de waarheid daarvan. Alle Profeten van God en hun Uitverkorenen, al de godgeleerden, de wijsgeren en de wijzen van iedere generatie erkennen eenstemmig hun onvermogen om ooit die Quintessens van alle waarheid te kunnen begrijpen, en bekennen hun onbekwaamheid Hem te bevatten die de diepste Werkelijkheid aller dingen is.

106 Daar de deur tot de kennis van de Aloude der Dagen aldus voor alle wezens is gesloten, deed de Bron van oneindige genade, overeenkomstig Zijn gezegde: „Zijn genade gaat alle dingen te boven; Mijn genade heeft hen alle omvat”, deze stralende Juwelen van Heiligheid uit het rijk van de geest verschijnen in de edele vorm van de menselijke tempel en zich aan alle mensen openbaren, opdat zij aan de wereld de geheimen van het onveranderlijke Wezen kunnen meedelen en vertellen van de subtiliteiten van Zijn onvergankelijke Essentie. Deze geheiligde Spiegels, deze Dageraden van aloude glorie, zijn allen de Belichaming op aarde van Hem Die de centrale Lichtbol is van het heelal, Zijn Essentie en uiteindelijke Doel. Uit Hem komt hun kennis en kracht; uit Hem spruit hun soevereiniteit voort. De schoonheid van hun aangezicht is slechts een weerspiegeling van Zijn beeld en hun openbaring een teken van Zijn onsterfelijke glorie. Zij zijn de Schatkamers van goddelijke kennis en de Bewaarplaatsen van hemelse wijsheid. Door hen wordt een genade overgebracht die oneindig is en door hen wordt het licht dat nimmer kan verflauwen geopenbaard. Evenals Hij heeft gezegd: „Er is geen enkel onderscheid tussen U en Hen; behalve dat zij Uw dienaren zijn en door U geschapen. Dit is de betekenis van de overleveringen: „Ik ben Hij, Hemzelf, en Hij Is Ik, Mijzelf.”

107 De overleveringen en gezegden die direkt betrekking hebben op Ons onderwerp zijn verschillend en talrijk; Wij hebben er Ons, terwille van beknoptheid, van weerhouden ze aan te halen. Ja, al wat is in de hemelen en op aarde, is een direkt getuigenis van de openbaring der attributen en namen van God, aangezien in ieder atoom, als in een heiligdom, de tekenen worden bewaard die welsprekend getuigen van de openbaring van dat grootste Licht. Mij dunkt dat zonder de kracht van die openbaring geen wezen ooit zou kunnen bestaan. Hoe glansrijk zijn de lichten van kennis die in een atoom schitteren en hoe uitgestrekt de oceanen van wijsheid die in een druppel golven! Tot de hoogste graad is dit waar voor de mens die te midden van al het geschapene bekleed is met het gewaad van zulke gaven en is uitgekozen voor de glorie van zulk een onderscheiding. Want in hem zijn alle attributen en namen van God latent geopenbaard in een mate die geen ander geschapen wezen heeft overtroffen. Al deze namen en attributen zijn op hem toepasselijk. Zoals Hij heeft gezegd: „De mens is Mijn mysterie en Ik ben zijn Mysterie”. Veelvuldig zijn de op dit meest subtiële en verheven onderwerp betrekking hebbende verzen, die in alle hemelse Boeken en heilige Schriften bij herhaling zijn geopenbaard. Evenals Hij geopenbaard heeft: „Wij zullen hun voorzeker Onze tekenen tonen in de wereld en in henzelf”.⁷¹ Nogmaals zegt Hij: „En ook in uzelf: Zult gij dan de tekenen Gods niet zien?”⁷² En wederom openbaart Hij: „En weest niet als zij die God vergeten hebben, zodat Hij hen zichzelf doet vergeten”.⁷³ In dit verband heeft Hij Die de eeuwige Koning is - mogen de zielen van allen die binnen de mystieke Tabernakel verblijven een offer aan Hem zijn - gesproken: „Hij die zichzelf kent, kent God.”

⁷⁰ Qur’án 3:28

⁷¹ Qur’án 41:53

⁷² Qur’án 51:21

⁷³ Qur’án 59:19

108 Ik zweer bij God, o geachte en geëerde vriend! Zoudt gij deze woorden in uw hart overwegen, dan zult gij zeker de deuren van goddelijke wijsheid en oneindige kennis voor u opengeworpen vinden.

109 Uit hetgeen gezegd is wordt duidelijk dat alle dingen, in hun innerlijkste realiteit, in zich getuigenis afleggen van de openbaring van de namen en attributen van God. Alles vertoont naar eigen vermogen de kennis van God en geeft er uitdrukking aan. Zo machtig en universeel is deze openbaring dat zij alle dingen, zichtbaar en onzichtbaar, omvat. Aldus heeft Hij geopenbaard: „Heeft iets anders buiten U een openbaringskracht die Gij niet bezit, zodat het U kenbaar kon hebben gemaakt? Blind is het oog dat U niet waarneemt.” Eveneens heeft de eeuwige Koning gesproken: „Niets heb Ik waargenomen of Ik zag God er in, God er voor en God er na.” Ook staat in de overlevering van Kumayl geschreven: „Zie, een licht heeft geschenen vanuit de Morgenstond van eeuwigheid, en kijk, zijn golven hebben de innerlijke werkelijkheid van alle mensen doordrongen.” De mens, het edelste en meest volmaakte van al het geschapene, overtreft hen allen in de kracht van deze openbaring en hij is een meer volledige uitdrukking van de glorie ervan. En van alle mensen zijn de Manifestaties van de Zon der Waarheid het meest volmaakt, het meest onderscheiden en het meest uitmuntend. Wat meer is, al het andere buiten deze Manifestaties leeft door de werking van hun Wil en beweegt en bestaat door de uitstortingen van hun genade. „Ware het niet voor U, dan zou Ik de hemelen niet hebben geschapen.” Ja, zelfs verdwijnen allen in Hun heilige tegenwoordigheid in het niet en worden vergeten. Menselijke woorden kunnen nimmer passend hun lof bezingen en geen menselijke taal kan ooit hun mysterie onthullen. Deze Tabernakels van heiligheid, deze eerste Spiegels die het licht van onvergankelijke glorie weerkaatsen, zijn slechts uitdrukkingen van Hem Die de Onzichtbare der Onzichtbaren is. Door de openbaring van deze juwelen van goddelijke deugd zijn alle namen en attributen van God, zoals kennis en macht, soevereiniteit en heerschappij, barmhartigheid en wijsheid, glorie, milddadigheid en genade kenbaar gemaakt.

110 Deze attributen van God zijn niet en werden nooit aan bepaalde Profeten in het bijzonder verleend en aan andere onthouden. Neen, alle Profeten van God, Zijn welbegunstigden, Zijn heilige en uitverkoren Boodschappers, zijn, zonder uitzondering, de dragers van Zijn namen en de belichamingen van Zijn attributen. Zij verschillen alleen in de intensiteit van hun openbaring en de meer of minder sterke kracht van hun licht. Zoals Hij heeft geopenbaard: „Sommigen van de Apostelen hebben Wij doen uitblinken boven de anderen.”⁷⁴ Het is daarom zonneklaar, dat in de tabernakels van deze Profeten en Uitverkorenen van God het licht van Zijn oneindige namen en verheven attributen weerkaatst, zelfs al is het mogelijk dat het licht van sommige van deze attributen al dan niet vanuit deze heldere Tempels uiterlijk zichtbaar was voor het menselijk oog. Dat een zeker attribuut van God niet uiterlijk aan het licht kwam door deze Kernen van Onthechting sluit niet in dat Zij die de Dageraden van Gods attributen zijn en de Schatkamers van Zijn heilige namen, dit niet werkelijk bezaten. Daarom zijn deze verlichte Zielen, deze verheven Wezens, ieder voor zich begiftigd met alle attributen van God, zoals soevereiniteit, heerschappij en dergelijke, zelfs al zijn zij, uiterlijk gezien, verstoken van alle aardse majesteit. Voor ieder scherpziend oog is dit overduidelijk; het vereist noch bewijs noch getuigenis.

111 Voorwaar, aangezien de volkeren der wereld gefaald hebben de innerlijke betekenis van Gods heilige woorden bij de lichtende en kristalheldere Bronnen van goddelijke kennis te

⁷⁴ Qur'án 2:253

zoeken, daarom hebben Zij, zwaar beproefd en hevig dorstend, gesmacht in de vallei van ijdele waan en eigenzinnigheid. Zij zijn ver afgedwaald van de frisse en dorstlessende wateren en hebben zich verzameld rond het zout dat bitter brandt. Met betrekking tot hen heeft de Duif van Eeuwigheid gesproken: „En ook al zien zij de weg der rechtschapenheid, dan nemen zij die niet tot hun weg; maar indien zij de weg der dwaling zien, nemen zij die tot hun weg. Dit komt doordat zij Onze tekenen als leugens hebben opgevat en er geen acht op sloegen.”⁷⁵

112 Dit wordt bewezen door hetgeen in deze wonderbaarlijke en verheven Beschikking is betuigd. Ontelbare heilige verzen zijn neergedaald uit de hemel van macht en genade; toch heeft niemand zich er naar toe gekeerd noch opgehouden zich vast te klemmen aan die woorden van mensen waarvan geen letter begrepen wordt door hen die ze hebben gesproken. Om deze reden hebben de mensen getwijfeld aan onbetwistbare waarheden als deze, en waren zij er zelf de oorzaak van, verstoken te zijn van de Ridván van goddelijke kennis en de eeuwige weiden van hemelse wijsheid.

113 En nu, om terug te komen op Ons onderwerp betreffende de vraag: „Waarom is de soevereiniteit van de Qá’im, bevestigd in de tekst van de opgetekende overleveringen en van geslacht op geslacht doorgegeven door de schitterende sterren van de mohammedaanse Beschikking helemaal niet zichtbaar geworden? Neen, het tegendeel is geschied. Zijn Zijn discipelen en metgezellen niet door de mensen gekweld? Zijn zij niet nog steeds de slachtoffers van de heftige tegenstand van hun vijanden? Leiden zij heden ten dage niet het leven van vernederde en machteloze stervelingen? Voorwaar, de soevereiniteit die aan de Qá’im wordt toegeschreven en waarvan in de Geschriften wordt gesproken, is een werkelijkheid, een waarheid waaraan niemand twifelen kan. Deze soevereiniteit is echter niet de soevereiniteit welke het menselijk verstand zich ten onrechte heeft voorgesteld. Bovendien hebben alle Profeten vanouds, steeds wanneer zij aan hun tijdgenoten de komst van de volgende Openbaring aankondigden, unaniem en op specifieke wijze verwezen naar de soevereiniteit waarmee de beloofde Manifestatie beslist bekleed moet zijn. Dit is bevestigd door de getuigenissen in de Geschriften van het verleden. Deze soevereiniteit is niet enkel en alleen toegeschreven aan de Qá’im. Neen, veeleer zijn het attributen van soevereiniteit, en alle andere namen en attributen van God aan alle Manifestaties Gods, *vççr* en na Hem, verleend en zullen altijd verleend worden, aangezien deze Manifestaties, zoals reeds verklaard is, de Belichamingen zijn van de attributen van God, de Onzichtbare, en de Openbaarders van de goddelijke mysteriën.

114 Verder wordt met soevereiniteit de alomvattende, aldoordringende macht bedoeld die inhaerent wordt uitgeoefend door de Qá’im, of Hij al dan niet verschijnt voor de ogen van de wereld, bekleed met de majesteit van aardse heerschappij. Dit is enkel en alleen afhankelijk van de Wil en het behagen van de Qá’im Zelf. U zult geredelijk erkennen dat de termen soevereiniteit, rijkdom, leven, dood, oordeel en opstanding waarvan in de Geschriften vanouds wordt gesproken, niet zijn wat deze generatie zich heeft voorgesteld en ijdellijk ingebeeld. Neen, met soevereiniteit wordt die soevereiniteit bedoeld die in iedere Beschikking zetelt en wordt uitgeoefend door de persoon van de Manifestatie, de Dagster der Waarheid. Die soevereiniteit is het geestelijke overwicht dat Hij in de hoogste mate uitoefent over alles wat in de hemel en op aarde is en dat zich te zijner tijd aan de wereld openbaart in directe verhouding tot haar capaciteit en geestelijke ontvankelijkheid. Evenals de

⁷⁵ Qur’án 7:145

soevereiniteit van Muhammad, de Boodschapper van God, nu duidelijk zichtbaar is onder de mensen. U bent er zich wel van bewust wat Zijn Geloof is overkomen in de eerste dagen van Zijn Beschikking. Wat een bitter lijden deed de hand van de ongelovige en de dwalende, de godgeleerden van die tijd en hun bondgenoten, deze geestelijke Kern, dit allerzuiverste en heiligste Wezen ondergaan! Hoe overvloedig de doornen en stekels die zij op Zijn pad hebben gestrooid! Het is duidelijk dat dit armzalige geslacht in zijn goddeloze en duivelse verbeelding iedere krenking van dit onsterfelijke Wezen beschouwde als een middel tot het verkrijgen van een blijvende gelukzaligheid; aangezien de erkende godgeleerden van die tijd, zoals 'Abdu'lláh-i-Ubayy, Abú'Ámir, de hermiet, Ka'b-Ibn-i-Ashraf en Nadr-Íbn-i-Háarith, Hem allen behandelden als een bedrieger en verklaarden dat Hij een krankzinnige en lasteraar was. Zulke pijnlijke beschuldigingen brachten zij tegen Hem in dat, bij het opsommen ervan, God niet toelaat de inkt te doen vloeien, Onze pen te bewegen en de bladzijde verbiedt ze te bevatten. Deze boosaardige beschuldigingen spoorden het volk aan om op te staan en Hem te kwellen. En hoe wreed is die kwelling, als de godgeleerden van die tijd de voornaamste aanstichters zijn, als zij Hem bij hun volgelingen aanklagen, Hem uit hun midden verjagen en verklaren dat Hij een ongelovige is! Is deze Dienaar niet hetzelfde overkomen en zijn allen daar geen getuige van geweest?

115 Om deze reden riep Muhammad uit: „Geen Profeet van God is zoveel kwaad aangedaan als Mij is aangedaan”. En in de Qur'án zijn alle lasteringen en verwijten opgetekend die tegen Hem werden geuit, evenals alle smarten die Hij heeft geleden. Raadpleeg ze, opdat gij wellicht moogt worden ingelicht omtrent hetgeen Zijn Openbaring is overkomen. Zo smartelijk was Zijn lot dat allen een tijdlang ophielden omgang te hebben met Hem en Zijn metgezellen. Al wie zich met Hem verbond werd het slachtoffer van de meedogenloze wreedheid van Zijn vijanden.

116 Wij zullen in dit verband slechts één vers uit dat Boek aanhalen. Zoudt gij het met een scherpziend oog beschouwen, dan zult gij alle resterende dagen van uw leven het onrecht bewenen dat Muhammad, die miskende en onderdrukte Boodschapper Gods, is aangedaan. Dat vers werd geopenbaard in de tijd dat Muhammad uitgeput en bedroefd wegwijnde onder de last van de tegenstand van het volk en hun onophoudelijke folteringen. Midden in Zijn pijnlijke strijd werd de stem van Gabriël gehoord, roepend vanuit de Sadratu'l-Muntahá, zeggende: „Maar indien hun weerstand U te machtig zou zijn - zoek dan, indien Gij kunt, een opening in de aarde of een ladder naar de hemel.”⁷⁶ De betekenis van deze uitspraak is, dat Zijn geval niet te verhelpen was, dat zij hun handen niet van Hem zouden afhouden tenzij Hij Zich zou verbergen in de diepten der aarde of ten hemel zou stijgen.

117 Ga na hoe heel anders het heden ten dage is! Zie hoe talrijk de heersers zijn die de knie buigen voor Zijn naam! Hoe talrijk de staten en koninkrijken die de beschutting hebben gezocht van Zijn schaduw, die Zijn Geloof aanhangen en zich daarop beroemen! Van de kansel stijgen heden ten dage de woorden van lof op die, in uiterste nederigheid, Zijn gezegende naam verheerlijken; en vanaf de toppen der minaretten weergalmt de roep die de schare van Zijn volk oproept Hem te aanbidden. Zelfs die koningen der aarde, die geweigerd hebben Zijn Geloof te omhelzen en het kleed van ongelooft af te leggen, bekennen en erkennen niettemin de grootheid en overweldigende majesteit van die Dagster van goedertierenheid. Zo groot is Zijn aardse soevereiniteit, waarvan gij de bewijzen aan alle kanten waarneemt. Deze soevereiniteit moet worden geopenbaard en bevestigd, of tijdens het

⁷⁶ Qur'án 6:35

leven van iedere Manifestatie van God of na Zijn hemelvaart naar Zijn ware woning in de rijken in den hoge. Datgene waarvan gij tegenwoordig getuige zijt, is slechts een bevestiging van deze waarheid. Het geestelijke overwicht echter, dat oorspronkelijk bedoeld is, zetelt in Hen en omgeeft Hen van eeuwigheid tot eeuwigheid. Het kan nooit één ogenblik van Hen gescheiden worden. De heerschappij ervan heeft alles omvat dat in de hemel en op aarde is.

118 Het volgende is een bewijs van de soevereiniteit door Muhammad, de -Dagster der Waarheid, uitgeoefend. Hebt gij niet gehoord hoe Hij met één enkel vers licht scheidde van duisternis, de rechtvaardigen van de goddelozen en de gelovigen van de ongelovigen? Al de tekenen en zinspelingen, welke gij hebt gehoord betreffende de Dag des Oordeels, zoals het opwekken der doden, de Dag van Afrekening, Het Laatste Oordeel en andere, zijn door de openbaring van dat vers duidelijk gemaakt. Deze geopenbaarde woorden waren een zegen voor de rechtvaardigen die, bij het horen hiervan uitriepen: „O God onze Heer, wij hebben het vernomen en gehoorzaamd.” Ze waren een vloek voor de onrechtvaardigen die, toen zij ze hadden gehoord verzekerden: „Wij hebben gehoord en zijn in opstand gekomen.” Deze woorden, scherp als het zwaard Gods, hebben de gelovigen afgescheiden van de ongelovigen, en vader en zoon van elkaar gescheiden. Gij hebt zeker waargenomen hoe zij die hun geloof in Hem beleden en zij die Hem verwierpen elkaar hebben bestreden en gepoogd elkaars bezit te bemachtigen. Hoeveel vaders hebben zich afgekeerd van hun zonen; hoeveel minnaars hebben hun geliefde vermeden! Zo meedogenloos scherp was dit wonderbaarlijke zwaard Gods, dat het iedere verwantschap doorsneed! Overweeg aan de andere kant de samenbindende kracht van Zijn Woord. Zie hoe zij, in wier midden de Satan van eigenliefde jarenlang het zaad van boosaardigheid en haat had gezaaid, zo sterk verenigd werden door hun trouw aan deze wonderbaarlijke en allesovertreffende Openbaring dat het scheen alsof zij uit dezelfde schoot waren voortgekomen. Zo groot is de bindende kracht van het Woord van God dat de harten verenigt van hen, die afstand hebben gedaan van alles buiten Hem, die in Zijn tekenen hebben geloofd en de Kawthar van Gods heilige genade hebben gedronken uit de Hand van heerlijkheid. Hoe talrijk zijn bovendien de volkeren van de verschillende geloven, met elkaar in strijd zijnde gezindten en tegengestelde temperamenten die, door de opwekkende geur van de goddelijke lente - welke uit de Ridván van God ademt- zijn getooid met het nieuwe kleed van goddelijke Eenheid en hebben gedronken uit de beker van Zijn eenzijn!

119 Dit is de betekenis van de welbekende woorden: „De wolf en het lam zullen samen weiden.”⁷⁷ Let op de onwetendheid en dwaasheid van degenen die, evenals de volken vanouds, nog steeds verwachten dat deze dieren tezamen zullen grazen in één weide! Zo laag is hun staat. Mij dunkt, dat hun lippen nimmer de beker van begrip hebben aangeraakt noch hun voeten het pad van rechtvaardigheid hebben betreden. Bovendien van welk nut zou het zijn voor de wereld, wanneer zoiets zou plaats vinden? Hoe juist heeft Hij over hen gesproken: „Zij hebben harten waarmede zij niet verstaan, en zij hebben ogen waarmede zij niet zien.”⁷⁸

120 Let op hoe met dit ene vers dat uit de hemel van Gods Wilis neergedaald, de wereld en al wat zich daarin bevindt, rekenschap heeft moeten afleggen aan Hem. Al wie Zijn waarheid erkende en zich tot Hem keerde, diensgoede werken wogen zwaarder dan zijn wandaden, en al zijn zonden werden kwijtgescholden en vergeven. Daardoor is de waarheid

⁷⁷ Jesaja 65:25

⁷⁸ Qur'án 7:178

van de volgende woorden betreffende Hem duidelijk gemaakt: „Snel is Hij in afrekening.” Zo verandert God ongerechtigheid in gerechtigheid, zo gij de rijken van goddelijke kennis zoudt onderzoeken en de verborgenheden van Zijn wijsheid doorgronden. Eveneens: elkeen die zijn deel nam uit de beker van liefde verkreeg zijn deel van de oceaan van eeuwige genade en van de uitstortingen van eeuwigdurende barmhartigheid, en trad binnen in het leven des geloofs - het hemelse en eeuwige leven. Maar hij die zich afwendde van die beker werd veroordeeld tot de eeuwige dood. Met de termen „leven” en „dood”, waarvan in de Geschriften wordt gesproken, is bedoeld het leven van geloof en de dood van ongeloof. Het merendeel van de mensen verwierp en verachtte de personen van de Manifestatie tengevolge van hun gebrek aan begrip van de betekenis van deze woorden, en bleef verstoken van het licht van Zijn goddelijke leiding en weigerde het voorbeeld van die onsterfelijke Schoonheid te volgen.

121 Toen het licht van de Openbaring van de Qur’án was ontstoken in de kamer van Mohammeds heilige hart, sprak Hij over de mensen het vonnis uit van de Laatste Dag, het vonnis van opstanding, van oordeel, van leven en van dood. Daarop werden de vaandels van opstand gehesen en de deuren van bespotting geopend. Aldus heeft Hij, de Geest van God, opgetekend, gelijk door de ongelovigen is gezegd: „En indien gij zoudt zeggen: „Na de dood zult gij voorzeker opgewekt worden,” zullen de ongelovigen zekerlijk uitroepen: „Dit is niets dan onmiskenbare toverij.”⁷⁹ Verder zegt Hij: „Indien gij u ooit verwondert, dan is voorzeker wat zij zeggen verwonderlijk: Wat! Wanneer wij tot stof zijn geworden, zullen wij dan vernieuwd worden in een nieuwe schepping?”⁸⁰ Zo roept Hij in een andere passage toornig uit: „Zijn Wij moe van de eerste schepping? Toch verkeren zij in twijfel omtrent een nieuwe schepping.”⁸¹

122 Aangezien de uitleggers van de Qur’án en zij die hem letterlijk nemen de innerlijke betekenis van Gods woorden verkeerd begrepen en faalden de essentiële bedoeling ervan te begrijpen, poogden zij aan te tonen dat, volgens de grammatikale regels, telkens wanneer het woord „*idhá*” (“indien” of „wanneer” betekenend) de verleden tijd voorafgaat, dit onveranderlijk betrekking heeft op de toekomst. Later waren zij zeer onthutst toen zij poogden die verzen van het Boek uit te leggen, waarin dat woord niet werkelijk voorkwam. Evenals Hij heeft geopenbaard: „En er was een stoot op de bazuin - Zie! het is de Dag der dreiging. En iedere ziel wordt ter verantwoording geroepen - en met hem een aandrijver en een getuige.”⁸² Bij het uitleggen van dergelijke verzen hebben zij in sommige gevallen geredeneerd dat de term „*idhá*” vóórondersteld is. In andere gevallen hebben zij ijdelijk beweerd dat, aangezien de Dag des Oordeels onvermijdelijk is, er daarom naar is verwezen als een gebeurtenis niet in de toekomst, maar in het verleden. Hoe listig hun spitsvondigheid! Hoe smartelijk hun blindheid! Zij weigeren de trompetstoot te erkennen die de openbaring van Muhammad zo uitdrukkelijk in deze tekst liet horen. Zij beroven zich van de tot nieuw leven brengende Geest van God die erin ademde, en verwachten, dwazen die zij zijn, het trompetgeschal te horen van de Serafijn van God die slechts één van Zijn dienaren is! Is niet de Serafijn zelf, de engel van de Dag des Oordeels, en zijns gelijke door Mohammeds eigen uitspraak verordineerd? Zeg: Wat! Wilt gij datgene wat voor uw bestwil is in ruil geven voor dat wat u kwaad doet? Armzalig is hetgeen gij ten onrechte hebt ingeruild! Zeker, gij zijt een volk dat slecht is en jammerlijk verloren.

⁷⁹ Qur’án 11:7

⁸⁰ Qur’án 13:5

⁸¹ Qur’án 50:15

⁸² Qur’án 50:20

123 Neen, met „trompet” wordt bedoeld het trompetgeschal van Mohammeds Openbaring dat weerklonk in het hart van het heelal en met „opstanding” wordt bedoeld Zijn eigen opkomst teneinde Gods Zaak openbaar te maken. Hij beval de dwalenden en eigenzinnigen op te staan en zich uit de graven van hun lichamen te spoeden, tooide hen met het schone kleed van geloof en bezielde hen met de adem van een nieuw en wonderbaarlijk leven. Zo werd op het moment dat Muhammad, die goddelijke Schoonheid, van plan was één van de mysteriën te onthullen die verborgen zijn in de symbolische termen „opstanding”, „oordeel”, „paradijs”, en „hel”, Gabriël, de Stem van Inspiratie gehoord, zeggende: „Eerlang zullen zij tegen U het hoofd schudden en zeggen „Wanneer zal dit zijn?” Zeg: „Mogelijk is het nabij.”⁸³ Wat dit vers alleen al indirekt te kennen geeft is voldoende voor de volkeren van de wereld, indien zij het in hun hart zouden overpeinzen.

124 Genadige God! Hoe ver is dat volk afgedwaald van Gods weg! Ofschoon de Dag der Opstanding was ingeluid door de Openbaring van Muhammad, ofschoon Zijn licht en tekenen de aarde en al wat daarop is hadden omvat, toch bespotten zij Hem en wijdden zich aan die afgoden, welke de godgeleerden van die tijd zich in hun ijdele en zinloze inbeelding hadden voorgesteld en beroofden zich van het licht van hemelse genade en van de uitstorting van goddelijke barmhartigheid. Voorwaar, de verachtelijke tor kan nimmer de geur van heiligheid ruiken en de vleermuis der duisternis kan nimmer de pracht van de zon aanschouwen.

125 Dergelijke dingen zijn gebeurd in de dagen van iedere Manifestatie van God. Gelijk Jezus zeide: „Gij moet opnieuw geboren worden.”⁸⁴ Verder zegt Hij: „Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan; wat uit het vlees is geboren, is vlees en wat uit de Geest is geboren, is geest.”⁸⁵ Deze woorden houden in dat al wie gedurende enige beschikking geboren wordt uit de Geest en tot nieuw leven wordt gewekt door de ademtocht van de Manifestatie van Heiligheid, waarlijk tot degenen behoort die gekomen zijn tot „leven” en „opstanding” en zijn binnengegaan in het „paradijs” van de liefde Gods. En al wie daar niet toe behoort wordt veroordeeld tot „dood”, het „verloren zijn”, tot het „vuur” van ongelooft en tot „gramschap” Gods. In al de geschriften, de boeken en kronieken is het oordeel van dood, vuur, blindheid, gebrek aan begrip en gehoor, uitgesproken tegen hen wier lippen niet uit de hemelse beker van ware kennis hebben geproefd en wier harten verstoken zijn geweest van de genade van de heilige Geest in hun tijd. Evenals vroeger is opgetekend: „Zij hebben harten waarmede zij niet verstaan.”⁸⁶

126 In een ander gedeelte van het Evangelie staat geschreven: „En het geschiedde dat de vader van een van de discipelen van Jezus was gestorven. Die discipel berichtte de dood van zijn vader aan Jezus en vroeg toestemming om hem te gaan begraven. Waarop Jezus, die Kern van ongehechtheid, antwoordde met te zeggen: „Laat de doden hun doden begraven.”⁸⁷

127 Op gelijke wijze gingen twee van het volk van Kúfih naar 'Alí, de Aanvoerder der Gelovigen. Eén bezat een huis en wilde het verkopen; de ander zou het kopen. Zij waren overeengekomen dat deze transactie zou plaats vinden en het contract worden geschreven met de voorkennis van 'Alí. Hij, de vertolker van Gods wet, sprak tot de schrijver: „Schrijf: Een

⁸³ Qur'án 17:51

⁸⁴ Johannes 3:7

⁸⁵ Johannes 3:5-6

⁸⁶ Qur'án 7:178

⁸⁷ Lukas 9:60

dode heeft van een andere dode een huis gekocht. Dat huis wordt omgeven door vier grenzen. Eén strekt zich uit tot het graf, de tweede tot de grafkelder, de derde tot de Sirát en de vierde of tot het Paradijs of tot de hel. „Overdenk, waren deze twee zielen opgewekt door het trompetgeschal van 'Alí, waren zij verrezen uit het graf van dwaling door de macht van zijn liefde, dan zou het doodsoordeel niet over hen zijn uitgesproken.

128 Door alle tijden heen is het doel van de Profeten van God en hun uitverkorenen geen ander dan de geestelijke betekenis van de termen „leven”, „opstanding” en „oordeel” te bekrachtigen. Indien men slechts even deze uiting van 'Alí in zijn hart wil overpeinzen, dan zal men zeker alle mysteriën ontdekken die in de termen „graf”, „graftombe”, „sirat”, „paradijs” en „hel” verborgen zijn. Maar o! hoe vreemd en treurig! Zie, al de volkeren zijn gevangen in de graftombe van het ik en liggen begraven in de diepste diepten van wereldse begeerte! Zoudt gij slechts een dauwdroppeel geworden van de kristalheldere wateren van goddelijke kennis, dan zoudt gij geredelijk beseffen dat het ware leven niet het leven des vlezes is, maar het leven van de geest. Want het leven des vlezes hebben mens en dier beide gemeen, terwijl het leven van de geest alleen het bezit is van de zuiveren van hart die volop gedronken hebben uit de oceaan des geloofs en deel hadden aan de vruchten van zekerheid. Dit leven kent geen dood en dit bestaan wordt bekroond met onsterfelijkheid. Evenals er is gezegd: „Hij die waarachtig gelooft, leeft zowel in deze wereld als in de komende wereld.” Indien met „leven” dit aardse leven zou worden bedoeld, dan is het duidelijk dat het gevolgd moet worden door de dood.

129 Insgelijks getuigen de optekeningen in alle geschriften van deze diepe waarheid en dit meest verheven woord. Bovendien is dit vers in de Qur'án geopenbaard met betrekking tot Hamzih, de Prins der Martelaren⁸⁸, en Abú-Jahl, een schitterend en zeker bewijs van de waarheid van Ons gezegde: „Zal de dode die Wij hebben opgewekt en aan wie Wij een licht hebben toegewezen, waarmee hij onder de mensen kan wandelen, zijn, zoals degene die wandelt in de duisternis, waar hij niet uitkomt?”⁸⁹ Dit vers daalde neer uit de Hemel van de Eerste Wil in de tijd dat Hamzih reeds was bekleed met de gewijde mantel van geloof en Abú-Jahl meedogenloos was geworden in zijn tegenstand en ongeloof. Uit de Wel van almacht en de Bron van eeuwige heiligheid kwam het oordeel dat eeuwig leven verleende aan Hamzih, en Abú-Jahl tot eeuwige verdoemenis veroordeelde. Dit was het signaal dat het vuur van ongeloof in het hart van de ongelovigen met de vurigste vlammen deed branden en hen aanzette tot openlijke verwerping van Zijn waarheid. Zij schreeuwden luid; „Wanneer stierf Hamzih? Wanneer was hij verrezen? Op welk uur werd hem zo'n leven verleend?” Daar zij de betekenis van deze nobele gezegden niet begrepen noch verlichting zochten bij de erkende uitleggers van het Geloof, opdat deze hen uit de Kawthar van goddelijke kennis mochten besprenkelen, daarom ontbrandden zulke vuren van onheil onder de mensen.

130 Heden zijt gij er getuige van hoe, niettegenstaande de schitterende pracht van de Zon van goddelijke kennis, alle mensen, hetzij hoog of laag, hebben vastgehouden aan de wegen van die verachtelijke openbaarmakers van de Vorst der Duisternis. Voortdurend doen zij een beroep op hen om hulp in het ontwarren van de ingewikkeldheden van hun Geloof en, als gevolg van gebrek aan kennis, geven zij bepaalde antwoorden om op generlei wijs hun roem en fortuin te schaden. Het is duidelijk dat deze zielen, laaghartig en ellendig als de tor zelf, geen deel hebben gehad aan de met muskus beladen koelte van eeuwigheid en nimmer de

⁸⁸ Titel van de oom van Muhammad

⁸⁹ Qur'án 6:122

Ridván van hemelse vreugde binnentraden. Hoe kunnen zij derhalve aan anderen de onvergankelijke geur van heiligheid verlenen? Zo is hun manier van doen en zo zal het altijd blijven. Slechts diegenen zullen tot de kennis van het Woord Gods komen die zich tot Hem hebben gekeerd en de manifestaties van Satan hebben verworpen. Aldus heeft God de wet van de dag van Zijn Openbaring opnieuw bekrachtigd en deze met de pen van macht gegrift op de mystieke Tafel, verborgen onder de sluier van hemelse glorie. Zoudt gij deze woorden ter harte nemen, zoudt gij hun uiterlijke en innerlijke bedoeling in uw hart overpeinen, dan zoudt gij de betekenis van alle diepzinnige problemen begrijpen, die in deze tijd de onoverkomelijke hinderpalen zijn geworden tussen de mensen en de kennis van de Dag des Oordeels. Dan zult u geen vragen meer hebben die u in verwarring brengen. Gaarne zouden Wij zien, dat gij niet, zo God wil, verstoken en nog dorstig zult wederkeren van de kusten van de oceaan van goddelijke genade noch behoeftig zult terugkomen van het onvergankelijke Heiligdom van uw hartsverlangen. Laat nu zien wat uw zoeken en streven tot stand zullen brengen.

131 Ter samenvatting: Onze bedoeling met het vermelden van deze waarheden is geweest om de soevereiniteit aan te tonen van Hem die de Koning der koningen is. Wees eerlijk: Is deze soevereiniteit die door het uiten van één Woord zulk een doordringende invloed, overwicht en ontzagwekkende majesteit heeft gemanifesteerd, is deze soevereiniteit superieur of is dit het geval met de wereldse heerschappij van deze koningin der aarde die, ondanks hun bezorgdheid voor hun onderdanen en hun hulp aan de armen, slechts verzekerd zijn van een uiterlijke en voorbijgaande trouw, terwijl zij de harten der mensen noch met liefde noch met ontzag vervullen? Heeft die soevereiniteit niet door de macht van één woord de hele wereld onderworpen, bezielde en nieuw leven ingeblazen? Welnu! Kan het nietige stofje vergeleken worden met Hem Die de Heer der Heren is? Welke tong durft het onmetelijke verschil te uiten dat er tussen hen bestaat? Neen, elke vergelijking schiet te kort bij het benaderen van het geheiligd toevluchtsoord van Zijn soevereiniteit. Zou de mens nadenken dan zou hij ongetwijfeld waarnemen dat zelfs de dienstknecht aan Zijn drempel over al het geschapene regeert! Hiervan is reeds getuigd en het zal in de toekomst duidelijk worden.

132 Dit is slechts een van de betekenissen van de geestelijke soevereiniteit die Wij uiteen hebben gezet in overeenstemming met het bevattingvermogen en de ontvankelijkheid van de mensen. Want Hij, de Schepper van alle wezens, dat verheerlijkte Aanschijn, is de bron van dusdanige machten als noch deze Verguisde kan openbaren noch deze onwaardige mensen kunnen bevatten. Onmetelijk verheven is Hij boven 's mensen loven van Zijn soevereiniteit; verheerlijkt is Hij boven hetgeen zij aan Hem toeschrijven!

133 En overdenk nu dit in uw hart: Zou soevereiniteit een aardse soevereiniteit en wereldse heerschappij betekenen, zou het de onderwerping en uiterlijke trouw van alle volkeren en geslachten der aarde inhouden- waardoor de door Hem geliefden zouden worden verheven en gemaakt werd dat zij in vrede leven, en Zijn vijanden worden vernederd en gefolterd - een dergelijke soort soevereiniteit zou niet waarlijk van God Zelf kunnen zijn, de Bron van alle heerschappij, van Wiens majesteit en macht alle dingen getuigen. Want ziet gij niet hoe de grote meerderheid der mensen onder de invloed staat van Zijn vijanden? Hebben zij zich niet allen afgewend van het pad van Zijn welbehagen? Hebben zij niet datgene gedaan wat Hij heeft verboden, en nagelaten, ja zelfs verworpen en bestreden, die dingen die Hij heeft geboden? Zijn niet Zijn vrienden altijd het slachtoffer geweest van de dwingelandij van Zijn vijanden? Al deze dingen zijn meer in het oog springend dan zelfs de pracht van de middagzon.

134 Weet daarom, o vragende zoeker, dat aardse soevereiniteit van geen waarde is of ooit zal zijn in de ogen van God en Zijn Uitverkorenen. Bovendien, wanneer overwicht en heerschappij uitgelegd worden als aards oppergezag en wereldlijke macht, hoe onmogelijk zal het dan voor u zijn de volgende verzen uit te leggen: „En waarlijk Onze heirscharen zullen overwinnen.”⁹⁰ „Gaarne zouden zij met de mond Gods licht willen uitdoven: Maar God heeft gewild Zijn licht te vervolmaken, ofschoon de ongelovigen dit verafschuwen.”⁹¹ „Hij is de Heerser boven alles.” Eveneens getuigt het grootste deel van de Qur’án van deze waarheid.

135 Zou de ijdele bewering van deze dwaze en verachtelijke zielen waar zijn, dan zouden zij geen ander alternatief hebben dan al deze heilige uitingen en hemelse zinspelingen te verwerpen. Want geen strijder kan er op aarde worden gevonden, voortreffelijker en nader bij God, dan Husayn, zoon van ’Alí, zo weergaloos en onvergelijkelijk was hij. „Er was niemand ter wereld die zijns gelijke was of zich met hem kon meten.” Toch moet gij gehoord hebben wat hem overkwam. De vervloeking Gods over het volk van tyrannie!”⁹²

136 Zou het vers: „En waarlijk Onze heirscharen zullen overwinnen” woordelijk uitgelegd worden, dan is duidelijk, dat het op generlei wijze toepasselijk zou zijn op Gods Uitverkorenen en Zijn heirscharen, aangezien Husayn, wiens heldhaftigheid zo helder was als de zon, tenslotte, verslagen en onderworpen, de beker van martelaarschap dronk in Karbila, het land Taff. Evenzo het heilige vers: „Gaarne zouden zij Gods licht met hun mond uitdoven; maar het is Gods wil geweest Zijn licht te vervolmaken, al verafschuwen de ongelovigen het.” Moest dit letterlijk verklaard worden, dan zou het nooit overeenstemmen met de waarheid. Want te allen tijde werd uiterlijk gezien het licht van God uitgeblust door de volkeren der aarde en werden Lampen van God door hen gedoofd. Hoe zou dan het overwicht van de soevereiniteit van deze Lampen kunnen worden verklaard? Wat zou de macht van Gods wil om „Zijn licht te vervolmaken” kunnen betekenen? Zoals men reeds heeft gezien was de vijandschap van de ongelovigen zo groot, dat geen van deze goddelijke Lichten ooit een schuilplaats vond of proefde uit de beker van rust. Zo hevig werden zij onderdrukt dat de geringste onder de mensen deze Essenties van bestaan deed ondergaan wat hem zinde. Al dit lijden werd Hun door het volk aangedaan. Hoe kunnen derhalve dergelijke mensen in staat zijn deze woorden Gods, deze verzen van eeuwigdurende glorie te begrijpen en uit te leggen?

137 Maar de bedoeling van deze verzen is niet wat zij zich hebben ingebeeld. Neen, de termen „overwicht”, „macht” en „gezag” houden een geheel andere rang en betekenis in. Beschouw bijvoorbeeld de doordringende kracht van die droppels van het bloed van Husayn welke de aarde besprenkelden. Welk een overwicht en invloed heeft het stof zelf door de heiligheid en kracht van dat bloed uitgeoefend op de lichamen en zielen der mensen! Zozeer, dat hij die bevrijding zocht van zijn kwalen genezen werd door de aanraking met het stof van die geheiligde grond en een ieder die zijn eigendom wenste te beschermen met volstrekt vertrouwen en begrip een weinig van die heilige aarde als een schat in zijn huis bewaarde en al zijn bezittingen vrijwaarde. Dit zijn de uiterlijke verschijningen van de kracht ervan. En zouden Wij de verborgen deugden ervan opsommen, dan zouden zij ongetwijfeld zeggen: „Waarlijk, Hij heeft het stof als de Heer der Heren beschouwd, en het Geloof van God volkomen verzaakt.”

⁹⁰ Qur’án 37:173

⁹¹ Qur’án 9:33

⁹² Qur’án 11:18.

138 Herinner u bovendien de schandelijke omstandigheden die het martelaarschap van Husayn hebben begeleid. Overweeg zijn eenzaamheid, hoe er naar de uiterlijke schijn geen mens gevonden kon worden om hem te helpen, of zijn lichaam op te nemen en het te begraven. En toch, zie hoe talrijk in deze tijd degenen zijn die vanuit de verste hoeken der aarde het pelgrimskleed aantrekken om de plek van zijn martelaarschap op te zoeken, opdat zij daar hun hoofden kunnen leggen op de drempel van zijn graftombe! Zo groot is het overwicht en de macht van God! Zo groot is de heerlijkheid van Zijn heerschappij en majesteit!

139 Denk niet dat al deze glorie voor Husayn van geen nut is geweest, omdat deze dingen zijn gebeurd na zijn martelaarschap. Want die heilige ziel is onsterfelijk, leeft het leven van God en verblijft in de rustoorden van hemelse heerlijkheid op de Sadrih van goddelijke hereniging. Deze Essenties van bestaan zijn de lichtende Voorbeelden van opoffering. Zij hebben in het pad van de Welbeminde hun leven, hun wezen, hun ziel, hun geest, hun alles geofferd en zij zullen voortgaan dit te doen. Door hen kon geen staat, hoe verheven ook, méér worden bemind. Want minnaars verlangen alleen naar het welbehagen van hun Geliefde en hebben geen ander doel dan hereniging met Hem.

140 Zouden Wij u een flauw begrip wensen te geven van de geheimen van Husayn's martelaarschap en de vruchten daarvan aan u openbaren, dan -zouden deze bladzijden nooit toereikend zijn om hun betekenis grondig te kunnen behandelen. Wij hopen dat, zo God wil, de koelte van genade mag waaien en de goddelijke Lente de boom van het bestaan mag tooien met het kleed van een nieuw leven, zodat wij de geheimen van goddelijke Wijsheid mogen ontdekken en, door Zijn voorzienigheid, onafhankelijk gemaakt mogen worden van de kennis aller dingen. Wij hebben tot nu toe slechts een handvol zielen ontdekt, van alle roem verstoken, die deze staat hebben bereikt. De toekomst zal onthullen wat het Oordeel van God zal beschikken en de Tabernakel van Zijn bevel zal openbaren. Op een dergelijke wijze sommen Wij u de wonderen op van Gods Zaak en doen Wij in uw oren de tonen van hemelse melodieën klinken, opdat gij misschien de staat van ware kennis moogt bereiken en er de vruchten van plukken. Weet daarom voorzeker dat, ofschoon deze Lichten van hemelse majesteit hun woning hebben in het stof, nochtans hun ware woonplaats de zetel van glorie is in de rijken in den hoge. Ofschoon verstoken van alle aardse bezittingen, verheffen zij zich hoog in de rijken van onmetelijke rijkdom. En hoewel smartelijk beproefd in de greep van de vijand, zijn zij aan de rechterhand van macht en hemelse heerschappij gezeten. Temidden van de duisternis van hun vernedering schijnt het licht van onvergankelijke glorie op hen, en over hun hulpeloosheid worden de tekenen van een onoverwinnelijke soevereiniteit uitgestort.

141 Jezus, Zoon van Maria, sprak op een dag in de trant van de Heilige Geest, woorden zoals deze: „O mensen! Het voedsel waarmee Ik mijn honger stil is het gras van het veld. Mijn bed is het stof, Mijn lamp in de nacht het licht van de maan en Mijn voeten zijn Mijn ros. Zie, wie is er op aarde rijker dan Ik?” Bij de rechtvaardigheid Gods ! Duizenden schatten omringen deze armoede en ontelbare koninkrijken van heerlijkheid smachten naar zulk een vernedering! Zoudt gij een druppel uit de oceaan van de innerlijke betekenis van deze woorden verkrijgen, dan zoudt gij zeker de wereld met alles wat daarop is, verzaken en, als de Phoenix, uzelf verteren in de vlammen van het onsterfelijke Vuur.

142 Zo is er ook verhaald hoe op zekere dag één van de metgezellen van Sádiq zich bij hem over zijn armoede beklaagde. Waarop Sádiq, die onsterfelijke schoonheid, antwoordde: „Voorwaar gij zijt rijk en gij hebt de teug voor het fortuin gedronken.” De door armoede getroffen ziel was onthutst bij het horen van de woorden van deze stralende figuur, en zei:

„Waar zijn mijn rijkdommen; ik bezit zelfs geen enkele penning.” Sádiq merkte daarna op: „Bezit gij niet onze liefde?” Hij antwoordde: „Ja, die bezit ik, o loot van Gods Profeet!” En Sádiq vroeg hem verder: „Wilt gij deze liefde ruilen voor duizend dinars?” Hij antwoordde: „Nee, nooit wil ik die ruilen al zou mij de wereld worden gegeven en alles wat daarop is!” Toen merkte Sádiq op: „Hoe kan hij die zulk een schat bezit arm worden genoemd?”

143 Deze armoede en deze rijkdommen, deze vernedering en glorie, deze heerschappij, macht, en alles, waarop de ogen en harten van deze ijdele en dwaze zielen zijn gericht, al deze dingen verdwijnen volkomen in het niet in die Hof! Evenals Hij heeft gezegd: „O mensen! Gij zijt slechts behoeftigen die God van node hebben; maar God is de Rijke, de Bij-Zich-Bestaande.”⁹³ Met „rijkdom” wordt derhalve bedoeld onafhankelijkheid van alles buiten God, en met „armoede” gebrek aan dat wat van God is.

144 Denk ook aan de dag waarop de Joden, die Jezus, Zoon van Maria, omringden, er bij Hem op aandrongen om te bekennen dat Hij er aanspraak op maakte de Messias te zijn en Gods Profeet, zodat zij Hem tot een ongelovige konden verklaren en ter dood veroordelen. Toen leidden zij Hem, Die de Dagster was aan de hemel van goddelijke Openbaring, weg naar Pilatus en Kajafas, die de voornaamste schriftgeleerde was van die tijd. De hogepriesters waren allen in het paleis samengekomen, evenals een menigte mensen die samengestroomd waren om getuige te zijn van Zijn lijden en om Hem te bespotten en te krenken. Ofschoon zij Hem herhaaldelijk ondervroegen, in de hoop dat Hij Zijn aanspraak zou bekennen, bleef Jezus toch kalm en sprak niet. Tenslotte stond een door God vervloekte op, en, Jezus naderend, bezwoer hij Hem: „Hebt gij niet beweerd de goddelijke Messias te zijn? Hebt gij niet gezegd: Ik ben de Koning der Koningen, Mijn woord is het Woord van God en Ik ben de verbreker van de Sabbat?” Daarop hief Jezus Zijn hoofd op en zeide: „Ziet gij niet de Zoon des Mensen, gezeten aan de rechterhand van kracht en macht?” Dit waren Zijn woorden en toch, overweeg hoe Hij naar de uiterlijke schijn ontbloot was van alle macht behalve die innerlijke goddelijke macht die alles wat in de hemel en op aarde is, omvat. Hoe kan ik alles verhalen wat Hem overkwam, nadat Hij deze woorden had gesproken? Hoe zal Ik hun gruwelijke gedrag jegens Hem beschrijven? Ten laatste deden zij Zijn gezegende Persoon zulke smarten ondergaan dat Hij Zijn vlucht nam naar de vierde Hemel.

145 In het Evangelie van Lukas wordt ook vermeld dat Jezus op zekere dag langs een Jood kwam die verlamd op een rustbed lag. Toen de Jood Hem zag, herkende hij Hem en riep luid Zijn hulp in. Jezus zei tot hem: „Sta op van uw bed; uw zonden zijn u vergeven.” Sommige Joden die er bij stonden, protesteerden, zeggende: „Wie kan zonden vergeven dan God alleen?” Terstond begreep Hij hun gedachten en zei tot hen: „Wat is gemakkelijker, tot de verlamde te zeggen: Sta op, neem uw bed op en wandel of te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven?, opdat gij moogt weten dat de Zoon des mensen macht heeft op aarde zonden te vergeven.”⁹⁴ Dit is de werkelijke soevereiniteit en van dien aard is de macht van Gods Uitverkorenen! Al deze dingen die Wij bij herhaling hebben vermeld en de bijzonderheden die Wij uit verschillende bronnen hebben aangehaald, hebben geen ander doel dan u in staat te stellen de betekenis te vatten van de zinspelingen in de uitingen van Gods Uitverkorenen, opdat niet sommige van deze uitingen uw voeten doen wankelen en uw hart ontmoedigen.

⁹³ Qur’án 35:15

⁹⁴ Markus 2:5-11

146 Zo mogen wij met vaste schreden het Pad van zekerheid betreden, opdat wellicht de koelte die vanuit de weiden van Gods welbehagen waait, de zoete geuren van goddelijke aanvaarding over ons doen zweven en maken dat Wij, vergankelijke stervelingen die wij zijn, het Koninkrijk van eeuwigdurende heerlijkheid bereiken. Dan zult gij de diepere zin begrijpen van soevereiniteit en dergelijke begrippen waarvan in de overleveringen en geschriften wordt gesproken. Bovendien is het u reeds welbekend dat die dingen waaraan de Joden en de Christenen zich hebben vastgeklemd en de spitsvondigheden waarmee zij de schoonheid van Muhammad hebben overladen, dezelfde zijn die in deze tijd door de aanhangers van de Qur'án worden staande gehouden en waarvan zij blijk hebben gegeven in hun klachten tegen de „Punt van de Bayán” - mogen de zielen van allen die verblijven in het Rijk van goddelijke Openbaringen een offer aan Hem zijn! Aanschouw hun dwaasheid: zij uiten precies dezelfde woorden die door de Joden vanouds werden gesproken en zij weten het niet! Hoe treffend zijn Zijn, op hen betrekking hebbende, woorden: „Laten zij zich verlustigen met hun spitsvondigheden!”⁹⁵ Bij Uw leven, O Muhammad! zij zijn overmand door de waanzin van hun nutteloze fantasieën.”⁹⁶

147 Toen de Ongeziene, de Eeuwige, de goddelijke Kern, de Dagster van Muhammad deed opgaan boven de horizon van kennis, was één der tegenwerpingen die de joodse godgeleerden tegen Hem inbrachten, dat er na Mozes geen Profeet door God gezonden zou worden. Voorwaar, er is in de Geschriften melding gemaakt van een Ziel Die geopenbaard moest worden, en het Geloof en de belangen van het volk van Mozes zal bevorderen, zodat de Wet van de mozaïsche Beschikking de gehele aarde kan omvatten. Zo heeft de Koning van eeuwige glorie in Zijn Boek verwezen naar de woorden, geuit door hen die zwerven in de vallei van afzondering en dwaling: „De Hand van God is geketend”, zeggen de Joden. „Hun eigen handen zullen gekluisterd worden! En om wat zij hebben gezegd, zijn zij vervloekt. Ja, zelfs Zijn beide handen zijn uitgestrekt!”⁹⁷ „De hand van God is boven hun handen!”⁹⁸

148 Hoewel de uitleggers van de Qur'án op verschillende manieren de omstandigheden hebben verteld waaronder dit vers werd geopenbaard, zoudt gij toch moeten trachten de bedoeling ervan te begrijpen. Hij zei: Hoe onwaar is dat wat de Joden zich hebben ingebeeld! Hoe kan de hand van Hem Die in waarheid de Koning is, Die maakte dat het aangezicht van Mozes kenbaar werd gemaakt, en Hem het gewaad van Profeet schonk - hoe kan de hand van zo Eén vastgeketend zijn? Hoe kan men denken, dat Hij niet bij machte zou zijn om na Mozes nog een Boodschapper te doen opstaan? Let op de ongerijmdheid van hun gezegde; hoe ver is dit afgedwaald van het pad van kennis en begrip! Zie, hoe ook in deze tijd al deze mensen zich hebben beziggehouden met dergelijke dwaze ongerijmdheden. Meer dan duizend jaar hebben zij dit vers opgezegd en zonder het te weten de Joden beschuldigd, er zich in het geheel niet van bewust zijnde dat zij zelf, zowel heimelijk als openlijk de gevoelens en het geloof van het Joodse volk vertolkten. Gij zijt u zeker bewust van hun ijdele bewering dat alle Openbaring beëindigd is, dat de poorten van goddelijke genade gesloten zijn, dat er uit de dageraden van eeuwige heiligheid geen zon meer zal opgaan, dat de Oceaan van eeuwigdurende milddadigheid voorgoed tot rust is gekomen, en dat uit het Heiligdom van aloude glorie de Boodschappers van God niet meer worden geopenbaard. Zo gering is het inzicht van deze kleinzielige, verachtelijke mensen. Deze mensen hebben zich verbeeld dat

⁹⁵ Qur'án 6:91

⁹⁶ Qur'án 15:72

⁹⁷ Qur'án 5:67

⁹⁸ Qur'án 48:10

de stroom van Gods alomvattende genade en overvloedige barmhartigheid, waarvan geen verstand zich kan indenken dat deze zal ophouden, tot stilstand is gebracht. Van alle kanten zijn zij opgestaan, hebben zich met dwingelandij omgord en de uiterste pogingen in het werk gesteld om met de bittere wateren hunner ijdele verbeelding de vlam van Gods brandende Braamstruik te blussen, vergetend dat de ballon van kracht, binnen zijn eigen machtige bolwerk, de Lamp van God zal beschermen. De uiterste armzaligheid waarin deze mensen zijn vervallen is zeker voldoende voor hen, aangezien zij verstoken zijn van de erkenning van het wezenlijke Doel en de kennis van het Mysterie en Wezen van Gods Zaak. Want de hoogste en meest voortreffelijke genade die de mens is geschonken, is de genade, aan allen beloofd, van „het bereiken van de Tegenwoordigheid van God” en het Hem erkennen. Dit is de allergrootste genade, door de Almiddadige, de Aloude der Dagen aan de mensen verleend en Zijn volkomen onbepaalde milddadigheid voor Zijn schepselen. Aan deze genade en milddadigheid heeft geen van deze mensen deel gehad noch zijn zij vereerd met deze meest verheven onderscheiding. Hoe talrijk zijn de geopenbaarde verzen die uitdrukkelijk getuigen van deze allerbelangrijkste waarheid en dit verheven Onderwerp! En toch hebben zij het verworpen en naar eigen wens de betekenis ervan verkeerd uitgelegd. Evenals Hij heeft geopenbaard: „Wat betreft degenen die niet in de tekenen Gods geloven of dat zij Hem ooit zullen ontmoeten, zij wanhopen aan Mijn barmhartigheid en hun wacht een pijnlijke kastijding.”⁹⁹ Ook zegt Hij: „Zij die indachtig zijn dat zij de Tegenwoordigheid van hun Heer zullen bereiken en dat zij tot Hem zullen terugkeren.”¹⁰⁰ Ook zegt Hij op een andere plaats: „Degenen die er zeker van waren, dat zij hun Heer zouden ontmoeten, zeiden: „Hoe dikwijls heeft een kleine troep een talrijk heir met Gods verlof overwonnen?”¹⁰¹ En in nog een ander geval openbaart Hij: „Laat hem dan die de tegenwoordigheid van zijn Heer hoopt te bereiken, goede werken verrichten.”¹⁰² En ook zegt Hij: „Hij bestiert alles. Hij zet Zijn tekenen duidelijk uiteen, opdat gij een onwankelbaar geloof zult hebben in het bereiken van de tegenwoordigheid van uw Heer.”¹⁰³

149 Deze mensen hebben al deze verzen die onmiskenbaar getuigen van de realiteit van „het bereiken van de goddelijke Tegenwoordigheid” verworpen. Geen onderwerp is in de heilige Schriften met meer nadruk bevestigd. Niettegenstaande dat, hebben zij zich beroofd van deze hoge en meest verheven rang, van deze allerhoogste en glorieus staat. Sommigen hebben beweerd dat met „het bereiken van de goddelijke Tegenwoordigheid” is bedoeld de „Openbaring” van God in de Dag der Opstanding. Zouden zij beweren dat de „Openbaring” van God een „Universele Openbaring” betekent, dan is het overduidelijk dat een dergelijke openbaring reeds in alle dingen bestaat. De waarheid hiervan hebben Wij reeds vastgesteld, aangezien Wij hebben aangetoond dat alle dingen de ontvangers en verkondigers zijn van de luister van die volmaakte Koning, en dat de tekenen van de openbaring van die Zon, de Bron van alle luister, bestaan en zichtbaar zijn in de spiegels van al het geschapene. Wat meer is, zou de mens met het oog van goddelijke en geestelijke onderscheiding kijken, dan zal hij geredelijk erkennen dat niets, wat het ook zij, bestaan kan zonder de openbaring van de luister van God, de volmaakte Koning. Zie, hoe al het geschapene een welsprekend getuigenis aflegt van de openbaring van dat innerlijk Licht in zichzelf. Aanschouw hoe in alle dingen de deuren van de Ridván van God zijn geopend, zodat zoekers de steden van begrip en

⁹⁹ Qur’án 29:23

¹⁰⁰ Qur’án 2:46

¹⁰¹ Qur’án 2:249

¹⁰² Qur’án 18:111

¹⁰³ Qur’án 13:2

wijsheid kunnen bereiken en de tuinen van kennis en macht kunnen binnengaan. In iedere tuin zullen zij de mystieke bruid van innerlijke betekenis aanschouwen die in uiterste liefvalligheid en schoonste tooi teder wordt beschermd in de verblijven van uiting. De meeste verzen van de Qur'án wijzen op dit geestelijke onderwerp en getuigen ervan. Het vers „Evenmin is er iets dat niet Zijn lof verkondigt”¹⁰⁴ is een welsprekend bewijs daarvan; en ook het vers: „Wij hebben alle dingen bemerkt en ze opgetekend.”¹⁰⁵ Indien nu met „het bereiken van de Tegenwoordigheid Gods” wordt bedoeld het komen tot de kennis van een dergelijke openbaring, dan is het duidelijk dat alle mensen reeds de tegenwoordigheid van het onveranderlijke Aanschijn van die weergalozes Koning hebben bereikt. Waarom dan zo'n openbaring te beperken tot de Dag der Opstanding?

150 En zouden zij volhouden dat met „goddelijke Tegenwoordigheid” wordt bedoeld de „Specifieke Openbaring van God”, door zekere Súfís te kennen gegeven als de „Heilige Uitstorting”, indien deze plaats heeft in het Wezen Zelf, dan is het duidelijk dat dit eeuwig geweest is in de goddelijke Kennis. De waarheid van deze hypothese aannemend, dan is „het bereiken van de goddelijke Tegenwoordigheid” in deze zin klaarblijkelijk voor niemand mogelijk, aangezien deze openbaring is voorbehouden aan de innerlijkste Essentie welke geen mens kan bereiken. „De weg is afgesloten en alle zoekenden worden afgewezen.” De geest van de gunstelingen des hemels kan, hoe hoog hij zich ook verheft, nimmer deze plaats bereiken, hoe veel te minder het begrip van verduisterde en bekrompen geesten.

151 En zouden zij zeggen dat met „goddelijke Tegenwoordigheid” de „Secondaire Openbaring van God”, verklaard als de „Heilige Uitstorting”, wordt bedoeld, is dit zoals algemeen wordt erkend, toepasselijk op de wereld der schepping, dat wil zeggen in het rijk van de eerste en oorspronkelijke manifestatie Gods. Zulk een openbaring is voorbehouden aan Zijn Profeten en Uitverkorenen, aangezien niemand machtiger dan zij tot aanzijn is gekomen in de bestaanswereld. Deze waarheid erkennen allen en getuigen daarvan. Deze Profeten en Uitverkorenen van God zijn de ontvangers en openbaarders van al de onveranderlijke attributen en namen van God. Zij zijn de spiegels die waarachtig en getrouw het licht van God weerkaatsen. Al wat op hen toepasselijk is, is in werkelijkheid toepasselijk op God Zelf Die zowel de Zichtbare als de Onzichtbare is. Hem te kennen en Hem te bereiken Die de Oorsprong aller dingen is, is alléén mogelijk door het kennen en bereiken van de stralende Wezens die voortkomen uit de Zon van Waarheid. Door het bereiken van de tegenwoordigheid van deze heilige Lichtgevers wordt derhalve de „Tegenwoordigheid van God” bereikt. Door hun kennis wordt de kennis van God geopenbaard en door het licht van hun aangezicht wordt de luister van het Aangezicht van God zichtbaar gemaakt. Door de veelvuldige attributen van deze Essentie van Onthechting, die zowel de eersten als de laatsten, de zichtbaren als de verborgen zijn, is het duidelijk dat Hij Die de Zon van Waarheid is „de Eerste en de Laatste, de Geziene en de Verborgene is.”¹⁰⁶ Evenzo staat het met de andere verlichte namen en verheven attributen van God. Daarom, al wie, in welke Beschikking ook, deze glorieijke, schitterende en meest voortreffelijke Lichtbrengers heeft erkend en hun tegenwoordigheid heeft bereikt, heeft waarlijk de „Tegenwoordigheid van God Zelf” bereikt en is binnengegaan in de stad van eeuwig en ontsterfelijk leven. Het bereiken van zulk een tegenwoordigheid is alleen mogelijk in de Dag der Opstanding, dat is de Dag van de verrijzenis van God Zelf door Zijn alomvattende Openbaring.

¹⁰⁴ Qur'án 17:44

¹⁰⁵ Qur'án 78:29

¹⁰⁶ Qur'án 57:3

152 Dit is de betekenis van de „Dag der Opstanding”, waarvan in al de Geschriften is gesproken en die alle volkeren is aangekondigd. Overweeg: kan men zich een kostbaarder, machtiger en glorierijker dag voorstellen dan deze? Kan de mens uit eigen wil aan zo'n genade voorbijgaan en zich beroven van de milddadigheden die als voorjaarsbuien uit de hemel van barmhartigheid op de gehele mensheid neerregenen? Hoe is het mogelijk, dat - nadat zo afdoende aangetoond is, dat geen dag groter is dan deze Dag en geen openbaring glorierijker dan deze Openbaring en nadat al deze overtuigende en onweerlegbare bewijzen, waaraan geen begrijpend verstand kan twifelen en die geen geleerde over het hoofd kan zien, zijn uiteengezet - de mensen zich van zulk een milde genade laten beroven door ijdele beweringen van het volk van twijfel en inbeelding? Hebben zij niet de welbekende overlevering gehoord: „Wanneer de Qá'im verrijst, die Dag is de Dag der Opstanding?” Op gelijke wijze hebben de Imáms, die onblusbare lichten van goddelijke leiding, het vers: „Wat kunnen dezulken anders verwachten dan dat God tot hen zal komen overschaduw door wolken,”¹⁰⁷ - een teken dat zij ongetwijfeld hebben beschouwd als een van de voornaamste gebeurtenissen van de Dag der Opstanding - verklaard als betrekking hebbend op de Qá'im en Zijn manifestatie.

153 Streef er daarom naar, o mijn broeder, om de betekenis van „Opstanding” te begrijpen en zuiver uw oren van de ijdele gezegden van deze verworpen mensen. Indien gij het rijk van volkomen onthechting zoudt binnengaan, dan zult gij geredelijk getuigen dat geen dag machtiger is dan deze Dag en dat men zich geen opstanding méér ontzagwekkend dan deze Opstanding kan voorstellen. Eén rechtvaardig werk in deze Dag volbracht, evenaart alle deugdzaam daden die ontelbare eeuwen lang door de mensen zijn volbracht - ja, zelfs vragen Wij Gods vergiffenis voor zo'n vergelijking! Want waarlijk, de beloning voor zo'n daad is oneindig verheven boven de waardering der mensen. Aangezien deze beperkte en armzalige zielen gefaald hebben de ware betekenis van „Opstanding” en het „bereiken van de goddelijke Tegenwoordigheid” te begrijpen, daarom zijn zij volkomen verstoken gebleven van de genade daarvan. Ofschoon alle geleerdheid en het harde werken dat daaraan is verbonden, tot enig en fundamenteel doel heeft het bereiken en de erkenning van deze geestelijke staat, bleven zij niettemin diep verstrikt in het najagen van hun aardse studie. Zij ontzeggen zich ieder moment van vrije tijd en willen Hem niet kennen die de Essentie is van alle kennis en het enige Doel van hun zoeken! Mij dunkt, hun lippen hebben nimmer de beker van goddelijke Kennis beroerd, noch schijnen zij zelfs maar een dauwdruppel van de uitstortingen van hemelse genade te hebben verkregen.

154 Overweeg: hoe kan hij, die in de tijd van Gods Openbaring faalt om de genade van de „Goddelijke Tegenwoordigheid” te bereiken en Zijn Manifestatie te erkennen, met recht geleerd worden genoemd, al zou hij ook eeuwenlang hebben doorgebracht met het streven naar kennis en zich al de begrensde en aardse wetenschappen der mensen eigen hebben gemaakt? Het is voorzeker duidelijk dat hij op generlei wijze beschouwd kan worden als de bezitter van ware kennis. Terwijl de meest ongeletterde van alle mensen, indien hij met deze allerhoogste onderscheiding wordt vereerd, waarlijk wordt gerekend tot één van die geïnspireerde geleerde mensen, wier kennis van God is; want zo iemand heeft het toppunt van kennis en het hoogste punt van geleerdheid bereikt.

155 Deze staat is ook een der tekenen van de Dag der Openbaring, zoals er gezegd is: „De vernederden onder u zal Hij verheffen; en zij die verheven worden, zal Hij vernederen.” En

¹⁰⁷ Qur'án 2:210

eveneens heeft Hij in de Qur'án geopenbaard: „Wij wensen hen, die gering worden geacht in het land, te begunstigen en hen tot geestelijke leiders en tot Onze erfgenamen onder de mensen te maken.”¹⁰⁸ In deze tijd is men er getuige van geweest hoevelen van de godgeleerden, tengevolge van hun verwerping van de Waarheid, in de diepste diepten van onwetendheid zijn gevallen en daarin verblijven, terwijl hun namen zijn uitgewist van de registers der roemrijken en geleerden. En hoevelen der onwetenden die, wegens hun aanvaarding van het Geloof zijn omhooggestegen en de hoge top van kennis hebben bereikt, terwijl hun namen door de Pen van macht zijn gegrift op de Tafel van goddelijke Kennis. Daarom: „God wist uit en bevestigt wat Hem behaagt: want bij Hem is de Bron der Openbaring.”¹⁰⁹ Daarom is er gezegd: „naar getuigenis te zoeken wanneer het Bewijs is vastgesteld, is slechts een onbetamelijke handeling en zich bezig te houden met het streven naar kennis, wanneer het Doel van alle kennis is bereikt, is waarlijk afkeurenswaardig.” Zeg: o mensen der aarde! Aanschouwt deze met vuur bezielde Jongeling die zich door de onbegrensde diepten van de Geest spoedt, u daarbij het nieuws aankondigend: „Zie: de Lamp van God schijnt”, en u oproept acht te slaan op Zijn Zaak die, ofschoon verborgen onder de sluiers van aloude pracht, in het land Iraq boven de dageraad van eeuwige heiligheid schijnt.

156 O mijn vriend, zou de vogel van uw geest de hemelen der Openbaring van de Qur'án doorzoeken en het rijk van goddelijke kennis daarin onthuld, overpeinzen, dan zoudt gij voorzeker talloze deuren van kennis voor u geopend vinden. Gij zoudt zeker erkennen dat al deze dingen die in deze tijd de mensen hebben belet de kusten van de oceaan van eeuwige genade te bereiken, dezelfde zijn als die welke gedurende de mohammedaanse Beschikking de mensen van die tijd verhinderden dat goddelijke Licht te erkennen en van Zijn Waarheid te getuigen. Gij zult ook de verborgenheden van „wederkomst” en „openbaring” begrijpen en veilig verblijven in de meest verheven vertrekken van zekerheid en overtuiging.

157 Het gebeurde dat op zekere dag enige tegenstanders van die weergaloze Schoonheid, die ver waren afgedwaald van Gods onvergankelijk Heiligdom, honend deze woorden spraken tot Muhammad: „Waarlijk, God heeft met ons een verbond gesloten niet in een apostel te geloven, tot hij ons een offer geeft dat door vuur uit de hemel verteert.”¹¹⁰ De bedoeling van dit vers is, dat God met hen is overeengekomen dat zij niet in enig boodschapper zouden geloven tenzij hij het wonder verricht van Abel en Kain, dat wil zeggen, een offer brengt, en het vuur des hemels dit verteert; evenals zij het hadden horen vertellen in het verhaal van Abel, welk verhaal in de geschriften is geboekstaafd. In antwoord hierop zei Muhammad: „Reeds voor mij zijn Apostelen tot u gekomen met duidelijke bewijsteken en met dat waar gij van spreekt. Waarom hebt gij hen gedood? Zeg het mij indien gij oprecht zijt.”¹¹¹ En nu, wees eerlijk: hoe konden deze mensen die in de dagen van Muhammad leefden, ten tijde van Adam of andere Profeten duizenden jaren voordien hebben bestaan? Waarom zou Muhammad, die Essentie van waarheidsliefde, de mensen van Zijn tijd hebben beschuldigd van de moord op Abel of andere Profeten? Gij hebt geen andere keus dan of Muhammad te beschouwen als een bedrieger of een dwaas - wat God verhoede of vol te houden dat deze goddelijke mensen dezelfde waren die in ieder tijdperk Profeten en Boodschappers van God hebben tegengewerkt en bestreden, totdat zij hen allen tenslotte tot martelaren maakten.

¹⁰⁸ Qur'án 28:5

¹⁰⁹ Qur'án 13:41

¹¹⁰ Qur'án 3:183

¹¹¹ Qur'án 3:182

158 Overweeg dit in uw hart, opdat de liefelijke winden van goddelijke kennis die waaien vanuit de weiden van genade, de geur van de uitingen van de Welbeminde over u doen strijken en uw ziel de Ridván van begrip helpen bereiken. Aangezien de eigenzinnigen van ieder tijdperk hebben gefaald de diepere betekenis van deze gewichtige en veelzeggende uitspraken te doorgronden en zich hebben verbeeld dat het antwoord van Gods Profeten niet van toepassing was op de vragen die zij hen stelden, hebben zij aan die Essenties van kennis en begrip onwetendheid en dwaasheid toegeschreven.

159 In een ander vers protesteert Muhammad eveneens tegen de mensen van die tijd. Hij zegt: „Ofschoon zij vroeger plachten te bidden voor de overwinning op hen die niet geloofden, geloofden zij toch niet in Hem, toen Hij, van Wien zij kennis hadden, tot hen kwam. Gods vloek over de ongelovigen.”¹¹² Bedenk hoe dit vers ook aanduidt, dat de mensen die leefden ten tijde van Muhammad dezelfde mensen waren die in de dagen der Profeten vanouds twistten en streden teneinde het Geloof van God te bevorderen en Zijn Zaak te onderrichten. En toch, hoe konden de generaties die ten tijde van Jezus en van Mozes leefden en zij, die leefden ten tijde van Muhammad, worden beschouwd als werkelijk één en hetzelfde volk? Bovendien, degenen die zij vroeger gekend hadden, waren Mozes, de openbaarder van de Pentateuch, en Jezus, de geestelijke Vader van het Evangelie. Waarom zei Muhammad nochtans: „Toen Hij die zij kenden tot hen kwam” - dat is Jezus of Mozes - „verloochenden zij Hem.” Werd Muhammad uiterlijk gezien niet met een andere naam genoemd? Was Hij niet afkomstig uit een andere stad? Sprak Hij niet een andere taal en openbaarde Hij niet een andere wet? Hoe kan dan de waarheid van dit vers worden vastgesteld en de betekenis ervan duidelijk worden gemaakt?

160 Streef er daarom naar de betekenis te begrijpen van „wederkomst”, wat zo uitdrukkelijk in de Qur’án zelf is geopenbaard en tot nu toe door niemand is begrepen. Wat zegt gij daarover? Indien gij zegt, dat Muhammad de „wederkomst” was van de Profeten vanouds, waar dit vers van getuigt, dan moeten Zijn Metgezellen eveneens de „wederkomst” zijn van de vroegere Metgezellen, evenals de „wederkomst” der vroegere mensen duidelijk wordt bevestigd door de tekst van bovenvermelde verzen. En als gij dit ontkent, dan hebt gij met zekerheid de waarheid afgewezen van de Qur’án, het zekerste getuigenis van God aan de mensen. Tracht evenzo de betekenis te vatten van „wederkomst”, „openbaring” en „opstanding” waarvan is getuigd in de dagen van de Manifestaties van de goddelijke Essentie, opdat gij met uw eigen ogen de „wederkomst” van de heilige zielen in geheiligde en verlichte lichamen moogt aanschouwen, het stof van onwetendheid moogt wegwassen en uw verduisterd „ik” reinigen met de wateren van genade die vloeien uit de Bron van goddelijke Kennis; opdat gij misschien, door Gods kracht en het licht van goddelijke leiding, de Dageraad van eeuwige luister moogt onderscheiden van de duistere nacht van dwaling.

161 Verder is het u duidelijk, dat de Draggers van het vertrouwen Gods aan de volkeren der aarde bekend worden gemaakt als de Exponenten van een nieuwe Zaak en de Draggers van een nieuwe Boodschap. Aangezien deze Vogels van de hemelse Troon allen zijn neergezonden uit de hemel van Gods Wil, en aangezien zij allen opstaan om Zijn onweerstaanbaar Geloof te verkondigen, daarom zijn zij allen te beschouwen als één ziel en één en dezelfde persoon. Want zij drinken allen uit de ene Beker van Gods liefde en allen hebben deel aan de vruchten van dezelfde Boom van Eenheid. Ieder van deze Manifestaties van God heeft een tweevoudige rang. De ene is de rang van louter vergeestelijking en wezenlijke eenheid. In dit

¹¹² Qur’án 2:89

opzicht wijkt gij niet af van de waarheid, indien gij hen allen bij één naam noemt en aan hen allen dezelfde attributen toeschrijft. Zoals Hij heeft geopenbaard: „Niet maken Wij onderscheid tussen één van Zijn Boodschappers!”¹¹³ Want zij allen roepen de volkeren der aarde op tot erkenning van de Eenheid van God en zij kondigen hun de Kawthar aan van oneindige genade en milddadigheid. Zij zijn allen bekleed met het gewaad van Profeet en geerd met de mantel van heerlijkheid. Zo heeft Muhammad, de Punt van de Qur’án, geopenbaard: „Ik ben alle Profeten”. Eveneens zegt Hij: „Ik ben de eerste Adam, Noach, Mozes en Jezus”. Soortgelijke verklaringen werden afgelegd door ’Alí. Uitspraken als deze, die de wezenlijke eenheid van deze Exponenten van Eenheid aanduiden, zijn ook voortgevloeid uit de kanalen van Gods onsterfelijke uiting en de Schatkamers der juwelen van goddelijke kennis, en zijn opgetekend in de Schriften. Deze Verschijningen zijn de ontvangers van het goddelijke Gebod en de dageraden van Zijn Openbaring. Deze Openbaring is verheven boven de sluiers van meervoudigheid en de begrenzingen van aantal. Zo zegt Hij: „Onze Zaak is één en dezelfde”.¹¹⁴ Aangezien de Zaak één en dezelfde is, zijn de Exponenten hiervan vanzelfsprekend ook één en dezelfde. Zoals de Imams van het islamitische Geloof, die lampen van zekerheid, hebben gezegd: „Muhammad is onze eerste, Muhammad is onze laatste, Muhammad ons alles.”

162 Het is u overduidelijk dat alle Profeten de Tempels zijn van Gods Zaak, verschenen in verschillende stoffelijke omhulsels. Indien gij met scherpziende blik wilt waarnemen, dan zult gij zien dat zij allen verblijven in dezelfde tabernakel, zich verheffen in dezelfde hemel, gezeten zijn op dezelfde troon, dezelfde taal spreken en hetzelfde Geloof verkondigen. Van dien aard is de eenheid van deze Essenties van bestaan, deze Hemellichten van oneindige en onmetelijke luister. Zou daarom één van de Manifestaties van heiligheid verkondigen: „Ik ben de weerkeer van alle Profeten”, dan spreekt hij waarlijk de waarheid. Evenzo is in iedere volgende Openbaring de terugkeer van de voorafgaande Openbaring een feit. Deze waarheid staat vast. Aangezien de wederkeer van Gods Profeten, zoals deze is aangeduid in de verzen en overleveringen, afdoende is aangetoond, daarom ook is de wederkeer van hun uitverkorenen duidelijk bewezen. Deze terugkeer is op zich zo duidelijk dat geen verder getuigenis of bewijs nodig is. Neem als voorbeeld de Profeet Noach. Toen Hij werd bekleed met het gewaad van Boodschapper en door Gods Geest werd bewogen om op te staan en Zijn Zaak te verkondigen, werd een ieder die in Hem geloofde en Zijn Geloof erkende met de genade van een nieuw leven begiftigd. Van hem kon waarlijk worden gezegd dat hij wedergeboren was en tot nieuw leven kwam, aangezien hij, voordat hij geloofde in God en Zijn Manifestatie, zijn zinnen had gezet op de dingen der wereld, zoals gehechtheid aan aardse goederen, aan vrouw, kinderen, eten, drinken en zo meer, zozeer dat dag en nacht zijn enige zorg het vergaren van rijkdommen was en het zich verschaffen van de middelen tot genot en plezier. Naast deze dingen was hij, voordat hij deel had aan de herlevende wateren des geloofs, zo verknocht aan de overleveringen van zijn voorvaderen en zo hartstochtelijk toegewijd aan de naleving van hun gebruiken en wetten, dat hij liever was gestorven dan één letter te schenden van de bijgelovige vormen en gewoonten, die onder zijn volk in gebruik waren. Evenals de mensen hebben uitgeroepen: „waarlijk, wij bevonden dat onze vaders een geloof hadden en waarlijk, in hun voetstappen volgen wij.”¹¹⁵

¹¹³ Qur’án 2:285

¹¹⁴ Qur’án 54:50

¹¹⁵ Qur’án 43:22

163 Deze zelfde mensen ondergingen, - hoewel gewikkeld in al deze sluiers van beperking en niettegenstaande de dwang van zulke voorschriften, - zodra zij de onsterfelijke drank des geloofs dronken uit de beker van zekerheid, in handen van de Manifestatie van de Alglorierijke, zo'n verandering dat zij terwille van Hem afstand wilden doen van hun verwanten, hun bezittingen, hun leven, hun geloof, ja, van alles behalve God! Zo overweldigend was hun verlangen naar God, zo meeslepend hun zielsverrukkende vreugde, dat de wereld en al wat daarop is voor hun ogen in het niet verdween. Hebben deze mensen niet als voorbeeld gediend van de verborgenheden van „wederkeer” en „wedergeboorte”? Is men er geen getuige van geweest, dat deze zelfde mensen, voordat zij met de nieuwe en wondere genade van God waren begiftigd, talloze middelen te baat namen om hun leven tegen de ondergang te verzekeren? Vervulde een doorn hen niet met schrik en deed het zien van een vos hen niet de vlucht nemen? Maar toen God hen eenmaal met Zijn hoogste onderscheiding had vereerd en hun Zijn barmhartige genade had verleend, hadden zij, als zij daartoe in staat waren, gaarne tienduizend levens in Zijn pad opgeofferd! Ja, zelfs smachtten hun gezegende zielen, hun lichamelijke gevangenschap verachtend, naar verlossing. Eén enkele strijder van dat leger zou een grote menigte tegemoet willen treden en deze bestrijden! Immers, juist tengevolge van de ommekeer die in hun leven heeft plaats gevonden, zijn zij in staat dergelijke daden te volbrengen die zo tegenstrijdig zijn aan menselijke gedragingen en hun wereldse begeerten!

164 Het is duidelijk dat alleen deze mystieke verandering de oorzaak kon zijn van een dergelijke geest en gedrag dat zij aan de wereld lieten zien, en dat zo geheel verschillend was van hun vroegere gewoonten en gebruiken. Want hun onrust werd veranderd in rust, hun twijfel in zekerheid, hun vrees in moed. Het vermogen van het goddelijke Elixir is zo groot, dat het in een oogwenk de mensenziel verandert!

165 Neem bijvoorbeeld de substantie van het koper. Zou het in zijn eigen mijn verhinderd worden te verharden, dan zou het binnen zeventig jaar tot goud worden. Sommigen verdedigen echter de stelling dat koper zelf goud is, en doordat het een vaste stof is geworden in een onvolkomen toestand is geraakt en daarom niet de eigen staat heeft bereikt.

166 Hoe het ook zij - het ware elixir zal maken dat de substantie van het koper in een ogenblik de toestand van goud bereikt en in een oogwenk de zeventig jaar durende ontwikkelingsstadia doorloopt. Zou dit goud koper genoemd kunnen worden? Zou men kunnen beweren, dat het de toestand van goud niet had bereikt, terwijl de toetssteen bij de hand is om het te keuren en het van koper te onderscheiden?

167 Op gelijke wijze doorkruisen deze mensen door de kracht van het goddelijke Elixir, in een oogwenk de stoffelijke wereld en dringen door in het rijk van heiligheid; en met één stap laten zij de aardse beperkingen achter zich en bereiken het domein van de Plaatsloze. Het betaamt u, uw uiterste best te doen om dit Elixir te verkrijgen dat in één ademtocht maakt dat het Westen van onwetendheid het Oosten van kennis bereikt, het duister van de nacht verlicht met het luister van de morgen, de zwerver in de wildernis van twijfel leidt naar de bron van de goddelijke Tegenwoordigheid en de Fontein van zekerheid, en sterfelijke zielen de eer verleent in de Ridván van onsterfelijkheid te worden opgen-omen. Zou men nu dit goud als koper kunnen beschouwen, dan zou men evenzo deze mensen als dezelfde moeten beschouwen die zij waren voordat hun dit geloof was geschonken.

168 O broeder, zie hoe elk der innerlijke geheimen van „wedergeboorte”, van „wederkeer” en van „opstanding” door deze volkomen toereikende, onweerlegbare en beslissende

uitspraken voor uw ogen zijn ontsluitend en opgelost. God geve dat gij door Zijn genadige en onzichtbare bijstand, uw lichaam en ziel moogt ontdoen van het oude kleed en gij u moogt tooien met het nieuwe en onvergankelijke gewaad.

169 Daarom kunnen zij die in iedere volgende Beschikking de overige mensheid voorgingen in het omhelzen van Gods Geloof, die de heldere wateren van kennis dronken uit de hand van de goddelijke Schoonheid, en de meest verheven toppen van geloof en zekerheid bereikten, in naam, in werkelijkheid, in daden, in woorden en in rang beschouwd worden als de „terugkeer” van hen, die in een vorige Beschikking gelijksoortige onderscheidingen hadden verworven. Want, alles waarvan de mensen uit een vorige Beschikking hebben blijk gegeven, hetzelfde is betoond door de mensen van de laatstgenoemde generatie. Neem de roos: of zij nu bloeit in het oosten of in het westen, het is niettemin een roos. Want in dit opzicht is niet de uiterlijke gedaante en vorm van de roos van belang, maar veeleer de reuk en geur die van haar uitgaat.

170 Bevrijd daarom uw blik van alle aardse beperkingen, opdat gij hen allen moogt zien als de dragers van één Naam, de vertolkers van één Zaak, de manifestaties van één Zelf en de openbaarders van één Waarheid; opdat gij de mystieke „wederkeer” van de Woorden Gods moogt begrijpen, zoals door deze uitspraken is uiteengezet. Denk een ogenblik na over het gedrag van de metgezellen van de mohammedaanse Beschikking. Bedenk, hoe zij door de opwekkende adem van Muhammad werden gezuiverd van de bezoedeling van aardse ijdelheden, werden bevrijd van zelfzuchtige begeerten en onthecht van alles buiten Hem. Zie, hoe zij alle volkeren der aarde voorgingen in het bereiken van Zijn heilige Tegenwoordigheid - de Tegenwoordigheid van God Zelf - hoe zij afstand deden van de wereld en al wat daarop is, en vrijwillig en vreugdevol hun leven offerden aan de voeten van die Manifestatie van de Alglorierijke. En aanschouw nu de „wederkeer” van dezelfde vastberadenheid, dezelfde standvastigheid en zelfverloochening, getoond door de metgezellen van het Punt van de Bayán.¹¹⁶ Gij zijt er getuige van geweest, hoe deze metgezellen, door de wonderen der genade van de Heer der Heren, de banieren van verheven zelfverloochening hebben gehesen op de ongenaakbare hoogten van glorie. Deze Lichten zijn voortgekomen uit slechts één Bron en deze vruchten zijn de vruchten van één Boom. U kunt geen enkel onderscheid tussen hen waarnemen. Dit alles komt door Gods genade! Aan wie Hij wil, schenkt Hij Zijn genade. Geve God dat wij het land van verloochening vermijden en voortgaan in de oceaan van aanvaarding, zodat wij met een blik, die bevrijd is van alle tegenstrijdigheden, de werelden van eenheid en verscheidenheid, van variatie en onverdeeldheid, van beperking en onthechting mogen waarnemen en opstijgen naar het hoogste en binnenste heiligdom van de innerlijke betekenis van het Woord Gods.

171 Met deze verklaringen is daarom overduidelijk gemaakt dat, indien er in het „Einde dat geen einde kent”, een Ziel kenbaar zou worden gemaakt en opstaan om een Zaak te verkondigen en te verdedigen, welke in het „Begin dat geen begin heeft” door een andere Ziel werd verkondigd en verdedigd, het terecht van Hem die de Laatste is en van Hem die de Eerste was, gezegd kan worden dat zij één en dezelfde zijn, aangezien beide de Vertolkers zijn van één en dezelfde Zaak. Daarom heeft het Punt van de Bayán - moge het leven van alles buiten Hem zijn offer zijn! - de Manifestaties van God vergeleken met de zon, die hoewel zij opkomt vanuit het „Begin dat geen begin heeft” naar het „Einde dat geen einde kent”, niettemin dezelfde zon is. Zoudt gij nu zeggen, dat deze zon de voorafgaande zon is,

¹¹⁶ De Báb

dan spreekt gij de waarheid, en indien gij zegt dat deze zon de „wederkeer” is van die zon, dan spreekt gij ook de waarheid. Eveneens is met deze verklaring duidelijk gemaakt dat de term „laatste” toepasselijk is op de „eerste” en de term „eerste” toepasselijk is op de „laatste”, aangezien beide, de „eerste” en de „laatste”, zijn verrezen om één en hetzelfde Geloof te verkondigen.

172 En toch, hoevelen zijn er nog - niettegenstaande de duidelijkheid van dit onderwerp voor hen die de wijn van kennis en zekerheid volop gedronken hebben - die, doordat zij de betekenis ervan niet begrepen, hun verstand lieten verduisteren door de term „Zegel der Profeten” en zich zodoende hebben beroofd van de genade van al Zijn veelvuldige milddadigheden! Heeft niet Muhammad Zelf verklaard: „Ik ben alle Profeten?” Heeft Hij niet gezegd zoals Wij reeds hebben vermeld: „Ik ben Adam, Noach, Mozes en Jezus?” Waarom zou Muhammad, die onsterfelijke Schoonheid, Die heeft gezegd: „Ik ben de eerste Adam” niet in staat zijn om eveneens te zeggen: „Ik ben de laatste Adam?” Want evenals Hij Zichzelf beschouwde de „Eerste der Profeten” te zijn - dat wil zeggen Adam - zo is ook het „Zegel der Profeten” toepasselijk op die goddelijke Schoonheid. Toegegeven moet worden dat het duidelijk is dat Hij, de „Eerste der Profeten” zijnde, eveneens hun „Zegel” is.

173 Het mysterie van dit onderwerp is in deze Beschikking een zware beproeving geweest voor de gehele mensheid. Zie hoe talrijk degenen zijn die, zich vastklemmend aan deze woorden, Hem niet hebben geloofd Die hun ware Openbaarder is. Wat, vragen Wij ons af, konden deze mensen hebben begrepen van de termen „eerste” en „laatste” wanneer zij betrekking hebben op God - Zijn Naam zij verheerlijkt! - Als zij volhouden dat deze termen betrekking hebben op deze stoffelijke wereld, hoe kon dit dan mogelijk zijn, daar de zichtbare ordening der dingen nog duidelijk bestaat? Neen, in dit geval is met „eerste” geen ander bedoeld dan de „laatste” en met „laatste” geen ander dan de „eerste”.

174 Evenals in het „Begin dat geen begin heeft” de term „laatste” waarlijk van toepassing is op Hem die de Opvoeder is van het zichtbare en het onzichtbare, zo zijn ook de termen „eerste” en „laatste” van toepassing op Zijn Manifestaties. Zij zijn tegelijkertijd de Exponenten van zowel de „eerste” als de „laatste”. Terwijl zij zijn gezeten op de zetel van de „eerste”, nemen zij de troon in van de „laatste”. Zou er een scherpziend oog worden gevonden, dan zou dit snel waarnemen, dat de vertolkers van de „eerste” en de „laatste”, van het „zichtbare” en het „verborgene”, van het „begin” en het „zegel”, geen andere zijn dan deze heilige Wezens, deze Kernen van onthechting, deze goddelijke Zielen. En indien gij zoudt opstijgen in het heilige rijk van „God was alleen, er was niemand buiten Hem” dan zult gij gewaar worden, dat aan dat Hof al deze namen geheel en al afwezig en volkomen vergeten zijn. Dan zullen uw ogen niet langer verduisterd worden door deze sluiers, deze termen en toespelingen. Hoe hemels en verheven is deze rang, die zelfs Gabriël niet zonder geleide en de Vogel des Hemels nooit zonder hulp kan bereiken.

175 Tracht nu de betekenis te begrijpen van het volgende gezegde van 'Alí, de Aanvoerder der Gelovigen: „Het doordringen van de sluiers van roem, zonder hulp”. Tot deze sluiers van roem behoren de godgeleerden en theologen die leven ten tijde van de Manifestatie van God, doch vanwege hun gebrek aan onderscheidingsvermogen en hun liefde voor en begeerte naar leiderschap in gebreke bleven zich te onderwerpen aan de Zaak Gods, ja zelfs weigerden naar de hemelse Melodie te luisteren. „Zij hebben hun vingers in hun oren

gestoken”.¹¹⁷ En ook de mensen hebben zich, terwijl zij God volkomen negeren en hen voor hun meesters houden, zonder voorbehoud onder het gezag van deze gewichtigdoende en schijnheilige leiders geplaatst, want zij missen gezicht, gehoor en gevoel om uit zichzelf waarheid van leugen te onderscheiden.

176 Niettegenstaande de goddelijk-geïnspireerde vermaningen van alle Profeten, Heiligen en door God Uitverkorenen, die de mensen voorschreven met hun eigen ogen te zien en met hun eigen oren te horen, hebben zij deze raadgevingen minachtend afgewezen en blindelings de leiders van hun Geloof gevolgd en zullen hen blijven volgen. Zou een arm en onbekend persoon, verstoken van enige geleerdheid, hen toespreken: „O mijn volk! volgt de Boodschappers van God”¹¹⁸, dan zouden zij, zeer verbaasd over zo’n verklaring, antwoorden: „Wat! Meent gij dat al deze godgeleerden, al deze belichamingen van geleerdheid, met al hun gezag, hun pracht en praal, hebben gedwaald en waarheid niet van leugen hebben kunnen onderscheiden? Beweert gij, en mensen zoals u, datgene te hebben begrepen wat zij niet hebben bevat?” Indien hoeveelheid en prachtige kleding beschouwd werden als de maatstaf van geleerdheid en waarheid, dan zouden de mensen uit een vroegere tijd - die nooit door de huidige mens in hoeveelheid, pracht en macht zijn overtroffen - voorzeker tot een voortreffelijker en waardiger volk gerekend moeten worden.

177 Het is zonneklaar dat, telkens wanneer de Manifestaties van Heiligheid werden geopenbaard, de godgeleerden van hun tijd de mensen hebben verhinderd de weg der waarheid te bereiken. Hiervan getuigen de optekeningen in alle geschriften en heilige boeken. Niet één Profeet van God werd kenbaar gemaakt Die niet het slachtoffer werd van de meedogenloze haat, de veroordeling, verloochening en vervolging van de geestelijken van Zijn tijd! Wee hen voor de ongerechtigheden eertijds door hen bedreven! Wee hen voor hetgeen zij nu doen! Welke sluiers van roem zijn smartelijker dan deze belichamingen van dwaling! Bij de rechtvaardigheid Gods! Door zulke sluiers heen te dringen is de machtigste aller handelingen en ze vaneen te scheuren de meest verdienstelijke alle daden! Moge God ons en u terzijde staan, O schare van de Geest! Opdat gij mogelijkerwijs ten tijde van Zijn Manifestatie genadiglijk geholpen moogt worden om zulke daden te verrichten en in Zijn dagen de Tegenwoordigheid van God moogt bereiken.

178 Verder zijn met de „sluiers van roem” bedoeld termen als het „Zegel der Profeten” en dergelijke, waarvan de verwijdering een verheven prestatie is in de ogen van deze eenvoudige en dwalende zielen. Door deze mysterieuze gezegden, deze smartelijke „sluiers van roem” zijn zij allen verhinderd het licht van waarheid te aanschouwen. Hebben zij de melodie niet gehoord van de vogel des Hemels¹¹⁹ die dit mysterie uitte: „Duizend Fatima’s heb ik gehuwd die allen de dochters waren van Muhammad, Zoon van ’Abdu’lláh, het ’Zegel der Profeten’.” Zie hoe talrijk de verborgenheden zijn, die alsnog onopgehelderd liggen in de tabernakel van de kennis Gods, en hoe talrijk de juwelen van Zijn wijsheid die nog verborgen liggen in Zijn onschendbare schatkamers! Zoudt gij dit in uw hart overdenken, dan zoudt gij beseffen dat het werk Zijner handen noch begin noch einde kent. Het domein van Zijn bevel is te uitgestrekt om door sterfelijke tong te worden beschreven of door de vogel van de menselijke geest te worden doorkruist; en de beschikkingen van Zijn voorzienigheid zijn te geheimzinnig om door het menselijke verstand te worden begrepen. Zijn schepping kent geen einde en heeft

¹¹⁷ Qur’án 2:19

¹¹⁸ Qur’án 36:20

¹¹⁹ Imám ‘Alí

altijd bestaan vanaf het „Begin dat geen begin heeft”; en de Manifestaties van Zijn Schoonheid kennen geen begin en zij zullen voortgaan tot het „Einde dat geen einde kent”. Overpeins deze woorden in uw hart en bedenk hoe zeer dit geldt voor al deze heilige Zielen.

179 Span u eveneens in de betekenis te begrijpen van de melodie van de eeuwige schoonheid Husayn, zoon van 'Alí die tot Salmán de volgende woorden sprak: „Ik was met duizend Adams tezamen, de tijdsruimte tussen elk hunner en de volgende Adam was vijftig duizend jaar en aan ieder van hen maakte ik het Opvolgerschap bekend dat aan mijn vader is verleend.” Hij vertelt dan bepaalde bijzonderheden, en tot slot: „Ik heb duizend veldslagen geleverd in het pad van God, waarvan de minste en meest onbetekenende was gelijk de slag van Khaybar, waarin mijn vader vocht en zich verweerde tegen de ongeovigen.” Tracht nu uit deze twee overleveringen de verborgenheden van „einde”, „wederkeer” en „schepping zonder begin of einde” te begrijpen.

180 O mijn geliefde! Onmetelijk verheven is de hemelse Melodie boven de pogingen van het menselijke oor om haar te horen of van het menselijke verstand om haar mysteries te vatten! Hoe kan de hulpeloze mier binnengaan in het hof van de Alglorierijke? En toch verwerpen zwakke zielen, door gebrek aan begrip, deze diepzinnige uitspraken en betwijfelen de waarheid van dergelijke overleveringen. Neen, niemand kan deze begrijpen, behalve zij die een begrijpend hart bezitten. Zeg, Hij is dat Einde voor Wie men zich geen einde in het heelal kan voorstellen en voor Wie men zich geen begin in de wereld van schepping kan indenken. Aanschouw, o aardse schare, de schitterende pracht van het Einde, geopenbaard in de Manifestaties van het Begin!

181 Hoe vreemd! Deze mensen klemmen zich met één hand vast aan die verzen van de Qur'án en die overleveringen van de mensen van zekerheid die zij in overeenstemming met hun neigingen en belangen hebben bevonden, en met de andere hand verwerpen zij die verzen die in strijd zijn met hun zelfzuchtige begeerten. „Geloof gij dan in een deel van het Boek en loochent een ander deel.”¹²⁰ Hoe kunt gij oordelen wat gij niet begrijpt? Zo heeft de Heer van het bestaan in Zijn onfeilbaar Boek, nadat Hij in Zijn verheven gezegde: „Muhammad is de Apostel Gods en het Zegel der Profeten”¹²¹, sprak van het „Zegel”, aan alle mensen de belofte geopenbaard van „het bereiken van de goddelijke Tegenwoordigheid.” Van dit bereiken van de tegenwoordigheid van de onsterfelijke Koning getuigen de verzen van het Boek, waarvan Wij reeds enkele hebben vermeld. De ene ware God is Mijn getuige! Niets verhevener of duidelijker dan „het bereiken van de goddelijke Tegenwoordigheid” is er in de Qur'án geopenbaard. Wel ga het hem die dit heeft bereikt in een tijd dat het merendeel der mensen zich daarvan heeft afgewend, zoals ook gij ziet.

182 En toch hebben zij zich, door de verborgenheid van het voorafgaande vers, afgewend van de genade die in het laatste vers wordt beloofd, niettegenstaande het feit dat „het bereiken van de goddelijke Tegenwoordigheid” in de „Dag der Opstanding” uitdrukkelijk wordt gesteld in het Boek. Het is aangetoond en met duidelijke bewijzen definitief vastgesteld, dat met „Opstanding” het opstaan van de Manifestatie van God wordt bedoeld om Zijn Zaak te verkondigen en met „het bereiken van de goddelijke Tegenwoordigheid” het bereiken van Zijn Schoonheid in de persoon van Zijn Manifestatie is bedoeld. Want waarlijk, „Geen blik

¹²⁰ Qur'án 2:85

¹²¹ Qur'án 33:40

ontwaart Hem, doch Hij ontwaart alles”¹²². Niettegenstaande al deze onweerlegbare feiten en duidelijke verklaringen hebben zij zich zinneloos vastgeklemd aan de term „zegel” en bleven zij volkomen verstoken van de erkenning van Hem die ten tijde van Zijn aanwezigheid zowel de Openbaarder van het Zegel als van het Begin is. „Indien God de mensen zou kastijden voor hun verderfelijke daden, zou Hij op aarde niet één levend wezen laten! Maar tot een vastgestelde tijd geeft Hij hun respijt.”¹²³ Maar hadden deze mensen, afgezien van al die dingen, een druppel verkregen uit de kristalheldere stroom die voortvloeit uit de woorden: „God doet al wat Hij wil en beveelt al wat Hem behaagt”, dan zouden zij niet zulke onbetamelijke haarkloverij als deze te berde hebben gebracht tegen het Brandpunt van Zijn Openbaring. De Zaak Gods, alle daden en woorden, zijn in de greep van Zijn macht. „Alle dingen liggen gevangen in de holte van Zijn machtige Hand; alle dingen zijn gemakkelijk en mogelijk voor Hem.” Hij volbrengt al wat Hij wil en doet al wat Hij wenst. „Al wie zegt 'waarom' of 'waarvoor' is een godslasteraar!” Zouden deze mensen ontwaken uit de sluimer van onachtzaamheid en beseffen wat zij hebben gedaan, dan zouden zij zeker omkomen en zich uit eigen beweging in het vuur - hun laatste ware verblijfplaats - werpen. Hebben zij niet gehoord wat Hij heeft geopenbaard: „Niet zal Hem naar Zijn handelwijze worden gevraagd.”¹²⁴ Hoe kan een mens, in het licht van deze uitspraken, zo stoutmoedig zijn om aan Hem te twijfelen en zich met ijdele praat bezighouden?

183 Genadige God! Zo groot is de dwaasheid en verdorvenheid der mensen dat zij zich hebben gericht naar hun eigen opvattingen en verlangens, en de kennis en de wil van God - Zijn naam zij geheiligd en verheerlijkt - de rug hebben toegekeerd!

184 Wees eerlijk: Zouden deze mensen de waarheid van deze stralende woorden en heilige toespelingen erkennen en God zien als „Hem die doet al wat Hem behaagt” hoe zouden zij dan langer kunnen hechten aan deze schreeuwende ongerijmdheden? Neen, zij zouden van ganser harte al wat Hij zegt aanvaarden en zich daaraan onderwerpen. Ik zweer bij God! Ware het niet om reden van het goddelijke Gebod en de ondoorgrondelijke beschikkingen van de Voorzienigheid, dan zou de aarde zelf al deze mensen totaal hebben vernietigd! „Hij zal hun echter uitstel geven tot de aangewezen tijd van een bekende dag.”

185 Twaalf honderd tachtig jaren zijn verstreken sinds de dageraad van de mohammedaanse Beschikking, en bij het aanbreken van iedere dag hebben deze blinde en laagstaande mensen hun Qur'án opgezegd en toch zijn zij er niet in geslaagd één letter van dat Boek te begrijpen! Telkens weer lezen zij die verzen welke duidelijk getuigen van het wezenlijke van deze heilige onderwerpen en van de waarheid der Manifestaties van eeuwige Glorie, en nog steeds begrijpen zij de bedoeling er niet van. Zij hebben zelfs al die tijd gefaald zich te realiseren, dat in ieder tijdperk het lezen van de geschriften en heilige boeken tot geen ander doel dient dan de lezer in staat te stellen hun betekenis te begrijpen en hun diepste mysteries te ontrafelen. Want lezen, zonder begrip, brengt de mens geen blijvend voordeel.

186 En het gebeurde dat op zekere dag een arme man, die dorstte naar de oceaan van Zijn kennis, deze Ziel kwam bezoeken. Terwijl Wij ons met hem onderhielden kwam het gesprek op de tekenen van de Dag des Oordeels, Opstanding, Herleving en Afrekening. Hij drong er

¹²² Qur'án 6:103

¹²³ Qur'án 16:61

¹²⁴ Qur'án 21:23

op aan dat Wij zouden uitleggen, hoe, in deze wondere Beschikking, de volkeren der wereld ter verantwoording werden geroepen, terwijl geen mens daarmee bekend werd gemaakt. Daarop deelden Wij hem, overeenkomstig zijn begripsvermogen en inzicht, enige waarheden van Wetenschap en aloude Wijsheid mee. Toen vroegen Wij hem: „Hebt gij de Qur’án niet gelezen en kent gij dit gezegd vers niet: ’Te dien dage zal noch mens noch geest naar zijn zonde worden gevraagd.’¹²⁵ Beseft u niet dat met „vragen” niet is bedoeld vragen met tong of taal, zoals het vers zelf aanduidt en bevestigt? Want daarna wordt er gezegd: ’De zondaren zullen aan hun gedragingen worden gekend en zij zullen bij hun voorhoofdslokken en bij hun voeten worden aangegrepen’.”¹²⁶

187 Aldus worden de volkeren der wereld beoordeeld naar hun gedragingen. Daardoor komen hun ongelof, hun geloof en hun ongerechtigheden alle aan het licht. Evenals het in deze tijd duidelijk is, dat zij die dwalen, aan hun gedragingen worden gekend en onderscheiden van de volgelingen van goddelijke Leiding. Zouden deze mensen, geheel ter wille van God en met geen andere wens dan Zijn welbehagen, de verzen van het Boek in hun hart overpeinzen, dan zouden zij zeker vinden wat zij zoeken. In deze verzen zouden zij alle dingen, groot of klein, die in deze Beschikking hebben plaatsgehad, duidelijk geopenbaard vinden. Zelfs zouden zij er verwijzingen in vinden aangaande het vertrek uit hun geboorteland van de Manifestaties van de namen en attributen van God, en eveneens aangaande de tegenstand en hoogmoedige aanmatiging van regering en volk; en aangaande het wonen en de vestiging van de universele Manifestatie in een bepaald en speciaal aangewezen land. Geen mens kan dit echter begrijpen behalve hij die een begrijpend hart bezit.

188 Wij besluiten Ons onderwerp met hetgeen vroeger werd geopenbaard aan Muhammad, opdat dit besluit de geur moge verspreiden van de heilige muskus die de mensen leidt naar de Ridván van onvergankelijke luister. Hij zei, en Zijn Woord is de waarheid: „En God roept op tot het Verblijf des Vredes¹²⁷; en Hij leidt naar het rechte pad wie het Hem behaagt.”¹²⁸ „Voor hen is een Verblijf des Vredes bij hun Heer! Hij zal hun Beschermers zijn vanwege hun werken.”¹²⁹ Dit heeft Hij geopenbaard opdat Zijn genade de wereld moge omvatten. Geprezen zij God, de Heer van alle bestaan!

189 Wij hebben herhaaldelijk, op verschillende wijzen de betekenis van ieder onderwerp uiteengezet, opdat bijgeval een ieder, hoog of laag, naar aanleg en vermogen, zijn deel daarvan moge verkrijgen. Zou hij niet in staat zijn een bepaalde redenering te begrijpen, dan kan hij, door een andere redenering te raadplegen op die wijze zijn doel bereiken. „Opdat mensen van allerlei slag te weten kunnen komen, wààr hun dorst te lessen.”

190 Bij God! Deze Vogel des Hemels die nu in het stof verwijlt, kan behalve deze melodieën, ontelbare liederen doen horen en is in staat om afgezien van deze uitspraken, talloze verborgenheden te onthullen. Iedere afzonderlijke toon van Zijn onuitgesproken uitingen is onmetelijk verheven boven alles wat reeds is geopenbaard en oneindig verheerlijkt boven hetgeen uit deze Pen is voortgevloeid. Laat de toekomst het uur onthullen waarop de

¹²⁵ Qur’án 55:39

¹²⁶ Qur’án 55:41

¹²⁷ Bagdád

¹²⁸ Qur’án 10:25

¹²⁹ Qur’án 6:127

Bruiden van innerlijke betekenis, zoals Gods Wil heeft bevolen, zich ongesluiert zullen voortspoeden uit hun mystieke woningen en zich kenbaar zullen maken in het aloude rijk van het zijn. Niets, wat dan ook, is mogelijk zonder Zijn toestemming; géén macht kan stand houden dan door Zijn macht, en er is geen ander God dan Hij. Van Hem is de wereld der schepping en Gods Zaak is de Zijne. Allen verkondigen Zijn Openbaring en allen onthullen de verborgenheden van Zijn Geest.

191 Wij hebben reeds in de voorafgaande bladzijden twee rangen toegewezen aan de Hemellichten die opkomen aan de Dageraden van eeuwige heiligheid. Een van deze rangen, de rang van essentiële eenheid, hebben Wij reeds uitgelegd. „Wij maken geen onderscheid tussen wie ook van hen.”¹³⁰ De andere is de rang van het onderscheid en behoort tot de wereld van de schepping en haar beperkingen. In dit opzicht bezit iedere Manifestatie van God een onderscheiden persoonlijkheid, heeft een duidelijk voorgeschreven opdracht, een voorbeschikte Openbaring en speciaal afgebakende beperkingen. Een ieder van hen wordt onder een andere naam gekend, wordt gekenmerkt door een speciale hoedanigheid, vervult een bepaalde Zending en is een eigen Openbaring toevertrouwd. Evenals Hij zegt: „Van de Apostelen hebben wij enkelen boven de anderen doen uitmunten. Met enkelen sprak God, enkelen verhief Hij tot een hoge rang en Jezus, zoon van Maria, schonken Wij duidelijke tekenen en Wij sterkten Hem met de Heilige Geest.”¹³¹.

192 Door dit verschil in rang en zending komt het, dat de woorden en uitspraken die voortvloeien uit deze Bronnen van goddelijke kennis, schijnbaar uiteenlopen en verschillen. Anderzijds zijn in de ogen van hen die zijn ingewijd in de mysteries van goddelijke wijsheid, al hun uitingen in werkelijkheid slechts de uitdrukking van één Waarheid. Daar de meeste mensen deze rangen, waarnaar Wij hebben verwezen, niet naar waarde hebben geschat, voelen zij zich verward en ontmoedigd door de uiteenlopende uitspraken die zijn verkondigd door de Manifestaties, uitspraken die in wezen dezelfde betekenis hebben.

193 Het is altijd duidelijk geweest dat al deze afwijkende uitingen toe te schrijven zijn aan verschil in rang. Zo zijn, gezien uit het standpunt van hun eenheid en verheven onthechting, de attributen Godheid, Goddelijkheid, Allerhoogste Eenheid en Innerlijke Essentie, toepasselijk geweest en nog van toepassing op deze Essenties van het zijn, aangezien zij allen verblijven op de troon van de goddelijke Openbaring en zijn gevestigd op de zetel van goddelijke Verborgenheid. Door hun verschijning wordt de Openbaring van God kenbaar gemaakt, en door hun aanschijn wordt de Schoonheid van God geopenbaard. Aldus heeft men de woorden van God Zelf door deze Manifestaties van het goddelijke Wezen horen uiten.

194 Bezien in het licht van hun tweede rang - de rang van het onderscheid, verscheidenheid, aardse beperkingen en maatstaven - manifesteren zij volkomen dienstbaarheid, uiterste armoede en volledige zelfuitwissing. Zoals Hij zegt: „Ik ben de dienaar van God. Ik ben slechts een mens zoals gij.”

195 Streef er naar uit deze onbetwistbare en volledige uiteenzettingen de betekenis te begrijpen van de vragen die gij hebt gesteld, opdat gij standvastig moogt worden in het Geloof van God en niet ontmoedigd door de afwijkingen in de uitspraken van Zijn Profeten en Uitverkorenen.

¹³⁰ Qur'án 2:136

¹³¹ Qur'án 2:253

196 Zou één der alomvattende Manifestaties van God verklaren: „Ik ben God”, dan spreekt Hij voorwaar de waarheid, en dit leidt geen twijfel. Want het is herhaaldelijk aangetoond dat door hun Openbaring, hun attributen en namen, de Openbaring van God, Zijn naam en Zijn attributen kenbaar worden gemaakt aan de wereld. Zo heeft Hij geopenbaard: „Die pijlen waren van God, niet de Uwe”.¹³² En ook zegt Hij: „Waarlijk, zij die U trouw zweren, zweren werkelijk trouw aan God”.¹³³ En zou één hunner verklaren: „Ik ben de Boodschapper van God”, dan spreekt Hij eveneens de waarheid, de ontwijfelbare waarheid. Evenals Hij zegt: „Muhammad is niet de vader van één uwer, doch Hij is de Boodschapper van God”. In dit licht bezien zijn zij allen slechts Boodschappers van die volmaakte Koning, de onveranderlijke Essentie. En zouden zij allen verkondigen: „Ik ben het Zegel der Profeten”, dan spreken zij slechts de waarheid, zonder een zweem van twijfel. Want zij allen zijn slechts één persoon, één ziel, één geest, één wezen, één openbaring. Zij zijn allen de manifestaties van het „Begin” en het „Einde”, de „Eerste” en de „Laatste”, de „Kenbare” en de „Verborgene” - dit alles behoort tot Hem Die de innerlijke Geest der Geesten is en de eeuwige Essentie der Essenties. En zouden zij zeggen: „Wij zijn de dienaren Gods”,¹³⁴ dan is dit eveneens een duidelijk en onbetwistbaar feit. Want zij zijn geopenbaard in de uiterste staat van dienstbaarheid, een dienstbaarheid zoals geen mens ooit kan bereiken. Zo hielden deze Essenties van bestaan, in ogenblikken dat zij diep ondergedompeld waren in de oceanen van aloude en eeuwige heiligheid of wanneer zij omhoog wickten naar de meest verheven toppen van goddelijke verborgenheden, staande dat hun uitspraken de goddelijke Stem, de Roepstem van God Zelf waren. Zou het oog des onderscheids worden geopend, dan zou het erkennen dat zij juist in deze staat zichzelf beschouwden als volkomen in de schaduw gesteld en niet-bestaand tegenover Hem Die de Aldoordringende, de Onvergankelijke is. Mij dunkt dat zij zichzelf beschouwden als volkomen niets en hun vermelding in die Hof achtten als een daad van heiligschennis. Want het minste gefluister van het ik is in zulk een Hof een teken van aanmatiging en onafhankelijk bestaan. In de ogen van hen die deze Hof bereikt hebben is zo’n ingeving alleen al een ernstige overtreding. Hoeveel ernstiger zou het zijn, indien er in die Tegenwoordigheid van iets anders gewag zou worden gemaakt, indien iemands hart, tong, verstand of ziel zich zou bezighouden met iets anders dan de Welbeminde, indien zijn ogen een ander aangezicht zouden aanschouwen dan Zijn Schoonheid, of indien zijn oor zou luisteren naar enig andere melodie dan Zijn Stem en zijn voeten een andere weg dan Zijn weg zouden betreden.

197 In deze dag heeft de ademtocht van Gods Geest al het geschapene doordrongen. Zo groot is de uitstorting van Zijn genade dat de pen stekt en de tong sprakeloos is.

198 Krachtens deze rang hebben zij voor zichzelf er aanspraak op gemaakt de Stem der Godheid te zijn en wat daarmee overeenkomt, terwijl zij krachtens hun rang van Boodschappers zich tot de Boodschappers van God hebben verklaard. Bij iedere gelegenheid hebben zij een uitspraak gedaan die in overeenstemming was met de vereisten van de aangelegenheid en al deze uitspraken komen uit HenzeL voort, uitspraken die alle gebieden bestrijken van het rijk van goddelijke Openbaring tot het rijk der schepping en van het domein van goddelijkheid tot zelfs het domein van het aardse bestaan. Zo komt het dat wat zij ook zeggen, of het nu betrekking heeft op het rijk van goddelijkheid, heerschappij, van de Profeten en Boodschappers, Behoeders, Apostelen of Dienaren, alles zonder een zweem van

¹³² Qur’án 8:17

¹³³ Qur’án 48:10

¹³⁴ Qur’án 33:40

twijfel waar is. Daarom moeten deze gezegden welke Wij ter ondersteuning van Onze bewijsvoering hebben aangehaald aandachtig worden overwogen, opdat de uiteenlopende uitspraken van de Manifestaties van de Ongeziene en de Dageraden van heiligheid niet langer de ziel verontrusten en het verstand in verwarring brengen.

199 De woorden welke zijn gesproken door de Lichten van Waarheid moeten -beslist rijpelijk worden overdacht en zou de betekenis ervan niet worden begrepen, dan moet verlichting worden gezocht bij de Beheerders der bewaarplaatsen van Kennis, zodat deze de betekenis ervan kunnen verklaren en hun geheim ontrafelen. Want het betaamt geen mens de heilige woorden uit te leggen volgens zijn eigen onvolmaakt begrip noch, indien hij ze in strijd bevonden heeft met eigen neigingen en begeerten, ze te verwerpen en de waarheid ervan te loochenen. Want dit doen heden ten dage de godgeleerden en theologen die de zetels van kennis en geleerdheid bezetten, en die onwetendheid kennis hebben genoemd en verdrukking rechtvaardigheid. Zouden deze het Licht van Waarheid vragen betreffende de beelden die hun ijdele verbeelding heeft gevormd en zouden zij Zijn antwoord onverenigbaar achten met hun eigen opvattingen en hun eigen begrip van het Boek, dan zouden zij stellig Hem Die de Schatkamer en de Bron is van alle Kennis, aanklagen als zijnde zonder enig begrip. Zulke dingen zijn in ieder tijdperk gebeurd.

200 Bijvoorbeeld, toen Muhammad, de Heer van het bestaan, gevraagd werd betreffende de nieuwe manen, antwoordde Hij zoals God Hem gebod: „Zij zijn gezette tijden voor de mensen.”¹³⁵ Daarop bestempelden Zijn toehoorders Hem tot een onwetende.

201 Eveneens, in het vers betreffende de „Geest” zegt Hij: „En zij zullen U vragen omtrent de Geest. Zeg, De Geest gaat uit op bevel van mijn Heer.”¹³⁶ Zodra Muhammad dit antwoord had gegeven protesteerden zij allen luidruchtig, zeggende: „Zie! een onwetend man die niet weet wat de Geest is, noemt zichzelf de Openbaarder van goddelijke Kennis!” En aanschouw nu de godgeleerden van deze tijd die, omdat zij in Zijn naam geëerd worden en hun vadersen Zijn Openbaring hebben erkend, zich blindelings aan Zijn waarheid hebben onderworpen. Let wel, indien deze mensen heden ten dage dergelijke antwoorden op zulke vragen zouden ontvangen, dan zouden zij deze zonder aarzelen verwerpen en veroordelen - ja zelfs zouden zij wéér precies dezelfde tegenwerpingen naar voren brengen, juist zoals zij deze heden ten dage hebben uitgesproken. Dit alles niettegenstaande het feit dat deze Essenties van het zijn oneindig verheven zijn boven zulke wonderlijke voorstellingen, en onmetelijk verheerlijkt boven al deze ijdele gezegden en het begrip van ieder begrijpend hart te boven gaan. Hun zogenaamde geleerdheid is een grote leugen, wanneer ze met die Kennis wordt vergeleken en al hun begrip niets dan grove dwaling. Nee, al wat voortkomt uit deze Schatkamers van goddelijke Wijsheid en deze Bewaarplaatsen van eeuwige Kennis is de waarheid en niets dan de waarheid. Het gezegde: „Kennis is één punt dat de dwazen hebben verveelvoudigd” is een bewijs voor Ons argument, en de overlevering: „Kennis is een licht dat God uitstort in het hart van een ieder die Hij verkiest”, een bevestiging van Onze verklaring.

202 Aangezien zij de betekenis van Kennis niet hebben begrepen en de beelden, voortgesproken uit hun eigen fantasie als de belichamingen van hun onwetendheid, deze naam

¹³⁵ Qur'án 2:189

¹³⁶ Qur'án 17:85

hebben gegeven, daarom hebben zij de Bron van Kennis datgene aangedaan waarvan u getuige bent geweest.

203 Bijvoorbeeld, een zeker man¹³⁷, bekend om zijn geleerdheid en kundigheid, en die zichzelf beschouwde als één van de vooraanstaande leiders van zijn volk, heeft in zijn boek alle vertolkers van ware geleerdheid veroordeeld en belasterd. Dit is overduidelijk gebleken, zowel uit zijn stellige verklaringen als uit zijn zinspelingen door het hele boek heen. Daar Wij herhaaldelijk van hem hadden gehoord was het Onze bedoeling enige van zijn werken te lezen. Hoewel Wij nooit geneigd waren de geschriften van andere mensen door te lezen, vonden Wij het in dit geval toch nodig, daar sommigen Ons hadden ondervraagd over hem, opdat Wij met kennis en begrip Onze vragenstellers zouden kunnen antwoorden. Zijn werken waren echter niet in het Arabisch verkrijgbaar, totdat op een dag een zeker iemand Ons mededeelde, dat een van zijn werken: *Irshádu'l-'Avám*¹³⁸ getiteld, in deze stad kon worden gevonden. Uit deze titel bespeurden Wij de reuk van eigendunk en snoeverij, aangezien hij zichzelf had ingebeeld een geleerd man te zijn en de rest van de mensen als onwetend beschouwde. Zijn waarde kwam in feite juist door de titel die hij voor zijn boek had gekozen aan het licht. Het werd duidelijk dat de schrijver ervan het pad van eigenliefde en begeerte volgde en verdwaald was in de wildernis van onwetendheid en dwaasheid. Mij dunkt dat hij de welbekende overlevering vergeten was die zegt: „Kenniss omvat alles wat kenbaar is; macht en kracht en de gehele schepping.” Niettemin lieten Wij het boek halen en hielden het een paar dagen bij Ons. Het werd misschien tweemaal doorgebladerd. De tweede maal troffen Wij toevallig de geschiedenis aan van de „Mi'ráj”¹³⁹ van Muhammad, over Wie werd gezegd: „Ware het niet voor U dan had Ik de hemelen niet geschapen”. Wij merkten op dat hij meer dan twintig wetenschappen had opgesomd waarvan hij de kennis als volstrekt noodzakelijk beschouwde om het mysterie van de „Mi'ráj” te kunnen begrijpen. Wij leidden uit zijn verklaringen af dat, tenzij een mens hierin grondig doorkneet is, hij nimmer een juist begrip van dit allesovertreffende en verheven onderwerp kan verkrijgen. Onder de aangegeven wetenschappen waren de leer der metaphysica, alchemie en natuurmagic. Nutteloze en afgedankte wetenschappen als deze heeft deze man beschouwd als de allereerste vereisten voor het begrijpen van de heilige en blijvende mysteries van goddelijke Kennis.

204 Genadige God! Van dien aard is de mate van zijn begrip. En toch, zie met wat een vitterijen en lasteringen hij die Belichamingen van Gods oneindige Kennis heeft overladen! Hoe goed en waar is het gezegde: „Slingert gij uw lasteringen in het aangezicht van Hen Die de ene ware God tot de Beheerders van de schatten van Zijn zevende hemel heeft gemaakt?” Niet één begrijpend hart of verstand, niet één onder de wijzen en geleerden, heeft aandacht geschonken aan deze ongerijmde verklaringen. En toch, hoe overduidelijk is het voor ieder schrander mens dat deze zogenaamde geleerdheid wordt verworpen en altijd is verworpen door Hem, de ene ware God. Hoe kan de kennis van deze wetenschappen, zo nietswaardig in de ogen van de werkelijke geleerden, beschouwd worden essentieel te zijn voor het begrijpen van de geheimen van de „Mi'ráj”, terwijl de Heer van de „Mi'ráj” Zelf nooit met één enkele letter van deze beperkte en duistere geleerdheden werd beladen, en Zijn stralend hart nimmer heeft bezoedeld met deze wonderlijke hersenschimmen? Hoe waar is zijn gezegde: „Al de menselijke verworvenheid beweegt zich voort op een kreupele ezel, terwijl de Waarheid als een pijl uit de boog door de ruimte schiet.” Bij de rechtvaardigheid Gods! Al wie het geheim

¹³⁷ Hájí Mírá Karím Khan.

¹³⁸ “Leidraad voor de onwetenden”

¹³⁹ hemelvaart

van deze „Mi'ráj” wenst te doorgronden en hunkert naar een druppel uit deze oceaan, moet noodzakelijkerwijs eerst de spiegel van zijn hart reinigen en zuiveren - zo deze reeds is verduisterd door het stof van deze wetenschappen- voordat het licht van dit mysterie daarin kan worden weerkaatst.

205 In deze tijd verbieden degenen die zijn ondergedompeld in de oceaan van aloude Kennis, en verblijven in de ark van goddelijke wijsheid, zulke nutteloze bezigheden aan de mensen. Hun stralend gemoed is, God zij geprezen, geheiligd van elk spoor van een dergelijke geleerdheid en verheven boven zulke betreurenswaardige sluiers. Wij hebben deze dichtste aller sluiers verteerd met het vuur der liefde van de Beminde; - de sluier waarnaar is verwezen in het gezegde: „De zwaarste van alle sluiers is de sluier van kennis.” Op de as ervan hebben Wij de tabernakel van goddelijke kennis opgericht. Wij hebben, God zij geprezen, „de sluiers van glorie” verbrand met het vuur van de schoonheid van de Meestbeminde. Wij hebben uit het menselijk hart alles verdreven, behalve Hem die het Verlangen der wereld is en verheugen Ons daarin. Wij hechten aan geen kennis dan Zijn Kennis en zetten onze zinnen op niets anders dan de overvloedige heerlijkheden van Zijn licht.

206 Wij waren uitermate verbaasd toen wij bemerkten, dat zijn enige doel was de mensen te doen beseffen dat hij zich al deze wetenschappen had eigen gemaakt. En toch zweer ik bij God dat niet één ademtucht die van de weiden van goddelijke kennis waait, ooit over zijn ziel is gestreken, noch dat hij ooit één enkel mysterie van aloude wijsheid heeft ontrafeld. Ja, zo hem ooit de betekenis van Kennis zou worden verklaard, dan zou ontzetting zijn hart vervullen en zijn gehele wezen zou tot in het diepst zijn geschokt. Zie welk een toppunt van buitensporigheid zijn aanspraken hebben bereikt, niettegenstaande zijn minderwaardige en zinloze verklaringen!

207 Genadige God! Hoe groot is Onze verbazing over de manier waarop de mensen zich rond hem hebben geschaard en hem trouw hebben gezworen! Tevreden met vergankelijke stof hebben deze mensen zich daarheen gewend, en Hem de rug toegekeerd die de Heer der Heren is. Genoegen nemend met het krassen van de kraai en bekoord door het voorkomen van de raaf, hebben zij afstand gedaan van de melodie van de nachtegaal en de bekoring van de roos. Wat een onbeschrijfelijke drogredenen heeft het doorlezen van dit pretentieuze boek aan het licht gebracht! Ze zijn te onwaardig om door enige pen beschreven te worden en te verachtelijk om er één ogenblik aandacht aan te wijden. Zou er echter een toetssteen worden gevonden, dan zou deze onmiddellijk waarheid van leugen, licht van duisternis en zon van schaduw onderscheiden.

208 Onder de wetenschappen die deze veinzer heeft beoefend is die der alchemie. Wij koesteren de hoop dat of een koning of een man van groot gezag hem zal aanmanen om deze wetenschap over te brengen uit het rijk van fantasie naar het gebied van feiten, en van het niveau van louter pretentie naar dat van werkelijke verworvenheid. Ik zou willen dat deze ongeleerde en nederige Dienaar die nooit enige aanspraak heeft gemaakt op dergelijke dingen noch ze zelfs maar beschouwde als het criterium van ware kennis, die taak op zich kon nemen, opdat hierdoor de waarheid bekend kon worden en onderscheiden van de leugen. Maar waartoe dient het. Al wat deze generatie Ons kon bieden waren wonden, veroorzaakt door haar pijlen en de enige beker die zij Onze lippen aanbood, was de beker van haar venijn. Onze nek draagt nog het litteken en Ons lichaam draagt de stempels van een meedogenloze wreedheid.

209 En zie wat het Boek dat alle dingen omvat, heeft geopenbaard met betrekking tot de verworvenheden van deze man, zijn onwetendheid, begrip en geloof; „Waarlijk, de boom Zaqqúm¹⁴⁰ zal het voedsel van de Athím¹⁴¹ zijn.” Daarop volgen bepaalde verzen, totdat Hij zegt: „Proef dit, want gij zijt voorwaar de machtige Karím!”¹⁴² Ga na hoe duidelijk en uitdrukkelijk hij is beschreven in Gods onvergankelijke Boek! Deze man heeft bovendien, nederigheid voorwendend, in zijn eigen boek naar zichzelf verwezen als de „Athím dienaar”: Athím” in Gods Boek, machtig te midden van de gewone kudde, „Karím” in naam!

210 Overweeg het gezegende vers, zodat de betekenis van de woorden: „Er is noch iets groens of droogs, of het is opgetekend in het nooit falende Boek”¹⁴³ moge worden gegrift op de tafel van uw hart. Niettemin heeft hij een groot aantal aanhangers. Zij hebben de Mozes van kennis en rechtvaardigheid verworpen en de Samiri¹⁴⁴ van onwetendheid aangehangen. Zij hebben hun ogen afgewend van de Zon van waarheid die schijnt aan de goddelijke en eeuwige hemel en hebben haar pracht volkomen genegeerd.

211 O mijn broeder! Alleen een goddelijke Mijn kan de edelstenen van goddelijke kennis voortbrengen, en de geur van de mystieke Bloem kan alléén in de volmaakte Tuin worden ingeademd, en de leliën van aloude wijsheid kunnen nergens anders bloeien dan in de stad van een vlekkeloos hart. „In vruchtbare grond komen de planten overvloedig op met verlof van de Heer, en in grond die onvruchtbaar is komen ze slechts schaars op.”¹⁴⁵

212 Aangezien duidelijk is aangetoond dat slechts zij die zijn ingewijd in de goddehijke mysteriën de melodieën van de Vogel des Hemels kunnen begrijpen, is het daarom de plicht van een ieder om verlichting te zoeken bij de verlichten van hart en bij de Schatkamers van goddelijke mysteriën, betreffende de ingewikkelde zaken van Gods Geloof en de diepzinnige zinspelingen in de uitspraken van de Dageraden van Heiligheid. Op deze wijze zullen deze mysteriën worden opgehelderd: niet echter met behulp van aangeleerde kennis, maar alleen met Gods hulp en de uitstortingen van Zijn genade. „Vraag derhalve, aan hen die de Geschriften onder hun hoede hebben, indien gij het niet weet.”¹⁴⁶

213 Maar, O, Mijn broeder! Wanneer een waar zoeker besluit zijn voet te zetten op de weg van onderzoek die leidt naar de kennis van de Aloude der Dagen, dan moet hij voor alles zijn hart dat de zetel is van de openbaring der diepste mysteriën Gods, zuiveren van het duistermakende stof van alle verworven kennis, en van de ingevingen der belichamingen van duivelse verbeelding. Hij moet zijn gemoed dat het heiligdom is van de blijvende liefde van de Geliefde van iedere smet ontdoen en zijn ziel heiligen van al hetgeen tot water en leem behoort, en van alle vage en kortstondige gehechtheden. Hij moet zijn hart zo louteren dat geen spoor van liefde of haat erin achterblijft, opdat deze liefde hem niet blindelings tot dwaling doet neigen of deze haat hem wegvoert van de waarheid. Evenals gij er in deze Dag getuige van zijt hoe de meeste mensen, als gevolg van zulk een liefde of haat, verstoken blijven van het onsterfelijke Gelaat, ver afgedwaald zijn van de Belichamingen der goddelijke mysteriën, en zonder herder ronddolen in de wildernis van vergetelheid en dwaling. Die

¹⁴⁰ Helse boom

¹⁴¹ Zondaar of zondige. Qur'án 44:43-44

¹⁴² Eerwaardige. Qur'án 44:49

¹⁴³ Qur'án 6:59

¹⁴⁴ Een tovenaars uit de tijd van Mozes

¹⁴⁵ Qur'án 7:57

¹⁴⁶ Qur'án 16:43

zoeker moet te allen tijde zijn vertrouwen stellen in God, zich afkeren van de volkeren der aarde, zich losmaken van de stoffelijke wereld en Hem aanhangen die de Heer der Heren is. Hij moet nooit trachten zich boven een ander te verheffen, moet ieder spoor van trots en ijdelheid uitwissen van de tafel van zijn hart, geduld en berusting oefenen, zwijgen in acht nemen en zich onthouden van ijdel gepraat. Want de tong is een smeulend vuur en overdadig spreken een dodelijk gif. Het stoffelijke vuur verteert het lichaam, terwijl het vuur van de tong hart en ziel verslindt. De kracht van het eerste duurt slechts kort, terwijl de uitwerking van het laatste een eeuw duurt.

214 Die zoeker moet eveneens kwaadspreken als een ernstige dwaling beschouwen en zich hiervan afzijdig houden, aangezien kwaadspreken het licht van het hart en het leven van de ziel uitblust. Hij moet zich met weinig tevreden stellen en vrij zijn van alle buitensporige verlangens. Hij moet het gezelschap van hen die zich van de wereld afkeren op prijs stellen en het als een groot voorrecht beschouwen opschepperige en wereldse mensen te mijden. Bij het aanbreken van iedere dag moet hij zich in gebed tot God keren en met geheel zijn ziel volharden in het zoeken naar zijn Geliefde. Hij moet iedere eigenzinnige gedachte verteren met de vlam van de liefdevolle vermelding van Zijn naam en met de snelheid van het licht aan alles buiten Hem voorbijgaan. Hij moet de misdeelden te hulp komen en de hulpbehoevenden nimmer zijn gunst onthouden. Hij moet goed zijn voor dieren, hoeveel te meer voor zijn medemens die met het vermogen van spraak is begiftigd. Hij moet niet aarzelen zijn leven te offeren voor zijn Geliefde, noch toestaan dat de kritiek der mensen hem van de Waarheid doet afkeren. Hij moet voor anderen niet wensen wat hij niet voor zichzelf wenst, noch beloven wat hij niet nakomt. Met zijn gehele hart moet de zoeker de omgang met boosdoeners vermijden en bidden voor de vergeving van hun zonden. Hij moet de zondaar vergiffenis schenken en nimmer diens lage staat verachten, want niemand weet hoe hij zelf zal eindigen. Hoe vaak bereikt een zondaar in zijn stervensuur de kern van geloof en nam hij, volop drinkend van de onsterfelijke drank, zijn vlucht naar de Schare in den hoge. En hoe vaak is een godvruchtig gelovige in het uur van het opstijgen van zijn ziel dermate veranderd, dat hij in het diepste vuur viel! Ons doel met het openbaren van deze overtuigende en gewichtige uitspraken is, de zoeker op het hart te drukken alles buiten God als vergankelijk te beschouwen en alles buiten Hem die het Voorwerp is van alle aanbidding, als volkomen nietswaardig.

215 Dit alles behoort tot de eigenschappen van de verhevenen en vormt het kenmerk van de geestelijk gezinden. Zij werden reeds vermeld in verband met de vereisten voor de reizigers die het Pad van Volstreckte Kennis bewandelen. Wanneer de onthechte en oprechte zoeker aan deze essentiële voorwaarden heeft voldaan, dan en slechts dan, kan hij een waar zoeker worden genoemd. Telkens als hij voldaan heeft aan de voorwaarden die vervat zijn in het vers: „Zij die zich beijveren om Onzentwille”¹⁴⁷ zal hij de zegen genieten die hem wordt geschonken met de woorden: „Wij zullen hen zekerlijk in Onze wegen leiden.”¹⁴⁸

216 Alleen wanneer de lamp van het zoeken, van vurig streven, van hunkerend verlangen, van hartstochtelijke toewijding, van brandende liefde, van extase en vervoering is ontstoken in het hart van de zoeker en de bries van Zijn goedertierenheid zijn ziel heeft beroerd, zal het duister van dwaling worden verdreven, zullen de nevelen van twijfel en argwaan optrekken, en zal het licht van kennis en zekerheid zijn wezen omhullen. Op dat uur zal de mystieke

¹⁴⁷ Qur'án 29:69

¹⁴⁸ Qur'án 29:69

Heraut die de vreugdevolle tijding van de Geest brengt, luisterrijk als de ochtendstond, stralend te voorschijn komen uit de Stad Gods en, door het bazuingeschal van kennis, hart, ziel en geest uit de sluimer van onachtzaamheid doen ontwaken. Dan zullen de menigvuldige gunsten en de uitstorting van genade van de heilige en eeuwige Geest zo'n nieuw leven aan de zoeker schenken, dat hij zich begiftigd ziet met een nieuw oog, een nieuw oor, een nieuw hart en een nieuw verstand. Hij zal de duidelijke tekenen van het heelal overdenken en de verborgen mysteriën van de ziel doorgronden. Schouwende met het oog van God zal hij in ieder atoom een deur ontwaren die hem naar de plaatsen van volstrekke zekerheid voert. Hij zal in alle dingen de mysteriën van goddelijke openbaring en de bewijzen van een eeuwigdurende manifestatie ontdekken.

217 Ik zweer bij God! Zou hij die het pad van leiding betreedt en de hoogten van rechtschapenheid tracht te bestijgen, deze glorierijke en allerhoogste plaats bereiken, dan zal hij op een afstand van duizend mijlen de geur van God inademen en hij zal de prachtige morgenstond van goddelijke leiding zien rijzen boven de dageraad aller dingen. Ieder ding, hoe klein ook, zal voor hem een openbaring zijn die hem leidt naar zijn Geliefde, het Doel van zijn zoeken. Zo groot zal het doorzicht zijn van deze zoeker, dat hij waarheid van leugen zal onderscheiden evenals hij de zon onderscheidt van de schaduw. Indien in de verste hoeken van het oosten de zoete geuren van God op de wind worden aangedreven, dan zal hij voorzeker hun welriekendheid herkennen en inademen, zelfs al zou hij in het uiterste westen wonen. Hij zal eveneens duidelijk al de tekenen Gods - Zijn wonderbaarlijke uitingen, Zijn grote werken en machtige daden - onderscheiden van de handelingen, woorden en wegen der mensen, evenals de juwelier die het kleinood onderkent van de steen, of de mens die de lente onderscheidt van de herfst en hitte van koude. Wanneer de menselijke ziel is gereinigd van alle wereldse en belemmerende gehechtheden, zal deze zeker de adem van de Geliefde over onmetelijke afstanden waarnemen en, door zijn geur geleid, de Stad van Zekerheid bereiken en binnengaan. Daar binnen zal hij de wonderen van Zijn aloude wijsheid bespeuren en alle verborgen leringen waarnemen uit de ritselende bladeren van de Boom die in de Stad bloeit. Met zijn innerlijk en zijn uiterlijk oor zal hij de hymnen van glorie en lof vanuit het stof horen opstijgen naar de Heer der Heren, en met zijn innerlijk oog zal hij de geheimen van „wederkeer” en „wederopleving” ontdekken. Hoe onbeschrijflijk glorieus zijn de tekenen, de bewijzen, de openbaringen en luister welke Hij, Die de Koning van namen en attributen is, heeft bestemd voor die Stad! Het bereiken van deze Stad lest dorst zonder water en ontsteekt de liefde voor God zonder vuur. In iedere grashalm worden de mysteriën van een ondoorgrondelijke wijsheid als in een heiligdom bewaard, en op iedere rozenstruik zingen ontelbare nachtegale in zalige vervoering hun lied. Prachtige tulpen ontvouwen het mysterie van de Brandende Braamstruik en hun zoete aroma van heiligheid ademt de geur van de Messiaanse Geest. Deze Stad schenkt rijkdom zonder goud en onsterfelijkheid zonder dood. In ieder blad zijn onuitsprekelijke vreugden vergaard en in ieder vertrek liggen talloze mysteriën verborgen.

218 Zij die zich onversaagd inspannen op zoek naar God zullen, wanneer zij eenmaal afstand hebben gedaan van alles buiten Hem, zo hecht verbonden zijn aan die Stad, dat één ogenblik van scheiding hiervan voor hen ondenkbaar zou zijn. Zij zullen luisteren naar onfeilbare bewijzen van de Hyacint van die schare en de zekerste getuigenissen ontvangen van de schoonheid van haar Roos en van de melodie van haar Nachtegaal. Eens in ongeveer duizend jaar zal deze Stad worden vernieuwd en opnieuw getooid.

219 Daarom, o mijn vriend, behoren wij ons tot het uiterste in te spannen om die Stad te bereiken en, door Gods genade en Zijn goedertierenheid, de „sluiers van roem” vaneen te

scheuren; zodat wij met onbuigzame standvastigheid onze kwijnende ziel mogen offeren in het pad van de Nieuwe Geliefde. Wij moeten Hem met betraande ogen vurig en herhaaldelijk smeken ons de gunst van die genade te verlenen. Die stad is geen andere dan het Woord Gods, geopenbaard in ieder tijdperk en iedere beschikking. In de dagen van Mozes was het de Pentateuch; in de dagen van Jezus het Evangelie; in de dagen van Muhammad, de Boodschapper van God, de Qur'án; in deze dag de Bayán; en in de Beschikking van Hem dien God zal openbaren, Zijn eigen Boek, - het Boek waar alle Boeken van vroegere Beschikkingen beslist naar verwijzen, het Boek dat van al deze Boeken het meest verheven is. In deze Steden wordt geestelijk voedsel overvloedig verstrekt en zijn onvergankelijke vreugden beschikt. Het voedsel dat zij verstrekken is het brood des hemels en de Geest welke zij schenken is Gods onvergankelijke zegen. Onthechte zielen begiftigen zij met de gave van Eenheid, zij verrijken de behoeftigen, en bieden de beker van kennis aan hen die dwalen in de wildernis van onwetendheid. Alle leiding, zegeningen, kennis, begrip, geloof en zekerheid, geschonken aan al wat in de hemel en op aarde is, zijn in deze Steden verborgen en zorgvuldig bewaard.

220 Bijvoorbeeld: de Qur'án was een onneembare vesting voor het volk van Muhammad. Al wie er in Zijn tijd binnenging was beschermd tegen de duivelse aanvallen, de dreigende pijlen, de zielsverslindende onzekerheden en godslasterlijke influisteringen van de vijand. Aan hem werd bovendien een deel geschonken van de eeuwigdurende en gave vruchten - de vruchten van wijsheid, van de goddelijke Boom. Aan hem was het gegeven de onvergankelijke wateren uit de rivier van kennis te drinken en de wijn van de mysteriën van goddelijke Eenheid te proeven.

221 Alle dingen die de mensen nodig hadden in verband met de Openbaring van Muhammad en Zijn wetten, waren geopenbaard en duidelijk te vinden in die Ridván van schitterende heerlijkheid. Dat Boek vormt een blijvend getuigenis voor het volk nà Muhammad, aangezien de voorschriften onbetwistbaar en de belofte ervan onfeilbaar zijn. Aan allen is bevolen de voorschriften van dat Boek te volgen tot „het jaar zestig”¹⁴⁹, het jaar van de komst van Gods onvergankelijke Manifestatie. Dat Boek is het Boek dat de zoeker feilloos leidt naar de Ridván van de goddelijke Tegenwoordigheid en maakt dat hij zijn land verlaat en het pad van de zoeker bewandelt om de Tabernakel van eeuwigdurende hereniging binnen te gaan. Zijn leiding kan nooit falen, het bewijs ervan door geen ander bewijs worden overtroffen. Alle andere overleveringen, alle andere boeken en annalen missen zulk een onderscheiding, aangezien zowel de overleveringen als zij die ze hebben uitgesproken uitsluitend door de tekst van dit Boek worden bevestigd en bewezen. Bovendien vertonen de overleveringen een groot onderling verschil en talloze vaagheden.

222 Muhammad Zelf sprak de volgende woorden, toen het einde van Zijn zending naderde: „Waarlijk, Ik laat u Mijn twee gewichtigste getuigenissen: het Boek van God en Mijn Geslacht.” Hoewel er vele overleveringen door die Bron der Profeten en Schatkamer van goddelijke leiding waren geopenbaard, vermeldde Hij niettemin alleen dat Boek, en bestempelde het daarmee als het machtigste werktuig en zekerste bewijs voor de zoekers; een gids voor de mensen tot aan de Dag der Opstanding.

223 Ga met een gerichte blik, een zuiver hart en een geheiligde geest oplettend na wat God als het bewijs van leiding voor Zijn volk heeft vastgesteld in Zijn Boek dat door hoog en

¹⁴⁹ Het jaar 1260 A.H., het jaar van de verkondiging van de Báb.

laag als authentiek wordt erkend. Aan dit getuigenis moeten wij evenals alle volken der wereld vasthouden, opdat wij door het licht ervan kunnen weten, en waarheid en leugen, leiding en dwaling, van elkaar kunnen onderscheiden. Daar Muhammad Zijn getuigenissen heeft beperkt tot Zijn Boek en Zijn Geslacht, en aangezien dit is uitgestorven blijft alleen Zijn Boek over als Zijn enige getuigenis onder de mensen.

224 In het begin van Zijn Boek zegt Hij: „Alif, Lám, Mim. Er is geen twijfel over dit Boek: het is een richtsnoer voor de godvrezenden.”¹⁵⁰ In de afzonderlijke letters van de Qur’án zijn de mysteriën van de goddelijke Essentie weggesloten en de parels van Zijn Eenheid zijn in hun schelpen zorgvuldig bewaard. Wegens plaatsgebrek blijven Wij er op dit ogenblik niet bij stilstaan. Op het eerste gezicht duiden zij Muhammad Zelf aan, tot Wie God aldus spreekt: „O, Muhammad, er is geen enkele twijfel omtrent dit Boek dat neergezonden is uit de hemel van goddelijke Eenheid. Het bevat leiding voor hen die God vrezen.” Overdenk, hoe Hij dit zelfde Boek, de Qur’án als een gids heeft aangewezen en voorgeschreven aan allen die in de hemel en op aarde zijn. Hij, het goddelijke Wezen en de onkenbare Essentie, heeft Zelf getuigd dat dit Boek zonder enige twijfel de gids is voor alle mensen tot de Dag der Opstanding. En nu vragen Wij: is het billijk van deze mensen om met twijfel en argwaan dit meest gewichtige Getuigenis te beschouwen, waarvan God de goddelijke oorsprong heeft verkondigd en heeft verklaard dat het de belichaming van waarheid is? Is het juist van hen om zich af te wenden van dat wat Hij als het allerhoogste Werktuig van leiding heeft aangewezen teneinde de meest verheven toppen van kennis te bereiken, en iets anders te zoeken dan dit Boek? Hoe kunnen zij toestaan dat onzinnige en dwaze uitspraken van mensen het zaad van wantrouwen zaaien in hun gemoed? Hoe kunnen zij nog langer ongegrond beweren dat er een zeker iemand op de een of andere manier heeft gesproken of dat een bepaald iets niet is gebeurd? Was er iets anders denkbaar geweest buiten het Boek van God, dat kon bewijzen een krachtiger werktuig en een zekerder gids voor de mensheid te zijn, zou Hij dit dan niet in dit vers hebben onthuld?

225 Het is onze plicht niet af te wijken van Gods onweerstaanbare gebod en onwrikbare besluit, gelijk in het bovengemelde vers is geopenbaard. Wij moeten de heilige en wonderbaarlijke Geschriften erkennen, want doen wij dit niet, dan hebben wij de waarheid van dit gezegende vers niet erkend. Want het is duidelijk dat al wie de waarheid van de Qur’án niet heeft erkend, in werkelijkheid de waarheid van de voorafgaande Geschriften niet heeft erkend. Dit is zonder meer de duidelijke strekking van het vers. Moesten Wij de innerlijke betekenissen ervan uitleggen en de verborgen mysteriën ervan onthullen, dan zou de eeuwigheid niet voldoende zijn om de waarde ervan grondig te behandelen noch zou het heelal in staat zijn ze aan te horen! God, waarlijk, getuigt van de waarheid van Onze uitspraak!

226 In een andere passage zegt Hij eveneens: „En indien gij in twijfel verkeert omtrent datgene wat Wij tot Onze Dienaar hebben neergezonden, breng dan een surah voort die daaraan gelijk is, en roept uw getuigen op, buiten God, indien gij oprecht zijt.”¹⁵¹ Ziet hoe verheven de plaats en hoe volmaakt de kracht is van deze verzen die Hij verklaard heeft tot Zijn zekerste getuigenis, Zijn onfeilbare bewijs, het bewijs van Zijn alles onderwerpende kracht, en een openbaring van de macht van Zijn wil. Hij, de goddelijke Koning, heeft de onbetwistbare suprematie verkondigd van de verzen van Zijn Boek over alle dingen die van

¹⁵⁰ Qur’án 2:1

¹⁵¹ Qur’án 2:23

Zijn waarheid getuigen. Want, vergeleken met alle andere bewijzen en tekenen, schijnen de goddelijk geopenbaarde verzen als de zon, terwijl alle andere als sterren zijn. Voor de volkeren der wereld zijn zij het blijvende getuigenis, het onbetwistbare bewijs en het schitterende licht van de volmaakte Koning. Hun uitmuntendheid is zonder weerga en niets kan hun kracht overtreffen. Zij zijn de schatkamer van de goddelijke parels en de bewaarplaats van de goddelijke mysteriën. Zij vormen de onverbreekelijke Band, het stevige Koord, het 'Urvatu'l-Vuthqá, het onuitblusbare Licht. Door hen stroomt de rivier van goddelijke kennis en gloeit het vuur van Zijn aloude en volmaakte wijsheid. Dit is het vuur dat terzelfder tijd de vlam van liefde ontsteekt in het gemoed van de gelovigen en de kilte van onachtzaamheid teweegbrengt in het hart van de vijand.

227 O vriend! het betaamt ons Gods gebod niet te veronachtzamen, maar ons liever neer te leggen bij en ons te onderwerpen aan datgene wat Hij als Zijn goddelijke Getuigenis heeft verordend. Dit vers is een te belangrijke en veelzeggende uiting om door deze diepbedroefde ziel te worden bewezen en uiteengezet. God spreekt de waarheid en wijst de weg. Hij, voorwaar, is hoog verheven boven al Zijn schepselen: Hij is de Machtige, de Weldadige.

228 Eveneens zegt Hij: „Deze zijn de verzen Gods: naar waarheid lezen Wij ze u voor. Maar in welke openbaring zullen zij geloven als zij God en Zijn verzen verwerpen?”¹⁵² Indien gij zult begrijpen wat dit vers inhoudt, dan zult gij de waarheid erkennen dat geen manifestatie, groter dan de Profeten Gods, ooit is geopenbaard en geen getuigenis machtiger dan het getuigenis van hun geopenbaarde verzen ooit op aarde is verschenen. Neen, dit getuigenis wordt door geen ander getuigenis ooit overtroffen, behalve door datgene wat de Heer uw God wil.

229 In een andere passage zegt Hij; „Wee over iedere leugenachtige zondaar, die de verzen van God hoort voorlezen, en dan, alsof hij ze niet heeft gehoord, volhardt in zijn hoogmoedige minachting. Kondig hem een pijnlijke bestraffing aan.”¹⁵³ De gevolgtrekkingen uit dit vers alleen al zijn voldoende voor al wat in de hemel en op aarde is, indien de mensen over de verzen van hun Heer zouden nadenken. Want gij hoort hoe heden ten dage de mensen de goddelijk geopenbaarde verzen minachtend negeren alsof deze de verachtelijkste van alle dingen waren. En toch is er nooit iets grootsers verschenen dan deze verzen noch iets heerlijkers in de wereld kenbaar gemaakt! Zeg tot hen: „O, achteloos volk! Gij herhaalt wat uw vaders in een voorbijgegaan tijdperk hebben gezegd. Welke vruchten zij ook hebben geplukt van de boom van hun trouweloosheid, dezelfde zult gij ook plukken. Eerlang zult gij tot uw vaders worden opgeroepen en met hen zult gij in het hellevuur verblijven. Een slechte verblijfplaats! de verblijfplaats van het volk van tyrannie.”

230 Op weer een andere plaats zegt Hij: „Wanneer hij een van Onze verzen leert kennen, drijft hij er de spot mede. Voor hen is een vernederende bestraffing.”¹⁵⁴ De mensen merkten spottend op: „Verricht een ander wonder en geef ons een ander teken.” De één zei zelfs: „Doe nu een deel van de hemel op ons neervallen”¹⁵⁵ en een ander: „Indien dit werkelijk de waarheid van U is, regen dan stenen uit de hemel op ons neder.”¹⁵⁶ Evenals het volk van

¹⁵² Qur'án 45:5

¹⁵³ Qur'án 45:6

¹⁵⁴ Qur'án 45:8

¹⁵⁵ Qur'án 26:187

¹⁵⁶ Qur'án 8:32

Israël ten tijde van Mozes het brood des hemels verkwanselde voor de lage dingen der aarde, zo probeerden ook deze mensen de goddelijk geopenbaarde verzen in te ruilen voor hun verdorven, hun verachtelijke en ijdele begeerten. Eveneens ziet gij heden ten dage dat, ofschoon geestelijk voedsel is neergedaald uit de hemel van goddelijke barmhartigheid en uit de wolken van Zijn goedertierenheid en, ofschoon de levenszeeën op bevel van de Heer van alle bestaan, bruisen in de Ridván van het hart, deze mensen zich niettemin, vraatzuchtig als honden, hebben verzameld rondom levenloos aas en zich tevreden gesteld met de stilstaande wateren van een zilt meer. Genadige God! hoe vreemd zijn de wegen van deze mensen! Zij schreeuwen om leiding, hoewel de banieren van Hem, Die alle dingen leidt, reeds zijn gehesen. Zij klampten zich vast aan de duistere ingewikkeldheden van kennis, terwijl Hij Die het Voorwerp is van alle kennis straalt als de zon. Zij zien de zon met hun eigen ogen en vragen toch die schitterende Hemelbol om het bewijs van zijn licht. Zij zien de lenteregens op zich neerdalen en zoeken niettemin naar een bewijs voor die milddadigheid. Het bewijs van de zon is haar licht dat alle dingen beschijnt en omgeeft. Het bewijs van de regen is de weldadigheid ervan die de wereld vernieuwt en met de mantel van leven bekleedt. Ja, de blinden kunnen van de zon niets merken dan haar warmte, en de dorre grond heeft geen aandeel in de uitstortingen van genade. „Verwonder U er niet over als de ongelovige in de Qur’án niets anders waarneemt dan een rij dode letters, want in de zon vindt de blinde niets anders dan hitte.”

231 In een ander gedeelte zegt Hij: „En wanneer hun Onze duidelijke verzen voorgelezen worden, is hun bewijsgrond niets anders dan dat zij zeggen: „Breng onze vaders terug, indien gij de waarheid spreekt.”¹⁵⁷ Zie nu wat een dwaze bewijzen zij verlangen van deze Belichamingen van een alomvattende barmhartigheid. Zij spotten met de verzen waarvan één enkele letter grootser is dan de schepping van hemel en aarde, en de doden in de vallei van eigenliefde en begeerte tot leven brengt met de geest van geloof; en zij riepen luid: „Maakt dat onze vaders zich uit hun graven spoeden!” Zo groot was de verdorvenheid en hoogmoed van dat volk. Elk van deze verzen is voor alle volkeren der aarde een feilloos getuigenis en een schitterend bewijs van Zijn waarheid. Elk ervan is werkelijk voldoende voor de hele mensheid, zoudt gij de verzen Gods overdenken. In het bovenvermelde vers zelf liggen parels van mysteriën verborgen. Wat ook de kwaal mag zijn, het geneesmiddel dat erin wordt aangeboden, kan nimmer falen.

232 Sla geen acht op de ijdele beweringen van hen die volhouden dat het Boek en de verzen daarin nimmer een getuigenis kunnen zijn voor het gewone volk, aangezien zij nooit de betekenis ervan kunnen vatten noch de waarde ervan kunnen waarderen. En toch, het onfeilbaar getuigenis van God aan zowel Oost als West is geen ander dan de Qur’án. Indien deze voor mensen onbegrijpelijk zou zijn, hoe kon hij dan als een alomvattend getuigenis aan alle mensen zijn verkondigd? Als hun bewering waar was, zou er in het geheel geen getuigenis nodig zijn; evenmin zou het voor hen dan nodig zijn God te kennen, aangezien de kennis van het goddelijke Wezen de kennis van Zijn Boek te boven gaat en het gewone volk niet de capaciteit zou hebben die te begrijpen.

233 Een dergelijke bewering is uitermate misleidend en ontoelaatbaar, en wordt alleen ingegeven door verwaandheid en hoogmoed. De beweegreden hiertoe is om de mensen te doen afdwalen van de Ridván van goddelijk welbehagen en de teugels van hun gezag over het volk aan te halen. En toch staan in de ogen van God deze gewone mensen oneindig veel

¹⁵⁷ Qur’án 45:24

hoger dan hun godsdienstleiders die zich van de ene ware God hebben afgekeerd. Het begrijpen van Zijn woorden en van de uitingen van de Vogelen des Hemels zijn op generlei wijze afhankelijk van menselijke geleerdheid. Dit hangt alleen af van de zuiverheid des harten, reinheid van ziel en vrijheid van geest. Dit wordt bewezen door hen die heden ten dage, hoewel zij volgens de aangenomen maatstaven van geleerdheid geheel onwetend zijn, de meest verheven zetels van kennis innemen; en de tuin van hun hart is door de uitstortingen van goddelijke genade getooid met de rozen van wijsheid en de tulpen van begrip. Gezegend de oprechten van hart vanwege hun aandeel in het licht van een machtige Dag!

234 En eveneens zegt Hij: „Wat betreft degenen die niet in de verzen Gods geloven of dat zij Hem ooit zullen ontmoeten, zij wanhopen aan Mijn barmhartigheid en hun wacht een pijnlijke kastijding.”¹⁵⁸ Ook, „En zij zeggen: 'Zullen wij dan onze goden verlaten omwille van een bezeten dichter?'”¹⁵⁹ De diepere betekenis van dit vers is duidelijk. Zie wat zij opmerkten nadat de verzen waren geopenbaard. Zij noemden Hem een dichter, spotten met de verzen van God, en riepen uit: „Deze woorden van hem zijn slechts verhalen van de Ouden!” Hiermee bedoelen zij dat de woorden die waren gesproken door de volkeren van weleer door Muhammad waren vergaard en dat Hij deze het Woord Gods had genoemd.

235 Evenzo hebt gij heden ten dage de mensen soortgelijke beschuldigingen ten laste horen leggen aan deze Openbaring, met te zeggen: „Hij heeft deze woorden verzameld uit de woorden der oudheid”; of „deze woorden zijn niet authentiek”. IJdel en hooghartig zijn hun gezegden, laag hun staat en rang!

236 Na de loocheningen en aanklachten die zij uitspraken en waarnaar door Ons is verwezen, protesteerden zij en zeiden: „Volgens onze Schrift zou er na Mozes en Jezus geen onafhankelijke Profeet opstaan om de Wet van goddelijke Openbaring af te schaffen. Neen, hij die kenbaar gemaakt zal worden, moet stellig de wet vervullen.” Daarop werd het volgende vers geopenbaard waarop alle goddelijke thema's wijzen en getuigen van de waarheid dat de stroom van genade van de Albarmhartige nimmer kan ophouden: „En Jozef kwam voordien tot u met duidelijke tekenen, maar gij bleef immer twijfelen aan de boodschap waarmede Hij tot u kwam, totdat, toen hij stierf, gij zeide: „God zal onder geen beding na Hem een Boodschapper doen opstaan.” Aldus brengt God de overtreder, de twijfelaar, op een dwaalspoor.”¹⁶⁰ Begrijp daarom uit dit vers en weet voorzeker dat in ieder tijdperk de mensen die zich vastklampen aan een vers uit het Boek, zulke ijdele en onzinnige uitspraken hebben gedaan en beweren dat er geen Profeet meer op de wereld zou worden geopenbaard. Evenals de christelijke godgeleerden die, vasthoudend aan het vers van het Evangelie waarnaar Wij reeds hebben verwezen, hebben getracht uit te leggen dat de wet van het Evangelie nimmer zal worden opgeheven en dat geen onafhankelijke Profeet meer zal verschijnen, tenzij Hij de wet van het Evangelie bevestigt. Het merendeel der mensen is door dezelfde geestelijke ziekte aangetast.

237 Juist zoals gij getuigt hoe het volk van de Qur'án evenals de mensen van vroeger tijden zich hebben laten verblinden door de woorden „Zegel der Profeten”. En toch getuigen zij zelf van dit vers: „want niemand kent daarvan de uitlegging buiten God en zij die in

¹⁵⁸ Qur'án 29:23

¹⁵⁹ Qur'án 37:36

¹⁶⁰ Qur'án 40:34

kennis grondig onderlegd zijn.”¹⁶¹ En wanneer Hij Die doorkneed is in alle kennis, Hij Die de Moeder, de Ziel, het Geheim en de Essentie daarvan is, datgene openbaart wat ook maar enigszins in strijd is met hun wensen, dan bestrijden zij Hem bitter en loochenen Hem op schaamteloze wijze. Dit alles hebt gij reeds gehoord en waargenomen. Tot zulke daden en woorden wordt alleen aangezet door godsdienstleiders, zij die geen ander God dan hun eigen begeerte aanbidden, die trouw zijn aan niets anders dan goud, die gewikkeld zijn in de dichtste sluiers van geleerdheid en die, verstrikt door de duisterheden daarvan, verloren zijn in de wildernis van dwaling. Evenals de Heer van het bestaan uitdrukkelijk heeft verklaard: „Wat denkt gij wel? Hij die van zijn hartstochten een god heeft gemaakt en wien God door hun kennis doet dwalen en wiens oren en hart Hij heeft verzegeld en over wiens ogen Hij een sluier heeft geworpen - wie zal zo iemand leiden, nadat God hem verworpen heeft? Wilt gij dan niet gewaarschuwd zijn?”¹⁶²

238 Ofschoon de uiterlijke betekenis van: „wie God, door hun kennis, op dwaalwegen voert” reeds werd geopenbaard, duidt het toch voor Ons op de godgeleerden van deze tijd, die zich hebben afgewend van de Schoonheid Gods en, vasthoudend aan hun eigen geleerdheid zoals die door hun eigen verbeelding en begeerten is uitgedacht, Gods hemelse Boodschap en Openbaring hebben veroordeeld. „Zeg: het is een gewichtige Boodschap, waarvan gij u afwendt.”¹⁶³ Eveneens zegt Hij: „En wanneer hun Onze duidelijke verzen voorgelezen worden, zeggen zij: „Dit is slechts een man die u maar al te graag afvallig wil maken van hetgeen uw vaders aanbaden. En zij zeggen: „Dit is niets dan een verzonnen leugen.”¹⁶⁴

239 Luister naar Gods Heilige Stem en let op Zijn zoete en onsterfelijke melodie. Zie, hoe Hij hen die de verzen van God hebben verworpen ernstig heeft gewaarschuwd en hen die Zijn heilige woorden hebben geloochend heeft verstoten. Overweeg, hoe ver de mensen zijn afgedwaald van de Kawthar der goddelijke Tegenwoordigheid, en hoe smartelijk de trouweloosheid en aanmatiging is geweest van de geestelijk armzaligen tegenover die geheiligde Schoonheid. Ofschoon die Essentie van goedertierenheid en milddadigheid die vergankelijke wezens het rijk van onsterfelijkheid deed binnentreden en die rampzalige zielen naar de heilige rivier van overvloed heeft geleid, hebben sommigen Hem toch beticht als „een lasteraar van God, de Heer aller schepselen”; anderen beschuldigden Hem ervan „degene te zijn, die de mensen afhoudt van het pad van trouw en waar geloof”, en weer anderen verklaarden dat Hij „een krankzinnige” was en zo meer.

240 Evenzo neemt gij nu waar met hoeveel verachtelijke beschuldigingen zij dat Juweel van Onsterfelijkheid hebben aangevallen, en met welk een onuitsprekelijke bezoedelingen zij Hem die de Bron is van zuiverheid hebben overladen. Hoewel God door Zijn gehele Boek heen en in Zijn heilige en onsterfelijke Tafel hen heeft gewaarschuwd die de geopenbaarde verzen verwerpen en verloochenen, en Zijn genade heeft aangekondigd aan hen die ze aanvaarden, aanschouw niettemin de talloze tegenwerpingen die zij hebben gemaakt tegen die verzen welke uit de nieuwe hemel van Gods eeuwige heiligheid zijn neergezonden! Dit, niettegenstaande het feit dat geen oog zulk een overweldigende uitstorting van milddadigheid heeft aanschouwd noch enig oor ooit heeft gehoord van zo’n grote openbaring van goedertierenheid. Zo’n grote milddadigheid en openbaring zijn er kenbaar gemaakt dat de

¹⁶¹ Qur’án 3:7

¹⁶² Qur’án 45:22

¹⁶³ Qur’án 38:67

¹⁶⁴ Qur’án 34:43

geopenbaarde verzen geleken op lentebuien die neerregenden uit de wolken der genade van de Almiddadige. De Profeten „begiftigd met standvastigheid” wier verhevenheid en glorie schijnen als de zon, waren ieder begiftigd met een Boek dat allen hebben gezien en waarvan de verzen goed zijn nagegaan. Terwijl de verzen welke uit deze Wolk van goddelijke barmhartigheid zijn neergeregend daarentegen zo overvloedig zijn dat niemand nog in staat is geweest hun aantal te schatten. Een twintigtal boekdelen zijn nu beschikbaar. Hoeveel blijven er nog buiten ons bereik! Hoevele zijn er geroofd en in handen van de vijand gevallen, waarvan niemand weet wat ermee gebeurd is.

241 O broeder, wij moeten onze ogen openen, mediteren over Zijn Woord en de beschuttende schaduw zoeken van de Manifestaties van God, opdat wij wellicht, gewaarschuwd door de onmiskenbare raadgevingen van het Boek, acht slaan op de vermaningen die zijn vermeld in de heilige Tafelen; opdat wij de Onthuller van de verzen niet zullen bekritisieren; opdat wij ons geheel mogen overgeven aan Zijn Zaak en van ganser harte Zijn wet omhelzen opdat wij misschien de hof van Zijn barmhartigheid mogen binnengaan en verblijven aan de oever van Zijn genade. Voorwaar, Hij is barmhartig en vergevingsgezind jegens Zijn dienaren.

242 Eveneens zegt Hij: „Zeg, o volk van het Boek! Verloochent gij ons alleen maar omdat wij in God geloven en in hetgeen Hij tot ons heeft neergezonden en in hetgeen Hij voordien heeft neergezonden en omdat de meesten van u kwaad bedrijven?”¹⁶⁵ Hoe uitdrukkelijk openbaart dit vers Onze bedoeling, en hoe duidelijk toont het de waarheid aan van het getuigenis der verzen Gods! Dit vers werd geopenbaard in een tijd dat de Islam werd aangevallen door de trouwelozen en de volgelingen ervan werden beschuldigd van ketterij, dat de Metgezellen van Muhammad werden aangeklaagd als godloochenaars en als volgelingen van een leugenachtig tovenaars. In het begin, toen de Islam naar uiterlijke schijn nog ontbloot was van gezag en macht, werden de vrienden van de Profeet die hun gelaat gekeerd hadden naar God, wààr zij ook gingen, gekweld, vervolgd, gestenigd en gesmaad. In een dergelijke tijd werd dit gezegende vers neergezonden uit de hemel van goddelijke Openbaring. Het onthulde een onweerlegbaar bewijs en bracht het licht van onfeilbare leiding. Het leerde de metgezellen van Muhammad het volgende te verklaren tegen de ongelovigen en afgodendienaars: „Gij verdrukt en vervolgt ons, en toch, wat hebben wij anders gedaan dan geloven in God en in de verzen die ons bij monde van Muhammad zijn neergezonden en in die welke op de Profeten uit vroeger tijden zijn neergedaald?” Hiermee is bedoeld dat hun enige schuld bestond uit de erkenning dat de nieuwe en wonderbare verzen Gods die op Muhammad waren neergedaald, evenals de verzen die aan de Profeten van weleer waren geopenbaard, alle van God waren, en dat zij de waarheid ervan hebben erkend en omhelsd. Dit is het getuigenis dat de goddelijke Koning aan Zijn dienaren heeft geleerd.

243 Is het, met dit voor ogen, eerlijk van deze mensen om deze nieuwgeopenbaarde verzen die zowel het oosten als het westen hebben omvat te verwerpen en zichzelf te beschouwen als de verdedigers van waarachtig geloof? Moesten zij niet liever geloven in Hem die deze verzen heeft geopenbaard? Lettend op het getuigenis dat Hij Zelf heeft gegeven, hoe kon Hij falen hen als ware gelovigen te beschouwen die van de waarheid ervan hebben getuigd? Verre zij het van Hem dat Hij van de poorten van Zijn barmhartigheid hen zou wegzenden die zich hebben gekeerd naar de goddelijke verzen en de waarheid ervan hebben omhelsd, of dat Hij diegenen zou bedreigen die hebben vastgehouden aan Zijn

¹⁶⁵ Qur’án 5:62

feilloos getuigenis! Voorwaar, Hij stelt de waarheid vast door Zijn verzen, en bevestigt Zijn Openbaring door Zijn woorden. Hij, waarlijk, is de Krachtige, de Helper in nood, de Almachtige.

244 Ook zegt Hij: „En indien Wij tot u een Boek, op perkament geschreven, hadden neergezonden en zij het met hun handen hadden aangeraakt, dan zouden de ongelovigen zekerlijk hebben gezegd: „Dit is niets dan duidelijke toverij.”¹⁶⁶ De meeste verzen van de Qur’án hebben betrekking op dit onderwerp. Beknoptheidshalve hebben Wij alleen deze verzen vermeld. Overweeg: is er, buiten de verzen, in het hele Boek enig andere maatstaf vastgelegd voor de erkenning van de Manifestaties van Zijn Schoonheid, waaraan de mensen zich zouden kunnen vastklampen en de Manifestaties van God verwerpen? Integendeel, Hij heeft, zoals reeds is aangetoond, bij iedere gelegenheid degenen die de verzen verloochenen en ermee spotten met vuur bedreigd.

245 Zou er daarom iemand opstaan en ontelbare verzen, verhandelingen, epistels en gebeden voortbrengen, waarvan er niet één is verworven door geleerdheid, wat voor denkbare verontschuldiging kan hen dan rechtvaardigen die ze verwerpen en zich daarmee beroven van de kracht van hun genade? Welk antwoord kunnen zij geven wanneer eenmaal hun ziel is opgestegen en haar sombere tempel heeft verlaten? Kunnen zij zichzelf rechtvaardigen met te zeggen: „Wij hebben vastgehouden aan een bepaalde overlevering en omdat wij de letterlijke vervulling daarvan niet hebben aanschouwd, daarom hebben wij de Belichamingen van goddelijke Openbaring zo hevig bekritiseerd en ons verre gehouden van Gods wet”? Hebt gij niet gehoord dat onder de redenen waarom bepaalde Profeten worden aangeduid als Profeten „begiftigd met standvastigheid” de openbaring van een Boek aan hen was? En hoe zouden deze mensen toch zich kunnen rechtvaardigen voor het afwijzen van de Openbaarder en Auteur van zoveel boekdelen met verzen en de uitspraken navolgen van hem die dwaselijk de zaden van twijfel heeft gezaaid in de harten der mensen en die, als Satan, opstond om de mensen naar de paden van verderf en dwaling te leiden? Hoe konden zij toestaan dat dergelijke dingen hun beroofden van het licht van de Zon van goddelijke milddadigheid? Afgezien hiervan vragen Wij ons af: aan wie kunnen deze mensen zich vastklemmen en tot wiens aangezicht, behalve Zijn Aangezicht, kunnen zij zich keren, indien zij zulk een goddelijke Ziel, zo’n heilige Ademtocht schuwen en verwerpen? Ja - „Allen hebben een deel van de Hemelen waarnaar zij zich wenden.”¹⁶⁷ Wij hebben u deze twee wegen getoond; kiest gij welke weg gij wilt bewandelen. Voorwaar, dit is de waarheid en behalve de waarheid blijft er niets over dan dwaling.

246 Onder de bewijzen die de waarheid van deze Openbaring aantonen is deze: dat in ieder tijdperk en iedere Beschikking, telkens wanneer de onzichtbare Essentie werd geopenbaard in de personen van Zijn Manifestatie, bepaalde mensen, onbekend en vrij van alle wereldse verwickelingen, verlichting zochten bij de Zon der Profeten en de Maan van goddelijke leiding, en de goddelijke Tegenwoordigheid bereikten. Om deze reden werden deze mensen beschimpt en bespot door de godgeleerden van die tijd en door de rijkaards. Evenals Hij heeft geopenbaard betreffende hen die dwaalden: „Toen zeiden de aanzienlijken van Zijn volk, die niet geloofden: ‘Wij zien in U slechts een mens als wijzelf; en wij zien niemand U volgen behalve de verachtelijksten met een onbezonnen oordeel, en ook zien wij

¹⁶⁶ Qur’án 6:7

¹⁶⁷ Qur’án 2:148

U in niets uitmunten boven ons; ja, wij beschouwen U als leugenaar.”¹⁶⁸ Zij vitten op die heilige Manifestaties en protesteerden: „Niemand heeft u gevolgd behalve de verachtelijken onder ons, diegenen die geen aandacht waard zijn.” Hun doel was aan te tonen dat niemand onder de geleerden, de rijken en de beroemden in hen geloofde. Door deze en soortgelijke bewijzen trachtten zij het bedrog aan te tonen van Hem die niets dan de waarheid spreekt.

247 Gedurende deze meest luisterrijke Beschikking, deze meest machtige Soevereiniteit, hebben evenwel een aantal verlichte godgeleerden, mannen van grote geleerdheid en geleerden met een rijp verstand, Zijn Hof bereikt, uit de beker van Zijn goddelijke Tegenwoordigheid gedronken en zijn met de eer van Zijn grootste gunst bekleed. Zij hebben terwille van de Geliefde de wereld en al wat daarin is, verzaakt. Wij zullen de namen van enkelen van hen vermelden, opdat dit misschien kracht zal schenken aan de wankelmoedigen en de vreesachtigen aanmoedigen.

248 Onder hen was Mullá Husayn die de ontvanger werd van de schitterende glorie van de Zon van goddelijke Openbaring. Ware het niet om hem, dan zou God niet gevestigd zijn op de zetel van Zijn barmhartigheid en evenmin de troon van eeuwige heerlijkheid hebben bestegen. Onder hen was ook Siyyid Yahyá, die unieke en weergaloze figuur van zijn tijd. Verder Mullá Muhammad 'Alíy-i-Zanjání, Mullá 'Alíy-i-Bastámí, Mullá Sa'íd-i-Bárfurúshí, Mullá Ni'matu'lláh-i-Mázindarání, Mullá Yúsuf-i-Ardibílí, Mullá Mihdíy-i-Khu'í, Siyyid Husayn-i-Turshízí, Mullá Mihdíy-i-Kandí, Mullá Báqir, Mullá 'Abdu'l-Kháliq-i-Yazdí, Mullá 'Alíy-i-Baraqání, en anderen, bijna vierhonderd in getal, wier namen alle zijn gegrift op de „Welbewaarde Tafel” van God.

249 Zij allen werden door het licht van die Zon van goddelijke Openbaring geleid, en bekenden en erkenden Zijn waarheid. Zo groot was hun geloof dat de meesten van hen hun bezit en verwanten opgaven en trouw bleven aan het welbehagen van de Alglorierijke. Zij offerden hun leven voor hun Welbeminde en deden afstand van alles in Zijn Pad. Hun borst werd tot mikpunt voor de pijlen van de vijand en hun hoofden prijkten op de speren der ongelovigen. Geen stuk grond bleef er over dat niet werd gedrenkt met het bloed van deze belichamingen van onthechting en geen zwaard dat niet hun nek kneusde. Hun daden alleen al getuigen van de waarheid van hun woorden. Is voor de mensen van deze tijd niet het getuigenis voldoende van deze heilige zielen die zo glorieus zijn opgestaan om hun leven te offeren voor hun Geliefde, zodat de hele wereld zich verbaasde over de wijze van hun opoffering? Getuigt dit niet voldoende tegen de trouweloosheid van hen die voor een kleinigheid hun geloof verraadden en die onsterfelijkheid hebben verkwanseld voor dat wat vergaat; die de Kawthar van de Goddelijke Tegenwoordigheid opgaven voor zilte bronnen en wier enig doel in het leven is zich het eigendom van anderen wederrechtelijk toe te eigenen? Evenals gij er getuige van zijt hoe zij allen zich hebben beziggehouden met de ijdelheden der wereld, en ver zijn afgedwaald van Hem Die de Heer, de Allerhoogste is.

250 Wees eerlijk: Is het getuigenis aannemelijk en de aandacht waard van ken wier daden overeenstemmen met hun woorden en wier uiterlijk gedrag in overeenstemming is met hun innerlijk leven? Het verstand raakt verbijsterd door hun daden en de ziel verwondert zich over hun geestkracht en lichamelijk uithoudingsvermogen. Of is het getuigenis aannemelijk van de trouwelozen, die niets dan de lucht van zelfzuchtige begeerte ademen en gevangen liggen in de kooi van hun ijdele verbeeldingen? Evenals de vleermuizen der duisternis lichten

¹⁶⁸ Qur'án 11:27

zij het hoofd alleen op van hun sponde om de vergankelijke dingen der wereld na te jagen en vinden zij 's nachts alleen rust wanneer zij werken aan het bevorderen van hun lage levensdoel. Geheel opgaand in hun zelfzuchtige plannen, vergeten zij het goddelijke Gebod. Overdag spannen zij zich tot het uiterste in teneinde wereldse voordelen te behalen en 's nachts is hun enige bezigheid de bevrediging van hun zinnelijke begeerten. Aan de hand van welke wet of maatstaf zouden de mensen zich kunnen rechtvaardigen, als zij vasthouden aan de ontkenningen van dergelijke kleingeestige zielen en het geloof negeren van hen, die terwille van Gods welbehagen, afstand hebben gedaan van hun leven, hun bezit, hun roem en bekendheid, hun goede naam en eer?

251 Werden niet de voorvallen in het leven van de „Prins der Martelaren”¹⁶⁹ beschouwd als de voornaamste aller gebeurtenissen, als het hoogste bewijs van zijn waarheid? Verklaarden de mensen van weleer niet dat deze voorvallen ongekend waren? Hielden zij niet vol dat geen manifestatie der waarheid ooit zo'n standvastigheid heeft getoond en zo'n in het oog vallende heerlijkheid? En toch eindigde die episode van zijn leven die 's morgens begon, op het midden van dezelfde dag, terwijl deze heilige lichten achttien jaar lang heldhaftig de stortvloed van kwellingen hebben doorstaan die van alle kanten op hen neerregenden. Met welk een liefde en toewijding, uitbundige vreugde en heilige vervoering offerden zij hun leven op het pad van de Alglorierijke! Van de waarheid hiervan getuigen allen. En hoe kunnen zij niettemin deze Openbaring kleineren? Is men in enig tijdperk getuige geweest van zulke gewichtige voorvallen? Indien deze metgezellen geen ware strevers naar God waren geweest, wie anders zou er dan zo genoemd kunnen worden? Hebben deze metgezellen macht of roem gezocht? Hebben zij ooit naar rijkdommen verlangd? Hebben zij enige andere wens gekoesterd dan Gods welbehagen? Indien deze metgezellen met al hun verbazingwekkende getuigenissen en wondere werken onwaar zouden zijn, wie is er dan waardig om voor zichzelf aanspraak te maken op de waarheid? Ik zweer bij God! Hun daden zijn juist een voldoende getuigenis en een onbetwistbaar bewijs voor alle volkeren op aarde, zouden de mensen in hun hart de mysteries van goddelijke Openbaring overdenken. „En spoedig zullen zij die onrecht doen, weten welk lot hen wacht.”¹⁷⁰

252 Bovendien is het teken van waarheid en leugen aangeduid en vastgesteld in het Boek. Aan deze goddelijk-vastgestelde toetssteen moeten de eisen en aanspraken van alle mensen worden getoetst, zodat de waarheidlievende kan worden gekend en onderscheiden van de bedrieger. Deze toetssteen is geen andere dan dit vers: „Wenst de dood, indien gij oprecht zijt.”¹⁷¹ Denk eens na over deze volkomen oprechte martelaren van wier waarheidlievendheid de duidelijke tekst van het Boek getuigt en die allen, zoals gij gezien hebt, hun leven, hun bezit, hun vrouw, hun kinderen, hun alles hebben opgeofferd en naar de hoogste verblijven van het Paradijs zijn opgestegen. Is het eerlijk om het getuigenis van deze onthechte en verheven wezens van de waarheid van deze voortreffelijke en heerlijke Openbaring af te wijzen, en de aanklachten als aannemelijk te beschouwen welke tegen dit glansrijke licht zijn geuit door deze trouweloze mensen die voor goud hun geloof hebben verzaakt en terwille van leiderschap Hem hebben verloochend Die de Eerste Leider der gehele mensheid is? Dit, alhoewel hun karakter nu bekend is gemaakt aan alle mensen die hen erkend hebben als degenen die onder geen voorwaarde een tittel of jota van hun tijdelijk gezag willen opgeven terwille van Gods heilige Geloof, hoeveel te minder hun leven, bezit en dergelijke.

¹⁶⁹ Imám Husayn

¹⁷⁰ Qur'án 26:227

¹⁷¹ Qur'án 2:94

253 Zie hoe de goddelijke Toetssteen volgens de duidelijke tekst van het Boek de getrouwen heeft gescheiden en onderscheiden van de trouwelozen. Desondanks zijn zij zich nog steeds niet bewust van deze waarheid en jagen zij in de slaap der achteloosheid de ijdelheden der wereld na, en houden zich bezig met gedachten aan ijdel en aards leiderschap.

254 "O, mensenzoon. Menige dag is verstreken, terwijl gij u bezighield met uw grillen en nutteloze verbeeldingen. Hoelang nog zult gij op uw sponde sluimeren? Hef het hoofd op uit de sluimer, want de Zon is naar het zenit gestegen, dat ze ook u moge bestralen met het licht van schoonheid..."

255 Weet echter dat geen van deze godsdienstleraren en godgeleerden naar wie wij verwezen hebben, bekleed was met de rang en waardigheid van het leiderschap. Want bekende en invloedrijke godsdienstleiders die de zetels van gezag innemen en de leidersfuncties uitoefenen, kunnen geenszins trouw zijn aan de Openbaarder der waarheid, behalve diegene die uw Heer wil. Een enkele uitzondering daargelaten is zoiets nooit gebeurd. „Want weinigen Mijner dienaren zijn dankbaar.”¹⁷² Evenals in deze Beschikking niet één van de geestelijke gezagsdragers die over het volk heersten het Geloof heeft aangenomen. Neen, zij hebben het met zoveel vijandschap en vastberadenheid bestreden als geen oor ooit heeft gehoord en geen oog ooit heeft gezien.

256 De Báb, de Heer, de meest verhevene - moge het leven van allen een offer aan Hem zijn - heeft een Epistel geopenbaard in het bijzonder aan de geestelijken van iedere stad, waarin Hij ten volle de aard heeft uiteengezet van de ontkenning en de verwerping door ieder van hen. „Daarom, neemt u wel in acht, gij die mannen van inzicht zijt.”¹⁷³ Met Zijn verwijzingen naar hun tegenstand had Hij de bedoeling om de tegenwerpingen te ontzenuwen die gemaakt konden worden door het volk van de Bayán ten dage van de manifestatie van de „Mustagháth”¹⁷⁴, de dag van de Laatste Opstanding uitdrukkelijk verklarend dat, terwijl tijdens de Beschikking van de Bayán een aantal geestelijken het Geloof heeft omhelsd, géén hunner daarentegen in deze laatste Openbaring Zijn aanspraak erkende. Zijn bedoeling was de mensen te waarschuwen, opdat zij niet, God verhoede, vast zouden houden aan zulke dwaze gedachten en verstoken blijven van de goddelijke Schoonheid. Voorwaar, deze geestelijken naar wie Wij hebben verwezen, waren merendeels niet beroemd en, door de genade Gods waren zij allen gezuiverd van aardse ijdelheden en vrij van de praal van leiderschap. „Van dien aard is Gods milddadigheid; Hij schenkt deze aan wie Hij wil.”

257 Nog een bewijs en getuigenis van de waarheid van deze Openbaring, dat onder alle andere bewijzen straalt als de zon, is de standvastigheid van de eeuwige Schoonheid bij het verkondigen van Gods Geloof. Of schoon jong van jaren, en of schoon de Zaak die Hij openbaarde in strijd was met de wens van alle volkeren op aarde, hoog en laag, rijk en arm, verheven en nederig, koning en onderdaan, toch stond Hij op en verkondigde deze met volharding. Allen hebben dit geweten en gehoord. Hij was voor niemand bevreesd; Hij bekommerde Zich niet om de gevolgen. Kon zoiets kenbaar worden gemaakt, behalve door de kracht van een goddelijke Openbaring en de macht van Gods onoverwinnelijke Wil? Bij de gerechtigheid Gods! Zou enig mens zo'n grote Openbaring in zijn hart koesteren, dan zal, alleen al de gedachte aan zo'n verkondiging hem verpletteren! Zouden de harten van alle

¹⁷² Qur'án 34:13

¹⁷³ Qur'án 59:2

¹⁷⁴ Hij Die afgesmeekt is.

mensen worden samengeperst in zijn hart, dan nog zou hij aarzelen zich te wagen aan zo'n schrikwekkende onderneming. Hij zou het alleen kunnen volbrengen met Gods toestemming, alléén wanneer het kanaal van zijn hart in verbinding zou staan met de Bron van goddelijke genade en zijn ziel verzekerd zou zijn van de nooit falende steun van de Almachtige. Waaraan, vragen Wij ons af, schrijven zij zo'n grote vermetelheid toe? Beschuldigen zij Hem van dwaasheid zoals zij de Profeten vanouds hebben beschuldigd? Of houden zij staande dat Zijn beweegreden geen andere was dan leiderschap en het verwerven van aardse rijkdommen?

258 Genadige God! In Zijn Boek, dat Hij „Qayyúmmu'l-Asmá” heeft getiteld - het eerste, gewichtigste en machtigste van alle boeken voorspelde Hij Zijn eigen martelaarschap. Men vindt er de volgende passage in:”O, Gij die God ter beschikking houdt! Voor U heb ik mijzelf geheel opgeofferd; ter wille van U heb ik vervloekingen aanvaard en ik heb slechts verlangd naar martelaarschap in het pad van Uw liefde. God, de Verhevene, de Beschermmer, de Aloude der Dagen is mij voldoende Getuige!”

259 Insgelijks in Zijn uitleg van de letter „Há”, hunkerde Hij naar martelaarschap: „Mij dunkt dat ik een Stem hoorde roepen in mijn diepste wezen: „Offert gij dat wat U het liefst is in het pad van God, evenals Husayn - vrede zij met hem - zijn leven heeft geofferd ter wille van Mij?” Zou ik dit onvermijdelijke mysterie niet in het oog houden, dan zouden - bij Hem die mijn wezen tussen Zijn handen houdt - alle koningen der aarde, al hadden zij zich verbonden, niet bij machte zijn mij één enkele letter te ontnemen; hoeveel te minder kunnen dit dan deze dienaren die geen aandacht waard zijn en die waarlijk tot de verworpenen behoren.... Dat allen de mate van Mijn geduld, Mijn berusting en zelfopoffering in het pad van God mogen kennen.”

260 Kon de Openbaarder van zulke woorden beschouwd worden enig andere weg te bewandelen dan Gods weg, en verlangd hebben naar iets anders dan Zijn welbehagen? Juist in dit vers ligt een adem van onthechting verborgen die, zo deze ten volle over de wereld zou worden verspreid, alle wezens ertoe zou brengen hun leven te verzaken en hun ziel op te offeren. Overdenk het laaghartige gedrag van de mensen van dit geslacht en wees getuige van hun verbazingwekkende ondankbaarheid. Zie hoe zij hun ogen hebben gesloten voor al deze glorie en laaghartig die stinkende lijken najagen uit wier buik de kreet opstijgt van het verzwolgen bezit der gelovigen. Wat een onbetamelijke lasteringen hebben zij toch deze Dageraden van Heiligheid naar het hoofd geslingerd. Zo sommen Wij u op wat de handen der ongelovigen hebben volbracht, zij die op de Dag der Opstanding hun gelaat hebben afgewend van de goddelijke Tegenwoordigheid, zij die door God zijn gepijnigd met het vuur van hun eigen dwaalleer en voor wie Hij in de komende wereld een kastijding bereid heeft die hun lichaam en ziel beide zal verteren. Want deze hebben gezegd: „God is machteloos en Zijn hand van genade is geketend.”

261 Standvastigheid in het Geloof is een zeker getuigenis en een prachtig bewijs van de waarheid. Zoals het „Zegel der Profeten” heeft gezegd: „Twee verzen hebben Mij oud gemaakt.” Deze beide verzen duiden op standvastigheid in de Zaak van God. Evenals Hij zegt: „Weest standvastig zoals u bevolen is.”¹⁷⁵

¹⁷⁵ Qur'án 11:113

262 Bedenk nu hoe deze Sadrih van de Ridván van God in de bloei van Zijn jeugd opstond om de Zaak van God te verkondigen. Zie, wat een standvastigheid die Schoonheid van God heeft geopenbaard. De gehele wereld stond op om het Hem te beletten en faalde nochtans volkomen. Hoe ernstiger de vervolging was waaraan zij die Sadrih van Gelukzaligheid blootstelden, hoe meer Zijn gloed toenam en hoe helderder de vlam van Zijn liefde brandde. Dit alles is duidelijk en niemand betwist de waarheid ervan. Ten laatste gaf Hij Zijn ziel over en wickte zijn vlucht naar de rijken in den hoge.

263 Onder de bewijzen van de waarheid van Zijn manifestatie waren het overwicht, de alles te boven gaande macht en het oppergezag die Hij, de Openbaarder van het bestaan en Manifestatie van de Aangebodene, zonder hulp en alleen, aan de gehele wereld heeft onthuld. Nauwelijks had die eeuwige Schoonheid Zich geopenbaard in Shiraz, in het jaar zestig en de sluier van verborgenheid vaneen gereten of de tekenen van het overwicht, de macht, de soevereiniteit en kracht, die uitgingen van die Kern der Kern en Zee der Zeeën werden zichtbaar in ieder land. Zozeer, dat vanuit iedere stad de tekenen, de bewijzen en de getuigenissen van dat goddelijke Licht verschenen. Hoe talrijk waren de zuivere en vriendelijke harten die getrouw het licht van die eeuwige Zon weerkaatsten en hoe menigvuldig de uitstromingen van kennis uit die Oceaan van goddelijke wijsheid die alle wezens omvatte! In iedere stad stonden de geestelijken en hoogwaardigheidsbekleders op om hen te weerhouden en in te tomen; zij wapenden zich met boosaardigheid, afgunst en tirannie om hen te onderdrukken. Hoe groot is het aantal van deze heilige zielen, deze wezens van rechtvaardigheid die, beschuldigd van tirannie, ter dood werden gebracht! En hoeveel belichamingen van zuiverheid die niets dan ware kennis en smetteloze daden toonden, stierven de folterdood! Niettegenstaande dit alles sprak ieder van deze heilige wezens tot aan zijn laatste ogenblik de Naam van God uit en verhief zich in het rijk van onderwerping en overgave. Zo groot was de herscheppende invloed en kracht die Hij over hen uitoefende dat zij geen andere wens meer koesterden dan Zijn wil, en hun ziel verenigden met Zijn gedachtenis.

264 Overweeg: Wie ter wereld is in staat zo'n allesovertreffende kracht, zo'n indringende invloed te manifesteren? Al deze vlekkeloze harten en geheiligde zielen hebben met volkomen overgave aan de oproep van Zijn bevel gehoor gegeven. In plaats van zich te beklagen, betuigden zij God hun dank en in de duisternis van hun angst toonden zij slechts stralende aanvaarding van Zijn wil. Het is duidelijk hoe meedogenloos de haat en hoe bitter de boosaardigheid en vijandschap waren die alle volkeren der aarde koesterden tegen deze metgezellen. De vervolgingen en het lijden dat zij deze heilige en geestelijke wezens deden ondergaan werden door hen beschouwd als een middel ter verkrijging van verlossing, voorspoed en blijvend succes. Is de wereld sedert de dagen van Adam ooit van zo'n tumult, van zo'n geweldige beroering getuige geweest? Niettegenstaande al de folteringen die zij ondergingen en de veelvuldige smarten die zij verdroegen, werden zij het voorwerp van algemene smaad en vervloeking. Mij dunkt, geduld werd getoond alleen als gevolg van hun zielskracht en trouw aan het geloof kwam alleen voort uit hun daden.

265 Overdenk deze gewichtige gebeurtenissen in uw hart opdat gij de grootheid van deze Openbaring moogt beseffen en de verbazingwekkende glorie ervan moogt ontwaren. Dan zal de geest van geloof, door de genade van de Barmhartige, in uw wezen worden geademd en zult gij worden bevestigd, en verblijven op de zetel van zekerheid. De ene God is Mijn getuige! Zoudt gij een ogenblik nadenken, dan zult gij erkennen dat, afgezien van al deze vastgestelde waarheden en bovenvermelde bewijzen, de verloochening, vervloeking en verwensing door de mensen op aarde uitgesproken, op zichzelf het machtigste bewijs en het

zekerste getuigenis zijn van de waarheid van deze helden uit het veld van overgave en onthechting. Telkens wanneer gij mediteert over de haarkloverijen die door alle mensen zijn geuit al zijn zij geestelijken, geleerd of onwetend, zult gij des te standvastiger worden in het Geloof. Want al hetgeen is geschied is voorzien door hen die de schatkamers zijn van goddelijke kennis en de Ontvangers van Gods eeuwige wet.

266 Ofschoon Wij niet de bedoeling hadden, melding te maken van de overleveringen uit voorbije tijden, zullen Wij er toch, uit liefde voor u, enige vermelden die van toepassing zijn op Ons betoog. Wij zien er evenwel de noodzaak niet van in, aangezien de dingen die Wij reeds hebben vermeld voldoende zijn voor de wereld en al wat daarop is. In feite zijn alle Geschriften, en de verborgenheden daarin, samengevat in dit beknopte verslag. Zozeer dat, zou iemand dit diep in zijn hart overwegen, dan zal hij in alles wat gezegd is, de mysteriën van de Woorden van God ontdekken en de betekenis begrijpen van al wat door die volmaakte Koning is geopenbaard. Daar de mensen in begrip en rang van elkaar verschillen, zullen Wij dienovereenkomstig melding maken van enige overleveringen, opdat deze standvastigheid zullen geven aan de weifelende ziel en rust aan het bekommerde gemoed. Daardoor zal het getuigenis van God aan de mensen, hoog en laag, volledig zijn en volmaakt.

267 Onder deze overleveringen is de volgende: En wanneer de Standaard der Waarheid openbaar wordt gemaakt, zullen de mensen van Oost en West dit vervloeken.” Het is noodzakelijk dat de wijn van zelfverloochening wordt gedronken, de verheven hoogten van onthechting worden bereikt en de bespiegeling waarnaar wordt verwezen in de woorden: „Eén uur van overdenking is te verkiezen boven zeventig jaar van vrome aanbidding” in acht wordt genomen, zodat het geheim ontdekt mag worden van het rampzalige gedrag van die mensen die, niettegenstaande de liefde voor en het smachtend verlangen naar de waarheid welke zij betuigen, de volgelingen der Waarheid vervloeken, wanneer Hij eenmaal is verschenen. Van deze waarheid getuigt de bovenvermelde overlevering. Het is duidelijk dat de reden voor dit gedrag geen andere is dan de afschaffing van die regels, gebruiken, gewoonten en ceremoniën waaraan zij onderworpen waren. Indien anderzins de Schoonheid van de Barmhartige had voldaan aan dezelfde regels en gebruiken die onder de mensen gangbaar zijn, en de godsdienstige gebruiken had gesanctioneerd, dan zou er nooit zulk een tweespalt en onheil in de wereld aan de dag zijn gebracht. Deze verheven overlevering wordt duidelijk bevestigd met de volgende door Hem geopenbaarde woorden: „De dag, waarop de Opwekker u zal oproepen tot een zware taak.”¹⁷⁶

268 De goddelijke roepstem van de hemelse Heraut die van achter de Sluier van Heerlijkheid de mensheid oproept tot het volkomen afstand doen van alles waaraan zij gehecht zijn, is in strijd met hun verlangen; en dit is de oorzaak van de bittere beproevingen en hevige beroeringen die hebben plaatsgevonden. Let op de handelwijze der mensen; zij negeren deze gegronde overleveringen die alle zijn vervuld en houden vast aan die van twijfelachtige waarde, en zij vragen dan waarom deze niet in vervulling zijn gegaan. En toch zijn die dingen die hun verstand te boven gingen kenbaar gemaakt. De tekenen en bewijzen der Waarheid stralen als de middagzon, en toch dwalen de mensen doelloos en verward in de wildernis van onwetendheid en dwaasheid. Ondanks alle verzen van de Qur’án en de erkende overleveringen die alle wijzen op een nieuw Geloof, een nieuwe Wet en een nieuwe Openbaring, leeft deze generatie nog in de verwachting de Beloofde te aanschouwen die de

¹⁷⁶ Qur’án 54:6

Wet van de mohammedaanse Beschikking zal handhaven. De Joden en de Christenen houden eveneens aan dezelfde bewering vast.

269 Bij de uitspraken, die een nieuwe Wet en een nieuwe Openbaring voorspellen, zijn de volgende gedeelten in het „Gebed van Nudbih“: „Waar is Hij die is bestemd om de voorschriften en wetten te vernieuwen? Waar is Hij die gezag heeft om het Geloof en de volgelingen ervan te veranderen?“ Eveneens heeft Hij in de *Zíyárat*¹⁷⁷ geopenbaard: „Vrede zij met de hernieuwde Waarheid.“ Abú-Abdu'lláh, die gevraagd werd naar het kenmerk van de Mihdi, antwoordde: „Hij zal doen wat Muhammad, de Boodschapper van God, heeft gedaan en zal alles wat voor Hem is geweest omverwerpen, evenals de Boodschapper van God de wegen van degenen die Hem voorafgingen heeft afgebroken.

270 Zie hoe zij niettegenstaande deze en soortgelijke overleveringen zinloos volhouden dat de vroeger geopenbaarde wetten in geen enkel opzicht veranderd moeten worden. Is het immers niet het doel van iedere Openbaring om in de hele aard van de mensheid een verandering tot stand te brengen, een verandering die zich uiterlijk en innerlijk kenbaar zal maken en die zowel het innerlijke leven als de uiterlijke omstandigheden zal beïnvloeden? Want als de aard der mensheid niet verandert, dan zou de zinloosheid van Gods alomvattende Manifestaties duidelijk zijn. In de „Avalim“, een gezaghebbend en bekend boek, vindt men opgetekend: „Een Jongeling van de Baní-Háshim zal verschijnen die een nieuw Boek zal openbaren en een nieuwe wet zal uitvaardigen; dan volgen deze woorden: „Zijn vijanden zullen merendeels de geestelijken zijn.“ In een ander gedeelte, toegeschreven aan Sádiq, de zoon van Muhammad, staat het volgende: „Er zal een Jongeling verschijnen van de Baní-Háshim die de mensen zal gebieden Hem trouw te beloven. Zijn Boek zal een nieuw Boek zijn en Hij zal de mensen oproepen daaraan hun trouw te verpanden. Streng is Zijn Openbaring voor de Arabier. Indien gij van Hem hoort, haast u tot Hem.“ Hoe goed hebben zij de aanwijzingen van de Imáms van het Geloof en de Lampen van Zekerheid opgevolgd! Ofschoon duidelijk is verklaard: „Indien gij hoort dat er een Jongeling van de Baní-Háshim is verschenen die de mensen oproept tot een nieuw en goddelijk Boek en tot nieuwe en goddelijke wetten, haast u tot Hem“ hebben zij allen niettemin die Heer van het bestaan voor een ongelovige verklaard en Hem een ketter genoemd. Zij haastten zich niet naar dat Hashimitise Licht, die goddelijke Manifestatie, dan met getrokken zwaard en het hart vol boosaardigheid. Let bovendien op, hoe uitdrukkelijk de vijandschap van de geestelijkheid in de boeken is vermeld. Ondanks al deze duidelijke en veelzeggende overleveringen, al deze onmiskenbare en onbetwistbare zinspelingen, hebben de mensen de smetteloze Kern van kennis en heilige uitspraken verworpen en zich gewend tot de belichamingen van oproer en dwaling. Deze opgetekende overleveringen en geopenbaarde uitspraken ten spijt, laten zij slechts horen wat hun wordt ingegeven door hun eigen zelfzuchtige begeerten. En zou de Kern van Waarheid datgene openbaren wat in strijd is met hun neigingen en begeerten, dan zullen zij Hem onmiddellijk ervan beschuldigen een ongelovige te zijn en zij zullen protesteren, zeggende: „Dit is in strijd met de uitspraken van de Imáms van het Geloof en de glansrijke lichten. Niets van dien aard is in onze onschendbare Wet voorgeschreven.“ Zelfs in deze tijd worden nog steeds dergelijke verachtelijke verklaringen afgelegd door deze armzalige stervelingen.

271 Overweeg nu de volgende overlevering en zie hoe al deze dingen zijn voorspeld. In „Arba'in“ staat geschreven: „Uit de Bání-Háshim zal een Jongeling voortkomen die nieuwe

¹⁷⁷ Tafel van Ontmoeting door 'Alí geopenbaard.

wetten zal openbaren. Hij zal de mensen tot zich roepen, maar niemand zal op Zijn roepstem acht slaan. Zijn vijanden zullen merendeels de godgeleerden zijn. Zijn gebod zullen zij niet gehoorzamen, maar zij zullen protesteren en zeggen: „Dit is in strijd met hetgeen door overlevering tot ons is gekomen van de Imáms van het Geloof.” Heden ten dage herhalen allen precies dezelfde woorden, zonder enig besef dat Hij is gevestigd op de troon van „Hij doet al wat Hij wil” en verblijft op de zetel van „Hij beveelt al wat Hem behaagt.”

272 Geen verstand kan de aard van Zijn Openbaring begrijpen noch kan enige kennis Zijn Geloof volledig bevatten. Alle uitspraken hangen van Zijn goedkeuring af en alles heeft Zijn Zaak van node. Allen, behalve Hij, zijn op Zijn bevel geschapen, en bewegen en hebben hun bestaan door Zijn wet. Hij is de Openbaarder van de goddelijke mysteries en de Vertolker van de verborgen en aloude wijsheid. Zo staat geschreven in de „Biháru'l-Anvár”, de „Aválim” en de „Yanbú”, dat Sádiq, zoon van Muhammad, deze woorden sprak: „Kennis is zevenentwintig letters. Alles wat de Profeten hebben geopenbaard zijn twee letters daarvan. Niemand heeft tot dusverre meer dan deze twee letters gekend. Maar wanneer de Qá'im zal verrijzen, zullen door Hem de overige vijfentwintig letters worden geopenbaard.” Bedenk: hij heeft verklaard dat Kennis bestaat uit zevenentwintig letters en hij beschouwde alle Profeten, van Adam af tot het „Zegel der Profeten”, als Vertolkers van slechts twee letters daarvan en te zijn neergezonden met deze twee letters. Hij zegt ook dat de Qá'im al de overige vijfentwintig letters zal openbaren. Zie uit deze woorden hoe heerlijk en verheven Zijn rang is! Zijn rang overtreft die van alle Profeten en Zijn Openbaring gaat het begrip van al hun uitverkorenen ver te boven. Een Openbaring waarover de Profeten Gods, Zijn heiligen en uitverkorenen of niet waren ingelicht of die zij, ingevolge Gods ondoorgrondelijke Besluit, niet hebben onthuld, zulk een Openbaring hebben deze lage en verdorven mensen trachten af te meten naar hun eigen gebrekkige verstand, hun eigen gebrekkige kennis en begrip. Als het niet in overeenstemming is met hun maatstaven, dan verwerpen zij het onmiddellijk. „Denkt gij dat de meesten hunner horen of begrijpen? Zij zijn als vee! Ja, zij dwalen zelfs nog verder van het pad af!”¹⁷⁸

273 Hoe, zo vragen Wij ons af, leggen zij de voornoemde overlevering uit? Een overlevering die in onmiskenbare bewoordingen de openbaring van ondoorgrondelijke dingen en het gebeuren van nieuwe en wonderbaarlijke voorvallen in Zijn dag aankondigt? Dergelijke verwonderingwekkende gebeurtenissen doen zo'n hevige strijd ontbranden onder de mensen, dat alle geestelijken en geleerden Hem en Zijn metgezellen ter dood veroordelen en alle volkeren der aarde opstaan om zich tegen Hem te verzetten. Zoals ook verhaald is in de „Káff”, in de overlevering van Jábir, in de „Tafel van Fátimih”, betreffende de attributen van de Qá'im: „Hij zal de volmaaktheid van Mozes manifesteren, de luister van Jezus en het geduld van Job. Zijn uitverkorenen zullen in Zijn tijd worden vernederd. Hun hoofden zullen als geschenken worden aangeboden, evenals de hoofden van de Turken en de Dilemiten¹⁷⁹. Zij zullen worden gedood en verbrand. Vrees zal hen bevangen; verslagenheid en schrik zal hun hart met angst vervullen. De aarde zal gekleurd worden met hun bloed. Hun vrouwen zullen diep weklagen. Dit zijn met recht mijn vrienden.” Bedenk: geen enkele letter van deze overlevering is onvervuld gebleven. In de meeste plaatsen is hun gezegend bloed

¹⁷⁸ Qur'án 25:44

¹⁷⁹ Dilemiten: bewoners van het land Dilem d.i. in de moeilijk toegankelijke gehbergten, die de aan de Kaspische Zee gelegen provincie Ghilan in het Zijden begrensden. De Dilemiten hadden gedurende ongeveer 13 jaar (913-926) een eigen dynastie in Ghilan en enige andere naburige landen. (Schlosser, Alg. Geschiedenis, dl. 5, blz. 108 e.v.)

vergoten en door het hele land in iedere stad zijn zij gevangen genomen. Men liet hen door de hele provincie in optocht lopen en sommigen eindigden op de brandstapel. Toch heeft niemand er bij stilgestaan dat, indien de beloofde Qá'im de wetten en de voorschriften van een voorgaande Beschikking zou openbaren, waarom dan dergelijke overleveringen opgetekend werden en waarom er zo'n heftige strijd zou ontstaan, dat de mensen het doden van deze metgezellen als een opgelegde plicht beschouwden en de vervolging van deze heilige zielen als een middel om in de hoogste gunst te komen?

274 Zie bovendien hoe alles wat er gebeurd is en de daden die zijn bedreven, allemaal reeds in vroegere overleveringen zijn vermeld. Zoals is opgetekend in de „Rawdiy-i-Káfi” betreffende „Zawrá’”. In de „Rawdiy-i-Káfi” wordt er verhaald van Mu’ávíyh, de zoon van Vahháb, dat Abú-'Abdu'lláh tot hem heeft gezegd: „Kent gij Zawrá’?” Ik zeide: „Moge mijn leven een offer aan u zijn! Zij zeggen dat het Baghdád is.” „Nee”, antwoordde hij en voegde er dan aan toe: „Zijt gij de stad Rayy¹⁸⁰ binnengegaan?”, waarop ik antwoordde: „Ja, ik ben daar binnengegaan.” Waarop Hij informeerde: „Bezocht gij de veemarkt?” „Ja,” antwoordde ik. Hij zeide: „Hebt gij de zwarte berg ter rechterzijde van de weg gezien? Dat is Zawrá’.” Daar zullen tachtig mannen, uit een zeker geslacht, die allen waardig zijn kalief te worden genoemd, worden gedood.” „Wie zal hen doden?” vroeg ik. Hij antwoordde: „De kinderen van Perzië!

275 Van dien aard is de toestand en het lot van Zijn metgezellen zoals in vroeger tijden is voorspeld. En let nu op hoe volgens deze overlevering Zawrá’ niets anders is dan het land Rayy. Op die plaats werden Zijn metgezellen wreedaardig ter dood gebracht en al deze heilige wezens zijn tot martelaren gemaakt door de Perzen, zoals in de overlevering is vermeld. Dit hebt gij gehoord en allen getuigen hiervan. Waarom nemen deze kruiperige aardwormen dan niet de tijd om na te denken over deze overleveringen die alle zo duidelijk zijn als de zon in haar middagpracht? Om welke reden weigeren zij de Waarheid te aanvaarden en laten zij toe dat bepaalde overleveringen, waarvan zij de betekenis niet hebben begrepen, hen weerhouden van de erkenning van de Openbaring van God en Zijn Schoonheid, waardoor zij in de helse afgrond verblijven? Zulke dingen zijn nergens anders aan toe te schrijven dan aan het ongeloof van de godgeleerden en geestelijken van hun tijd. Van hen heeft Sádiq, de zoon van Muhammad, gezegd: „De godgeleerden van die tijd zullen de meest verdorven geestelijken zijn onder de schaduw van de hemel. Uit hen komt kwaad voort en tot hen zal het wederkeren.”

276 Wij smeken de geleerden van de Bayán niet zulke wegen te volgen en, ten dage van Mustaghath, Hem die de goddelijke Kern, het hemelse Licht, de volstreekte Eeuwigheid, het Begin en het Einde der Manifestaties van de Onzichtbare is, niet datgene aan te doen wat in deze tijd is gebeurd. Wij smeken hen, niet op hun verstand, hun begrip en hun geleerdheid te vertrouwen en niet te twisten met de Openbaarder van hemelse en oneindige kennis. Toch bemerken Wij dat, ondanks al deze waarschuwingen, een éénoogig man die de leider van het volk is, met de uiterste boosaardigheid tegen Ons opstaat. Wij voorzien dat in iedere stad mensen zullen opstaan om de Gezegende Schoonheid te onderdrukken, dat de metgezellen van deze Heer van het bestaan en het uiteindelijke Verlangen van alle mensen, zullen wegvlugten van de onderdrukker en hun toevlucht zullen zoeken tot de wildernis, terwijl anderen zich zullen overgeven en, volkomen onthecht, hun leven zullen offeren in Zijn pad. Mij dunkt, Wij kunnen er één duidelijk onderscheiden die bekend staat vanwege zulk een

¹⁸⁰ Een stAd in de oudheid, in de nabijheid waarvan Teheran is gebouwd.

toewijding en godsvrucht dat de mensen het als hun plicht beschouwen hem te gehoorzamen en zich te onderwerpen aan zijn bevel, en die zal opstaan om zelfs de wortel van de goddelijke Boom aan te vallen en zich tot het uiterste in zal spannen om Hem te weerstaan en zich tegen Hem te verzetten. Zo zijn de mensen!

277 Wij hopen zeer dat het volk van de Bayán verlicht zal worden, zich zal verheffen in het rijk van de geest en daarin verblijven, de Waarheid duidelijk zal zien en met inzicht huichelachtige leugens zal herkennen. In deze tijd echter worden er zulke geuren van naijver verspreid dat - dit zweer Ik bij de Opvoeder van alle wezens, zichtbaar en onzichtbaar - vanaf het begin van het ontstaan der wereld ofschoon deze geen begin heeft - tot aan de tegenwoordige tijd er nog nooit zo'n boosaardigheid, afgunst en haat zijn voorgekomen en ook nimmer in de toekomst zullen worden aanschouwd. Want een aantal mensen die nooit de welriekende geur van rechtvaardigheid inademen, hebben het vaandel van opstand geheven en zich tegen Ons verbonden. Aan alle kanten voelen Wij de bedreiging van hun speren en uit alle richtingen zien Wij hun pijlen vliegen. Dit, hoewel Wij Ons nooit op iets hebben beroemd noch bevoorrecht boven enig mens, hebben gezocht. Voor een ieder zijn Wij een zeer welwillend kameraad, en een verdraagzaam en toegenegen vriend geweest. Temidden van de armen zochten Wij hun kameraadschap, en temidden der hooggeplaatsen en geleerden waren Wij nederig en berustend. Ik zweer bij God, de ene ware God! hoe smartelijk het leed en het lijden ook waren die de hand van de vijand en het volk van het Boek Ons hebben aangedaan, dit alles verdwijnt echter volkomen in het niet, vergeleken met hetgeen Wij hebben ondervonden van hen die betuigen Onze vrienden te zijn.

278 Wat zullen Wij verder nog zeggen? Kon het heelal met het oog van gerechtigheid schouwen, dan zou het niet in staat zijn het gewicht van deze uitspraak te torsen! In de eerste dagen na Onze aankomst in dit land, toen Wij de tekenen bespeurden van de komende gebeurtenissen, besloten Wij Ons terug te trekken, voordat zij zouden plaatsvinden. Wij begaven Ons naar de wildernis en leidden daar, afgezonderd en alleen, twee jaar lang een leven van volkomen eenzaamheid. Uit Onze ogen stroomden tranen van smart en in Ons bloedend hart golfde een zee van folterende pijn. Menige avond hadden Wij niets te eten en menige dag vond Ons lichaam geen rust. Bij Hem die Mijn wezen in Zijn handen houdt! Niet tegenstaande deze stroom van bezoeken en onophoudelijke rampspoeden was Onze ziel vervuld van gelukzalige vreugd en legde Ons gehele wezen een onuitsprekelijke blijdschap aan de dag. Want in Onze eenzaamheid waren Wij ons niet bewust van goed of kwaad, gezondheid of ziekte van enig mens. Alleen zijnde, waren Wij verbonden met Onze geest, de wereld en al wat daarin is vergetend. Wij wisten echter niet dat het netwerk van de goddelijke beschikking alle sterfelijke bevattingsvermogen ver te boven gaat en de pijl van Zijn bevel de stoutmoedigste menselijke plannen overtreft. Niemand kan ontkomen aan de strikken die Hij zet en geen mens kan bevrijding vinden dan door onderwerping aan Zijn wil. Bij de rechtvaardigheid Gods! Toen Wij Ons terugtrokken dachten Wij aan geen terugkeer en in Onze afzondering hoopten Wij niet op hereniging. Het enige doel van Onze afzondering was om te vermijden een voorwerp van onenigheid onder de gelovigen te worden, een bron van verontrusting voor Onze metgezellen of een oorzaak van schade aan enige ziel of droefheid voor enig hart. Buiten dit hadden Wij geen andere bedoeling en afgezien hiervan hadden Wij geen ander oogmerk. En toch beraamde ieder mens plannen naar eigen begeerte en jaagde zijn eigen nutteloze fantasieën na - tot aan het uur waarin, vanuit de Mystieke Bron, het bevel kwam dat Ons gebod terug te keren vanwaar Wij gekomen waren. Ons overgevend aan Zijn wil, onderwierpen Wij Ons aan Zijn gebod.

279 Welke pen kan de dingen beschrijven die Wij aanschouwden bij Onze terugkeer? Twee jaren waren verstreken waarin Onze vijanden onophoudelijk en hardnekkig samenspanden om Ons uit de weg te ruimen, waarvan allen getuigen. Niettemin is niet één der gelovigen opgestaan om Ons enige hulp te verlenen noch voelde iemand zich geneigd Ons te bevrijden. Nee, in plaats van Ons bij te staan, hebben hun woorden en daden onafgebroken stromen van droefenis op Onze ziel doen neerdalen! Temidden van hen allen staan Wij, Ons leven opdragend in volledige overgave aan Zijn wil, opdat wellicht, door Gods goedertierenheid en Zijn genade, deze geopenbaarde en zichtbare Letter Zijn leven mag geven als een offer in het pad van het Eerste Punt, het meest verheven Woord. Bij Hem op Wiens bevel de Geest heeft gesproken - ware het niet vanwege het vurige verlangen van Onze ziel, dan zouden Wij geen moment langer in deze stad hebben getoefd. „God is Ons voldoende getuige.” Wij besluiten Onze uiteenzetting met de woorden: „Er is geen macht noch kracht dan in God alleen.” „Wij zijn van God, en tot Hem zullen wij wederkeren.”

280 Wie een hart heeft om te begrijpen, wie volop van de Wijn der liefde heeft gedronken, wie geen moment zijn zelfzuchtige begeerten heeft bevredigd, zal, schitterend als de zon in haar middagpracht, de tekenen, getuigenissen en bewijzen aanschouwen die getuigen van de waarheid van deze wondere Openbaring, dit alles overtreffende, goddelijke Geloof. Overdenk hoe de mensen de Schoonheid Gods hebben verworpen en zich hebben vastgeklampt aan hun hebzuchtige begeerten. Niettegenstaande al deze volmaakte verzen, deze onmiskenbare zinspelingen die zijn geopenbaard in de „Meest gewichtige Openbaring”, het Pand van God onder de mensen, en ondanks deze duidelijke overleveringen, duidelijker dan de meest nadrukkelijke uitspraak, hebben de mensen de waarheid ervan genegeerd en verworpen, en vastgehouden aan de letter van bepaalde overleveringen die, volgens hun begrip, onverenigbaar waren met hun verwachtingen en waarvan zij de betekenis niet hebben begrepen. Zo hebben zij alle hoop de bodem ingeslagen en zich van de zuivere wijn van de Alglorierijke en de heldere, onbedorven wateren van de onsterfelijke Schoonheid beroofd.

281 Bedenk, dat zelfs het jaar waarin die Quintessens van Licht zich zal openbaren, nauwkeurig is opgetekend in de overleveringen en toch blijven zij achteloos en houden geen ogenblik op met het najagen van hun zelfzuchtige begeerten. Volgens de overlevering vroeg Mufaddal aan Sádiq: „Wat omtrent het teken van Zijn Manifestatie, O mijn Meester?” Hij antwoordde: „In het jaar zestig zal Zijn Zaak worden geopenbaard en zal Zijn Naam bekend worden gemaakt.”

282 Hoe vreemd! Ondanks deze uitdrukkelijke en duidelijke aanwijzingen hebben deze mensen de Waarheid geschuwd. Zo is bijvoorbeeld in de vroegere overleveringen melding gemaakt van de smarten, de gevangenschap en kwellingen die men de Essentie van goddelijke deugd zou doen ondergaan. In de „Bihar” staat vermeld: „In onze Qá’im zullen vier tekenen zijn van vier Profeten: Mozes, Jezus, Jozef en Muhammad. Het teken van Mozes is vrees en verwachting; van Jezus datgene wat over Hem werd gesproken; van Jozef dat hij gekerkerd en doodgezwegen werd; van Muhammad de openbaring van een Boek, gelijk aan de Qur’án. Ondanks deze overtuigende overlevering die in zulk een onmiskenbare taal de gebeurtenissen van de huidige tijd heeft voorbeduid, is er niemand te vinden die op deze profetie acht heeft geslagen, en mij dunkt dat niemand dit in de toekomst zal doen, behalve hij dien Uw Heer wil.” God zal waarlijk hem, die Hij wil, doen luisteren, maar Wij zullen degenen die in hun graven zijn niet doen luisteren.”

283 Het is u duidelijk dat de Vogels des Hemels en de Duiven der Eeuwigheid een tweevoudige taal spreken. De ene taal, de uiterlijke taal, is zonder zinspelingen, onverholen

en onthullend; opdat deze een geleidende lamp en een lichtbaken zal zijn, opdat reizigers de hoogten van heiligheid mogen bereiken en zoekers het rijk van eeuwige hereniging mogen naderen.” Van dien aard zijn de onverholen overleveringen en de duidelijke verzen die reeds zijn vermeld. De andere taal is omsluiend en verborgen, opdat al wat verborgen ligt in het hart van de kwaadwilligen aan het licht zal komen en hun innerlijk wezen wordt onthuld. Aldus heeft Sádiq, de zoon van Muhammad, gesproken: „God voorwaar, zal hen beproeven en schiften.” Dit is de goddelijke maatstaf, dit is de Toetssteen van God, waarmee Hij Zijn dienaren op de proef stelt. Niemand begrijpt de betekenis van deze uitspraken, behalve zij wier harten overtuigd zijn, wier zielen genade hebben gevonden bij God en wier gemoed onthecht is aan alles buiten Hem. In zulke uitspraken is de letterlijke betekenis, - zoals deze in het algemeen door de mensen wordt opgevat - niet hetgeen bedoeld is. Aldus is opgetekend: „Iedere kennis heeft zeventig betekenissen waarvan er slechts één bekend is onder de mensen. En wanneer de Qá’im zal opstaan, dan zal Hij de mensen alle overige openbaren.” Hij zegt ook: „Wij spreken één woord en daarmee bedoelen Wij ééenzeventig betekenissen; elk dezer betekenissen kunnen Wij verklaren.”

284 Deze dingen vermelden Wij alléén, opdat de mensen zich niet laten ontmoedigen door bepaalde overleveringen en uitspraken die nog niet letterlijk zijn vervuld, opdat zij hun verwarring eerder zullen toeschrijven aan hun eigen gebrek aan begrip en niet aan het niet in vervulling gaan van de beloften in de overleveringen. Want, zoals uit de overleveringen zelf blijkt is de betekenis die de Imáms van het Geloof hebben bedoeld, niet aan deze mensen bekend. De mensen moeten zich daarom door zulke uitspraken niet van de goddelijke milddadigheden laten beroven, maar eerder opheldering zoeken bij hen die de erkende Uitleggers zijn, zodat de verborgen geheimen kunnen worden ontrafeld en hun duidelijk worden gemaakt.

285 Wij bemerken echter niemand onder de mensen op aarde die oprecht verlangt naar de Waarheid en de leiding zoekt van de goddelijke Manifestaties betreffende de diepzinnige aangelegenheden van zijn Geloof. Allen zijn bewoners van het land van vergetelheid en allen zijn aanhangers van het volk van verdorvenheid en opstand. Voorwaar, God zal hen datgene doen wedervaren wat zij zelf doen en zal hen vergeten evenals zij Zijn Tegenwoordigheid in Zijn tijd hebben genegeerd. Dit is Zijn verordining voor hen die Hem hebben verloochend en zo zal het zijn voor hen die Zijn tekenen hebben verworpen.

286 Wij besluiten Onze bewijsvoering met Zijn woorden - verheven is Hij - : „En al wie zich aan het gedenken van de Barmhartige onttrekt, aan hem zullen Wij een duivel vastketenen, die zijn onafscheidelijke metgezel zal zijn.¹⁸¹ En al wie zich van het Mij gedenken afwendt zal waarlijk een leven vol ellende leiden.”¹⁸²

287 Aldus is het vroeger geopenbaard, zo gij het zoudt begrijpen!

288 Geopenbaard door de „Bá’” en de „Há’”.¹⁸³

289 Vrede zij met hem die zijn oor neigt naar de melodie van de Mystieke Vogel die roept uit de Sadratu’l-Muntahá!

¹⁸¹ Qur’án 43:36

¹⁸² Qur’án 20:124

¹⁸³ De letters B en H betekenen Bahá.

290 Verheerlijkt zij onze Heer, de Allerhoogste!